

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2019/1586 z dnia 26 września 2019 r. wykonujące rozporządzenie (UE) 2017/2063 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Wenezueli 1
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1587 z dnia 24 września 2019 r. zakazujące wprowadzania do Unii okazów niektórych gatunków dzikiej fauny i flory zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 338/97 w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi 5
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1588 z dnia 25 września 2019 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1484/95 w odniesieniu do ustalania cen reprezentatywnych w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj 22
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1589 z dnia 26 września 2019 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do przedłużenia okresów zatwierdzenia substancji czynnych: amidosulfuron, beta-cyflutryna, bifenoks, chlorotoluron, kłofentezyna, chlomazon, cypermetryna, daminozyd, deltametryna, dikamba, difenokonazol, diflubenzuron, diflufenikan, fenoksaprop-P, fenpropidyna, fludioksonil, flufenacet, fostiazat, indoksakarb, lenacyl, MCPA, MCPB, nikosulfuron, pikloram, prosulfokarb, piryproksyfen, tiofanat metylu, triflusaluron i tritosulfuron ⁽¹⁾ 24
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1590 z dnia 26 września 2019 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2019/159 nakładające ostateczne środki ochronne w odniesieniu do przywozu niektórych wyrobów ze stali 28

DECYZJE

- ★ Decyzja Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa (WPZiB) 2019/1591 z dnia 19 września 2019 r. w sprawie mianowania szefa misji Unii Europejskiej dotyczącej budowania zdolności w Somalii (EUCAP Somalia) (EUCAP Somalia/1/2019) 65

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

- ★ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2019/1592 z dnia 24 września 2019 r. w sprawie upoważnienia Portugalii do wprowadzenia szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 193 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej 67
- ★ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2019/1593 z dnia 24 września 2019 r. zmieniająca decyzję wykonawczą Rady 2013/676/UE upoważniającą Rumunię do dalszego stosowania szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 193 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej 69
- ★ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2019/1594 z dnia 24 września 2019 r. zmieniająca decyzję wykonawczą 2013/805/UE upoważniającą Rzeczpospolitą Polską do stosowania środków stanowiących odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a) i art. 168 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej 71
- ★ Decyzja Rady (WPZiB) 2019/1595 z dnia 26 września 2019 r. zmieniająca decyzję (WPZiB) 2015/778 w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej w południowym rejonie środkowej części Morza Śródziemnego (operacja EUNAVFOR MED SOPHIA) 73
- ★ Decyzja Rady (WPZiB) 2019/1596 z dnia 26 września 2019 r. zmieniająca decyzję (WPZiB) 2017/2074 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Wenezueli 74
- ★ Decyzja delegowana Komisji (UE) 2019/1597 z dnia 3 maja 2019 r. uzupełniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE w odniesieniu do wspólnej metody i minimalnych wymagań jakościowych dla jednolitego pomiaru poziomów odpadów żywności⁽¹⁾ 77
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/1598 z dnia 26 września 2019 r. zmieniająca decyzję wykonawczą Komisji (UE) 2018/638 ustanawiającą środki nadzwyczajne zapobiegające wprowadzaniu do Unii i rozprzestrzenianiu się w niej organizmu szkodliwego *Spodoptera frugiperda* (Smith) (notyfikowana jako dokument nr C(2019) 6818) 86

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYKRAJOWYCH

- ★ Decyzja Rady Stowarzyszenia UE–Ukraina nr 1/2019 z dnia 8 lipca 2019 r. w sprawie zmiany załącznika XXVII do Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony [2019/1599] 88
- ★ Decyzja nr 2/2019 Wspólnego Komitetu ustanowionego na mocy Umowy o partnerstwie gospodarczym między Unią Europejską a Japonią z dnia 26 sierpnia 2019 r. w sprawie ustanowienia listy osób chcących i mogących pełnić rolę arbitrów [2019/1600] 99

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 889/2008 z dnia 5 września 2008 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych w odniesieniu do produkcji ekologicznej, znakowania i kontroli (Dz.U. L 250 z 18.9.2008) 101

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) 2019/1586

z dnia 26 września 2019 r.

wykonujące rozporządzenie (UE) 2017/2063 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Wenezueli

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) 2017/2063 z dnia 13 listopada 2017 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Wenezueli ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 17 ust. 1,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 13 listopada 2017 r. Rada przyjęła rozporządzenie (UE) 2017/2063.
- (2) W dniu 16 lipca 2019 r. Wysoki Przedstawiciel wydał w imieniu Unii oświadczenie, w którym stwierdzono, że kryzys polityczny i zapaść gospodarcza w Wenezueli nadal bardzo niekorzystnie wpływają na jej mieszkańców, czego wyrazem jest ucieczka z Wenezueli 4 milionów osób, oraz że kryzys pozostaje także istotną przyczyną niestabilności w regionie.
- (3) W oświadczeniu tym podkreślono, że w niedawno opublikowanym sprawozdaniu wysokiego komisarza ONZ ds. praw człowieka (zwanym dalej „sprawozdaniem”) przedstawił jasną i szczegółową analizę, która potwierdza zakres i powagę naruszeń praw człowieka, erozję praworządności i demontaż demokratycznych instytucji w Wenezueli. Ponadto, w oświadczeniu wymieniono tragiczną śmierć kapitana Rafaela Acosty Arévalo przetrzymwanego przez wenezuelskie siły bezpieczeństwa jako rażący dowód na to, że sytuacja w zakresie praw człowieka stale się pogarsza.
- (4) Unia zdecydowanie poparła wnioski ze sprawozdania wysokiego komisarza i zaapelowała do reżimu, by natychmiast położył kres powszechnemu łamaniu praw człowieka, podjął pełną współpracę z Biurem Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka i przestrzegął wszystkich specjalnych procedur ONZ w celu zagwarantowania, że zalecenia ze sprawozdania zostaną wdrożone. Unia zasygnalizowała także, iż jest gotowa rozpocząć prace nad ukierunkowanymi środkami przeciwko członkom sił bezpieczeństwa stosującym tortury i dopuszczającym się innych ciężkich naruszeń praw człowieka.
- (5) W związku z utrzymującą się poważną sytuacją w Wenezueli – o której doniósł także wysoki komisarz ONZ ds. praw człowieka – oraz z poważnymi naruszeniami praw człowieka, w tym torturami, za które odpowiedzialność ponosi część popierających reżim sił bezpieczeństwa i wywiadu Wenezueli, do znajdującego się w załączniku IV do rozporządzenia (UE) 2017/2063 wykazu osób fizycznych i prawnych, podmiotów i organów podlegających środkom ograniczającym należy wpisać siedem osób.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik IV do rozporządzenia (UE) 2017/2063,

⁽¹⁾ Dz.U. L 295 z 14.11.2017, s. 21.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku IV do rozporządzenia (UE) 2017/2063 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 września 2019 r.

W imieniu Rady

T. HARAKKA

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Następujące osoby dodaje się do wykazu osób fizycznych i prawnych, podmiotów i organów zamieszczonego w załączniku IV do rozporządzenia (UE) 2017/2063:

	Imię i nazwisko	Informacje identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data umieszczenia w wykazie
„19.	Nestor Blanco Hurtado	Data urodzenia: 26 września 1982 r. Numer identyfikacyjny V-15222057 Płeć: mężczyzna	Major w Boliwariańskiej Gwardii Narodowej; działał wraz z urzędnikami dykcji generalnej kontrwywiadu wojskowego (<i>Dirección General de Contrainteligencia Militar</i> (DGCIM)) co najmniej od grudnia 2017 roku. Odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka, w tym tortury, stosowanie nadmiernej siły i złe traktowanie zatrzymanych w obiektach DGCIM.	27.9.2019
20.	Rafael Ramon Blanco Marrero	Data urodzenia: 28 lutego 1968 r. Numer identyfikacyjny V-6250588 Płeć: mężczyzna	Zastępca dyrektora w dykcji generalnej kontrwywiadu wojskowego (<i>Dirección General de Contrainteligencia Militar</i> (DGCIM)) co najmniej od grudnia 2018 roku i generał dywizji w wenezuelskiej Boliwariańskiej Armii Narodowej od 5 lipca 2019 r. Odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka, w tym tortury, stosowanie nadmiernej siły i złe traktowanie zatrzymanych w obiektach DGCIM, które to naruszenia popełniali funkcjonariusze DGCIM pod jego dowództwem. Powiązany ze śmiercią kapitana Rafaela Acosty.	27.9.2019
21.	Carlos Calderon	Płeć: mężczyzna	Piastuje wysokie stanowisko (określany jako komisarz, dyrektor i dyrektor generalny) w Boliwariańskich Narodowych Służbach Wywiadowczych (SEBIN). Odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka, w tym tortury, stosowanie nadmiernej siły i złe traktowanie zatrzymanych w obiektach SEBIN. W szczególności brał udział w torturowaniu i okrutnym, nieludzkim i poniżającym traktowaniu zatrzymanych w należącem do SEBIN więzieniu El Helicoide oraz był odpowiedzialny za popełnianie ww. czynów.	27.9.2019
22.	Alexis Enrique Escalona Marrero	Data urodzenia: 12 października 1962 r. Płeć: mężczyzna	Szef krajowego biura zwalczania przestępczości zorganizowanej i finansowania terroryzmu (ONDOFT). Krajowy dowódca krajowej jednostki ds. zwalczania wymuszeń i porwań (<i>Comando Nacional Antiextorsión y Secuestro</i> (CONAS)) w okresie między rokiem 2014 a 2017. Odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka, w tym tortury, stosowanie nadmiernej siły i złe traktowanie zatrzymanych osób przez członków CONAS pod jego dowództwem. Odpowiedzialny także za represje wobec organizacji społeczeństwa obywatelskiego stosowane przez członków CONAS pod jego dowództwem.	27.9.2019

	Imię i nazwisko	Informacje identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data umieszczenia w wykazie
23.	Rafael Antonio Franco Quintero	Data urodzenia: 14 października 1973 r. Numer identyfikacyjny V-11311672 Płeć: mężczyzna	Agent Boliwariańskich Narodowych Służb Wywiadowczych (SEBIN). Szef działu dochodzeń w dyrekcji generalnej kontrwywiadu wojskowego (<i>Dirección General de Contrainteligencia Militar</i> (DGCIM)) co najmniej od roku 2017 do grudnia 2018 roku. Odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka, w tym tortury, stosowanie nadmiernej siły i złe traktowanie zatrzymanych osób przez członków DGCIM pod jego dowództwem. Odpowiedzialny także za represje wobec organizacji społeczeństwa obywatelskiego i opozycji demokratycznej stosowane przez członków DGCIM pod jego dowództwem. Powiązany ze śmiercią kapitana Rafaela Acosty.	27.9.2019
24.	Alexander Enrique Granko Arteaga	Data urodzenia: 25 marca 1981 r. Numer identyfikacyjny V-14970215 Płeć: mężczyzna	Szef (dyrektor) wydziału spraw specjalnych w dyrekcji generalnej kontrwywiadu wojskowego (<i>Dirección General de Contrainteligencia Militar</i> (DGCIM)). Odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka, w tym tortury, stosowanie nadmiernej siły powodujące zgony i urazy oraz złe traktowanie – przez niego samego oraz członków DGCIM pod jego dowództwem – osób zatrzymanych w obiektach DGCIM. Odpowiedzialny także za represje wobec organizacji społeczeństwa obywatelskiego stosowane przez członków DGCIM pod jego dowództwem; brał także udział bezpośrednio w stosowaniu tych represji. Powiązany ze śmiercią kapitana Rafaela Acosty.	27.9.2019
25.	Hannover Esteban Guerrero Mijares	Data urodzenia: 14 stycznia 1971 r. Płeć: mężczyzna	Szef działu dochodzeń w dyrekcji generalnej kontrwywiadu wojskowego (<i>Dirección General de Contrainteligencia Militar</i> (DGCIM)) co najmniej od kwietnia do sierpnia 2019 roku. Jako szef działu dochodzeń nadzorował obiekt DGCIM w miejscowości Boleita. Odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka, w tym tortury, stosowanie nadmiernej siły i złe traktowanie – przez niego samego oraz członków DGCIM pod jego dowództwem – zatrzymanych osób, zwłaszcza w obiekcie w Boleita. Powiązany ze śmiercią kapitana Rafaela Acosty.	27.9.2019”

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2019/1587**z dnia 24 września 2019 r.****zakazujące wprowadzania do Unii okazów niektórych gatunków dzikiej fauny i flory zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 338/97 w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 338/97 z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 6 lit. a) i b),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Celem rozporządzenia (WE) nr 338/97 jest ochrona gatunków dzikiej flory i fauny oraz zagwarantowanie ich zachowania poprzez regulację handlu gatunkami zwierząt i roślin wymienionymi w załącznikach do tego rozporządzenia. Komisja może wdrożyć to rozporządzenie poprzez ustanowienie ograniczeń dotyczących wprowadzania do Unii okazów niektórych gatunków.
- (2) Obecnie obowiązujący wykaz gatunków, których wprowadzanie do Unii jest zakazane, został ustanowiony w październiku 2017 r. rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2017/1915 ⁽²⁾.
- (3) Mając na uwadze stosowne zalecenia wydane przez Stały Komitet CITES podczas jego 69. i 70. posiedzenia ⁽³⁾ oraz w oparciu o sprawozdania przygotowane dla Grupy ds. Przeglądu Naukowego UE ⁽⁴⁾, grupa ta stwierdziła, że stan ochrony niektórych dodatkowych gatunków wymienionych w załączniku B do rozporządzenia (WE) nr 338/97 byłby poważnie zagrożony, gdyby ich wprowadzanie do Unii z niektórych krajów pochodzenia nie zostało zakazane ⁽⁵⁾. Należy zatem zakazać wprowadzania do Unii okazów należących do następujących gatunków:

— *Pericopsis elata* z Wybrzeża Kości Słoniowej,— *Prunus africana* z Gwinei Równikowej.

- (4) Ponadto biorąc pod uwagę odłączenie się Sudanu Południowego od Sudanu w dniu 9 lipca 2011 r. i przyjęcie go przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych jako nowe państwo członkowskie w dniu 14 lipca 2011 r., aby utrzymać przepisy już obowiązujące w odniesieniu do państwa poprzednika, należy również zakazać wprowadzania do Unii okazów następujących gatunków:

— *Torgos tracheliotus* z Sudanu Południowego.⁽¹⁾ Dz.U. L 61 z 3.3.1997, s. 1.⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/1915 z dnia 19 października 2017 r. zakazujące wprowadzania do Unii okazów niektórych gatunków dzikiej fauny i flory (Dz.U. L 271 z 20.10.2017, s. 7).⁽³⁾ Wdrażanie rezolucji konferencji 12.8 (Rev. CoP17) w sprawie przeglądu istotnego handlu okazami gatunków objętych załącznikiem II – zalecenia Stałego Komitetu, Genewa, 6 maja 2019, dostępne pod adresem: <https://cites.org/sites/default/files/notif/E-Notif-2019-027.pdf>.⁽⁴⁾ Sprawozdanie techniczne nr 79/4/2/1 z maja 2017 r. w sprawie zmian w opiniach dotyczących Grupy ds. Przeglądu Naukowego; w tym przegląd opinii dotyczących pozyskiwania gatunków dzikich wymienionych w załączniku A oraz opinii dotyczących byłych krajów/terytoriów; sprawozdanie techniczne nr 80/4/2/2 z sierpnia 2017 r. w sprawie przeglądu dotyczącego podgatunku *Ovis* w Uzbekistanie wymienionego w wykazie CITES; ocena zawieszenia przywozu *Ovis vignei bochariensis* do UE; sprawozdanie techniczne nr 82/4/2/2 ze stycznia 2018 r. w sprawie porównania decyzji UE i decyzji podjętych na 69. posiedzeniu Stałego Komitetu CITES w kontekście przeglądu istotnego handlu; sprawozdanie techniczne nr 85/4/2/3 z listopada 2018 r. w sprawie porównania decyzji UE i decyzji podjętych na 70. posiedzeniu Stałego Komitetu CITES.⁽⁵⁾ Streszczenia posiedzeń Grupy ds. Przeglądu Naukowego są dostępne pod adresem: <https://circabc.europa.eu/w/browse/b46ce9b8-0fe6-4aab-b420-0c31527ad866>.

- (5) Biorąc pod uwagę dalsze zalecenia wydane przez Stały Komitet CITES podczas 69. i 70. posiedzenia, a także w oparciu o sprawozdania przygotowane dla Grupy ds. Przeglądu Naukowego ⁽⁶⁾, grupa stwierdziła ponadto, że zakaz wprowadzania do Unii nie jest już wymagany dla okazów następujących gatunków:
- *Hippopotamus amphibius*, *Stangeriaceae* spp. i *Zamiaceae* spp. z Mozambiku,
 - *Balearica regulorum* i *Agapornis fischeri* z Tanzanii,
 - *Poicephalus fuscicollis* z Mali,
 - *Phelsuma breviceps* i *Phelsuma standingi* z Madagaskaru,
 - *Naja atra*, *Naja kaouthia*, *Naja siamensis*, *Cuora galbinifrons*, *Heosemys annandalii* i *Heosemys grandis* z Laosu,
 - *Stigmochelys pardalis* z Demokratycznej Republiki Konga,
 - *Hippocampus kuda* z Wietnamu,
 - *Pandinus roeseli* ⁽⁷⁾ z Beninu, Ghany i Togo,
 - *Acanthastrea hemprichii*, *Favites halicora* i *Platygyra sinensis* z Tonga.
- (6) Grupa ds. Przeglądu Naukowego stwierdziła ponadto, że na podstawie najbardziej aktualnych dostępnych informacji na temat nomenklatury nazwę gatunku *Ovis vignei bochariensis* należy zmienić na *Ovis aries cycloceros*. Ta zmiana w nomenklaturze nie ma wpływu na zakres już obowiązującego zawieszenia.
- (7) Grupa ds. Przeglądu Naukowego stwierdziła wreszcie, że na podstawie najbardziej aktualnych dostępnych informacji należy zmienić zakaz wprowadzania do Unii okazów rodziny Cycadaceae z Mozambiku, tak aby odnosił się on wyłącznie do okazów gatunku *Cycas thouarsii* należące do tej rodziny.
- (8) Uwzględniając wnioski Grupy ds. Przeglądu Naukowego oraz – w przypadku kombinacji gatunków/krajów, o których mowa w motywie 3 powyżej – po konsultacji z zainteresowanymi krajami pochodzenia w ramach Stałego Komitetu CITES, należy zaktualizować wykaz gatunków, których wprowadzanie do Unii jest zakazane, a rozporządzenie wykonawcze (UE) 2017/1915 należy zastąpić dla zapewnienia jasności.
- (9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Handlu Dziką Fauną i Florą powołanego na mocy art. 18 rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Wprowadzanie do Unii okazów gatunków dzikiej fauny i flory określonych w załączniku do niniejszego rozporządzenia z krajów pochodzenia w nim wskazanych zostaje zakazane.

Artykuł 2

Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2017/1915 traci moc.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia wykonawczego odczytuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia.

⁽⁶⁾ Sprawozdanie techniczne nr 82/4/2/2 ze stycznia 2018 r. w sprawie porównania decyzji UE i decyzji podjętych na 69. posiedzeniu Stałego Komitetu CITES w kontekście przeglądu istotnego handlu; sprawozdanie techniczne nr 85/4/2/3 z listopada 2018 r. w sprawie porównania decyzji UE i decyzji podjętych na 70. posiedzeniu Stałego Komitetu CITES.

⁽⁷⁾ Zawieszenie miało pierwotnie zastosowanie do *Pandinus imperator*, z którego w 2017 r. wydzielono *Pandinus roeseli* w wyniku zmian taksonomicznych przyjętych na 17. posiedzeniu Konferencji Stron Konwencji CITES.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 września 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

- 1) Okazy gatunków zawartych w załączniku A do rozporządzenia (WE) nr 338/97, których wprowadzanie do Unii jest zakazane:

Gatunek	Źródło(-a), którego (-ych) dotyczy zakaz	Okaz(-y), którego(-ych) dotyczy zakaz	Kraje pochodzenia	Podstawa w art. 4 ust. 6 lit.:
FAUNA				
CHORDATA				
MAMMALIA				
ARTIODACTYLA				
Bovidae				
<i>Capra falconeri</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Trofea myśliwskie	Uzbekistan	a)
CARNIVORA				
Canidae				
<i>Canis lupus</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Trofea myśliwskie	Białoruś, Mongolia, Tadżykistan, Turcja	a)
Ursidae				
<i>Ursus arctos</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Trofea myśliwskie	Kanada (Kolumbia Brytyjska), Kazachstan	a)
<i>Ursus thibetanus</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Trofea myśliwskie	Rosja	a)
PROBOSCIDEA				
Elephantidae				
<i>Loxodonta africana</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Trofea myśliwskie	Kamerun	a)

- 2) Okazy gatunków zawartych w załączniku B do rozporządzenia (WE) nr 338/97, których wprowadzanie do Unii jest zakazane:

Gatunek	Źródło(-a), którego (-ych) dotyczy zakaz	Okaz(-y), którego(-ych) dotyczy zakaz	Kraje pochodzenia	Podstawa w art. 4 ust. 6 lit.:
FAUNA				
CHORDATA				
MAMMALIA				
ARTIODACTYLA				
Bovidae				
<i>Ovis aries cycloceros</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Uzbekistan	b)

Gatunek	Źródło(-a), którego (-ych) dotyczy zakaz	Okaz(-y), którego(-ych) dotyczy zakaz	Kraje pochodzenia	Podstawa w art. 4 ust. 6 lit.:
Cervidae				
<i>Cervus elaphus bactrianus</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Uzbekistan	b)
Moschidae				
<i>Moschus moschiferus</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Rosja	b)
CARNIVORA				
Eupleridae				
<i>Cryptoprocta ferax</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Madagaskar	b)
Felidae				
<i>Panthera leo</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Etiopia	b)
<i>Profelis aurata</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Tanzania	b)
Odobenidae				
<i>Odobenus rosmarus</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Grenlandia	b)
PRIMATES				
Cercopithecidae				
<i>Cercopithecus dryas</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Demokratyczna Republika Konga	b)
<i>Macaca fascicularis</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Laos	b)
<i>Ptilocolobus badius</i> (synonim <i>Colobus badius</i>)	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Gwinea	b)
Pitheciidae				
<i>Chiropotes chiropotes</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Gujana	b)
AVES				
CICONIIFORMES				
Balaenicipitidae				
<i>Balaeniceps rex</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Tanzania	b)

Gatunek	Źródło(-a), którego (-ych) dotyczy zakaz	Okaz(-y), którego(-ych) dotyczy zakaz	Kraje pochodzenia	Podstawa w art. 4 ust. 6 lit.:
FALCONIFORMES				
Accipitridae				
<i>Accipiter erythropus</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Gwinea	b)
<i>Accipiter melanoleucus</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Gwinea	b)
<i>Accipiter ovampensis</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Gwinea	b)
<i>Aquila rapax</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Gwinea	b)
<i>Aviceda cuculoides</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Gwinea	b)
<i>Gyps africanus</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Gwinea	b)
<i>Gyps bengalensis</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Afganistan, Indie	b)
<i>Gyps indicus</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Afganistan, Indie	b)
<i>Gyps rueppellii</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Gwinea	b)
<i>Gyps tenuirostris</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Indie	b)
<i>Hieraaetus ayresii</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Kamerun, Gwinea, Togo	b)
<i>Hieraaetus spilogaster</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Gwinea, Togo	b)
<i>Lophaetus occipitalis</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Gwinea	b)
<i>Macheiramphus alcinus</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Gwinea	b)
<i>Polemaetus bellicosus</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Kamerun, Gwinea, Tanzania, Togo	b)
<i>Spizaetus africanus</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Gwinea	b)
<i>Stephanoaetus coronatus</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Wybrzeże Kości Słoniowej, Gwinea, Tanzania, Togo	b)
<i>Terathopius ecaudatus</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Tanzania	b)
<i>Torgos tracheliotus</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Kamerun, Sudan Południowy, Sudan, Tanzania	b)
<i>Trigonoceps occipitalis</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Wybrzeże Kości Słoniowej, Gwinea	b)
<i>Urotriorchis macrourus</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Gwinea	b)

Gatunek	Źródło(-a), którego (-ych) dotyczy zakaz	Okaz(-y), którego(-ych) dotyczy zakaz	Kraje pochodzenia	Podstawa w art. 4 ust. 6 lit.:
Falconidae				
<i>Falco chicquera</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Gwinea, Togo	b)
Sagittariidae				
<i>Sagittarius serpentarius</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Kamerun, Gwinea, Tanzania, Togo	b)
GRUIFORMES				
Gruidae				
<i>Balearica pavonina</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Gwinea, Mali, Sudan Południowy, Sudan	b)
<i>Balearica regulorum</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Botswana, Burundi, Demokratyczna Republika Konga, Kenia, Republika Południowej Afryki, Zambia, Zimbabwe	b)
<i>Bugeranus carunculatus</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Tanzania	b)
PSITTACIFORMES				
Psittacidae				
<i>Agapornis pullarius</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Demokratyczna Republika Konga, Wybrzeże Kości Słoniowej, Gwinea, Mali, Togo	b)
<i>Coracopsis vasa</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Madagaskar	b)
<i>Deropterus accipitrinus</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Surinam	b)
<i>Poicephalus fuscicollis</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Wybrzeże Kości Słoniowej, Demokratyczna Republika Konga, Gwinea, Togo	b)
<i>Poicephalus gularis</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Kamerun, Kongo, Gwinea	b)
<i>Pyrrhura caeruleiceps</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Kolumbia	b)
<i>Pyrrhura frontalis</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Brazylia	b)
<i>Pyrrhura subandina</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Kolumbia	b)
STRIGIFORMES				
Strigidae				
<i>Asio capensis</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Gwinea	b)

Gatunek	Źródło(-a), którego (-ych) dotyczy zakaz	Okaz(-y), którego(-ych) dotyczy zakaz	Kraje pochodzenia	Podstawa w art. 4 ust. 6 lit.:
<i>Bubo lacteus</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Gwinea	b)
<i>Bubo poensis</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Gwinea	b)
<i>Glaucidium capense</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Rwanda	b)
<i>Glaucidium perlatum</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Kamerun, Gwinea	b)
<i>Ptilopsis leucotis</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Gwinea	b)
<i>Scotopelia bouvieri</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Kamerun	b)
<i>Scotopelia peli</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Gwinea	b)
REPTILIA				
SAURIA				
Agamidae				
<i>Uromastyx dispar</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Mali, Sudan	b)
<i>Uromastyx geyri</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Mali, Niger	b)
Chamaeleonidae				
<i>Brookesia decaryi</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Madagaskar	b)
<i>Chamaeleo africanus</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Niger	b)
<i>Chamaeleo gracilis</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Benin, Ghana	b)
	Hodowlane	Wszystkie	Benin	b)
<i>Chamaeleo senegalensis</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Benin, Ghana, Togo	b)
	Hodowlane	Długość ciała od końca pyska do odbytu powyżej 6 cm	Benin, Togo	b)
<i>Furcifer labordi</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Madagaskar	b)
<i>Kinyongia fischeri</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Tanzania	b)
<i>Kinyongia tavetana</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Tanzania	b)
<i>Trioceros camerunensis</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Kamerun	b)
<i>Trioceros deremensis</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Tanzania	b)
<i>Trioceros feae</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Gwinea Równikowa	b)

Gatunek	Źródło(-a), którego (-ych) dotyczy zakaz	Okaz(-y), którego(-ych) dotyczy zakaz	Kraje pochodzenia	Podstawa w art. 4 ust. 6 lit.:
<i>Trioceros fuelleborni</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Tanzania	b)
<i>Trioceros montium</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Kamerun	b)
<i>Trioceros perreti</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Kamerun	b)
<i>Trioceros quadricornis</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Kamerun	b)
<i>Trioceros serratus</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Kamerun	b)
<i>Trioceros werneri</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Tanzania	b)
<i>Trioceros wiedersheimi</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Kamerun	b)
Cordylidae				
<i>Cordylus rhodesianus</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Mozambik	b)
<i>Cordylus tropidosternum</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Mozambik	b)
<i>Cordylus vittifer</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Mozambik	b)
<i>Smaug mossambicus</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Mozambik	b)
Gekkonidae				
<i>Phelsuma borai</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Madagaskar	b)
<i>Phelsuma gouldi</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Madagaskar	b)
<i>Phelsuma hoeschi</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Madagaskar	b)
<i>Phelsuma ravenalla</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Madagaskar	b)
Scincidae				
<i>Corucia zebrata</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Wyspy Salomona	b)
Varanidae				
<i>Varanus albigularis</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Tanzania	b)
<i>Varanus beccarii</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Indonezja	b)
<i>Varanus dumerilii</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Indonezja	b)
<i>Varanus exanthematicus</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Benin, Togo	b)
	Hodowlane	Powyżej 35 cm długości całkowitej	Benin, Togo	b)

Gatunek	Źródło(-a), którego (-ych) dotyczy zakaz	Okaz(-y), którego(-ych) dotyczy zakaz	Kraje pochodzenia	Podstawa w art. 4 ust. 6 lit.:
<i>Varanus jobiensis</i> (synonim <i>V. karlschmidti</i>)	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Indonezja	b)
<i>Varanus niloticus</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Benin, Togo	b)
	Hodowlane	Powyżej 35 cm długości całkowitej	Benin	b)
	Hodowlane	Wszystkie	Togo	b)
<i>Varanus ornatus</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Togo	b)
	Hodowlane	Wszystkie	Togo	b)
<i>Varanus salvadorii</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Indonezja	b)
<i>Varanus spinulosus</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Wyspy Salomona	b)
SERPENTES				
Boidae				
<i>Calabaria reinhardtii</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Togo	b)
	Hodowlane	Wszystkie	Benin, Togo	b)
<i>Candoia carinata</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Indonezja	b)
Pythonidae				
<i>Liasis fuscus</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Indonezja	b)
<i>Morelia boeleni</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Indonezja	b)
<i>Python bivittatus</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Chiny	b)
<i>Python molurus</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Chiny	b)
<i>Python regius</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Benin, Gwinea	b)
TESTUDINES				
Emydidae				
<i>Chrysemys picta</i>	Wszystkie	Żywe	Wszystkie	d)
Geoemydidae				
<i>Cuora amboinensis</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Indonezja, Malezja	b)
<i>Cuora bourreti</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Laos	b)

Gatunek	Źródło(-a), którego (-ych) dotyczy zakaz	Okaz(-y), którego(-ych) dotyczy zakaz	Kraje pochodzenia	Podstawa w art. 4 ust. 6 lit.:
<i>Cuora galbinifrons</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Chiny	b)
<i>Heosemys spinosa</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Indonezja	b)
<i>Leucocephalon yuwonoi</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Indonezja	b)
<i>Malayemys subtrijuga</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Indonezja	b)
<i>Notochelys platynota</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Indonezja	b)
<i>Siebenrockiella crassicolis</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Indonezja	b)
Podocnemididae				
<i>Erymnochelys madagascariensis</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Madagaskar	b)
<i>Peltocephalus dumerilianus</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Gujana	b)
<i>Podocnemis unifilis</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Surinam	b)
Testudinidae				
<i>Centrochelys sulcata</i>	Hodowlane	Wszystkie	Benin, Togo	b)
<i>Indotestudo forstenii</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Wszystkie	b)
<i>Indotestudo travancorica</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Wszystkie	b)
<i>Kinixys erosa</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Demokratyczna Republika Konga, Togo	b)
<i>Kinixys homeana</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Benin, Ghana, Togo	b)
	Hodowlane	Wszystkie	Benin	b)
	Hodowlane	O długości karapaksu większej niż 8 cm mierzonej w linii prostej	Togo	b)
<i>Kinixys nogueyi</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Benin, Ghana	b)
	Hodowlane	O długości karapaksu większej niż 5 cm mierzonej w linii prostej	Benin	b)
<i>Kinixys spekii</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Mozambik	b)
<i>Kinixys zombensis</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Mozambik	b)
<i>Manouria emys</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Indonezja	b)

Gatunek	Źródło(-a), którego (-ych) dotyczy zakaz	Okaz(-y), którego(-ych) dotyczy zakaz	Kraje pochodzenia	Podstawa w art. 4 ust. 6 lit.:
<i>Manouria impressa</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Wietnam	b)
<i>Stigmochelys pardalis</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Uganda	b)
<i>Testudo horsfieldii</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Kazachstan	b)
Trionychidae				
<i>Amyda cartilaginea</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Indonezja	b)
<i>Pelochelys cantorii</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Indonezja	b)
AMPHIBIA				
ANURA				
Conrauidae				
<i>Conraua goliath</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Kamerun	b)
Dendrobatidae				
<i>Hyloxalus azureiventris</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Peru	b)
<i>Ranitomeya variabilis</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Peru	b)
<i>Ranitomeya ventrimaculata</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Peru	b)
Mantellidae				
<i>Mantella aurantiaca</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Madagaskar	b)
<i>Mantella cowani</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Madagaskar	b)
<i>Mantella crocea</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Madagaskar	b)
<i>Mantella pulchra</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Madagaskar	b)
<i>Mantella viridis</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Madagaskar	b)
Microhylidae				
<i>Scaphiophryne gottlebeii</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Madagaskar	b)
ACTINOPTERI				
PERCIFORMES				
Labridae				
<i>Cheilinus undulatus</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Indonezja	b)

Gatunek	Źródło(-a), którego (-ych) dotyczy zakaz	Okaz(-y), którego(-ych) dotyczy zakaz	Kraje pochodzenia	Podstawa w art. 4 ust. 6 lit.:
SYNGNATHIFORMES				
Syngnathidae				
<i>Hippocampus algiricus</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Gwinea, Senegal	b)
<i>Hippocampus barbouri</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Indonezja	b)
<i>Hippocampus comes</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Indonezja	b)
<i>Hippocampus erectus</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Brazylia	b)
<i>Hippocampus histrix</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Indonezja	b)
<i>Hippocampus kelloggi</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Indonezja	b)
<i>Hippocampus kuda</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Chiny, Indonezja	b)
<i>Hippocampus spinosissimus</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Indonezja	b)
ARTHROPODA				
ARACHNIDA				
SCORPIONES				
Scorpionidae				
<i>Pandinus imperator</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Benin, Ghana, Togo	b)
	Hodowlane	Wszystkie	Benin, Ghana, Togo	b)
Insecta				
Lepidoptera				
Papilionidae				
<i>Ornithoptera croesus</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Indonezja	b)
<i>Ornithoptera priamus</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Wyspy Salomona	b)
	Hodowlane	Wszystkie	Wyspy Salomona	b)
<i>Ornithoptera victoriae</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Wyspy Salomona	b)
	Hodowlane	Wszystkie	Wyspy Salomona	b)

Gatunek	Źródło(-a), którego (-ych) dotyczy zakaz	Okaz(-y), którego(-ych) dotyczy zakaz	Kraje pochodzenia	Podstawa w art. 4 ust. 6 lit.:
MOLLUSCA				
BIVALVIA				
VENEROIDA				
Tridacnidae				
<i>Hippopus hippopus</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Tonga, Vanuatu, Wietnam	b)
<i>Tridacna crocea</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Kambodża, Fidzi, Wyspy Salomona, Tonga, Vanuatu, Wietnam	b)
<i>Tridacna derasa</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Fidzi, Palau, Wyspy Salomona, Tonga, Vanuatu, Wietnam	b)
<i>Tridacna gigas</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Wyspy Marshalla, Wyspy Salomona, Tonga, Wietnam	b)
<i>Tridacna maxima</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Kambodża, Fidzi, Wyspy Marshalla, Mikronezja, Mozambik, Wyspy Salomona, Tonga, Vanuatu, Wietnam	b)
<i>Tridacna noae</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Fidzi, Mikronezja, Wyspy Salomona, Vanuatu	b)
<i>Tridacna rosewateri</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Mozambik	b)
<i>Tridacna squamosa</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Kambodża, Fidzi, Mozambik, Wyspy Salomona, Tonga, Vanuatu, Wietnam	b)
<i>Tridacna tevoroa</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Tonga	b)
GASTROPODA				
MESOGASTROPODA				
Strombidae				
<i>Strombus gigas</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Grenada, Haiti	b)
CNIDARIA				
ANTHOZOA				
HELIOPORACEA				
Helioporidae				
<i>Heliopora coerulea</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Wyspy Salomona	b)

Gatunek	Źródło(-a), którego (-ych) dotyczy zakaz	Okaz(-y), którego(-ych) dotyczy zakaz	Kraje pochodzenia	Podstawa w art. 4 ust. 6 lit.:
SCLERACTINIA				
<i>Scleractinia</i> spp.	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Ghana	b)
Agariciidae				
<i>Agaricia agaricites</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Haiti	b)
Caryophylliidae				
<i>Catalaphyllia jardi-nei</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Wyspy Salomona	b)
<i>Euphyllia divisa</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Żywe koralowce z wyjątkiem okazów hodowanych w morzu przytwierdzonych do sztucznego podłoża	Indonezja	b)
<i>Euphyllia fimbriata</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Żywe koralowce z wyjątkiem okazów hodowanych w morzu przytwierdzonych do sztucznego podłoża	Indonezja	b)
<i>Euphyllia paraan-cora</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Żywe koralowce z wyjątkiem okazów hodowanych w morzu przytwierdzonych do sztucznego podłoża	Indonezja	b)
<i>Euphyllia paradivisa</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Żywe koralowce z wyjątkiem okazów hodowanych w morzu przytwierdzonych do sztucznego podłoża	Indonezja	b)
<i>Euphyllia yaeya-maensis</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Żywe koralowce z wyjątkiem okazów hodowanych w morzu przytwierdzonych do sztucznego podłoża	Indonezja	b)
<i>Plerogyra discus</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie z wyjątkiem okazów hodowanych w morzu przytwierdzonych do sztucznego podłoża	Indonezja	b)
<i>Plerogyra simplex</i> (<i>Plerogyra taisnei</i>)	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie z wyjątkiem okazów hodowanych w morzu przytwierdzonych do sztucznego podłoża	Indonezja	b)
Mussidae				
<i>Blastomussa merleti</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie z wyjątkiem okazów hodowanych w morzu przytwierdzonych do sztucznego podłoża	Indonezja	b)

Gatunek	Źródło(-a), którego (-ych) dotyczy zakaz	Okaz(-y), którego(-ych) dotyczy zakaz	Kraje pochodzenia	Podstawa w art. 4 ust. 6 lit.:
<i>Cynarina lacrymalis</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie z wyjątkiem okazów hodowanych w morzu przytwierdzonych do sztucznego podłoża	Indonezja	b)
<i>Scolymia</i> spp.	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Tonga	b)
Pocilloporidae				
<i>Seriatopora stellata</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Indonezja	b)
Trachyphylliidae				
<i>Trachyphyllia geoffroyi</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Fidżi	b)
FLORA				
Cycadaceae				
<i>Cycas thouarsii</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Mozambik	b)
Euphorbiaceae				
<i>Euphorbia ankarensis</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Madagaskar	b)
<i>Euphorbia banae</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Madagaskar	b)
<i>Euphorbia berorohae</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Madagaskar	b)
<i>Euphorbia bongolavensis</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Madagaskar	b)
<i>Euphorbia bulbispina</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Madagaskar	b)
<i>Euphorbia duranii</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Madagaskar	b)
<i>Euphorbia fianarantsoae</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Madagaskar	b)
<i>Euphorbia iharanae</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Madagaskar	b)
<i>Euphorbia kondoi</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Madagaskar	b)
<i>Euphorbia labatii</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Madagaskar	b)
<i>Euphorbia lophogona</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Madagaskar	b)
<i>Euphorbia millotii</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Madagaskar	b)
<i>Euphorbia neohumbertii</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Madagaskar	b)

Gatunek	Źródło(-a), którego (-ych) dotyczy zakaz	Okaz(-y), którego(-ych) dotyczy zakaz	Kraje pochodzenia	Podstawa w art. 4 ust. 6 lit.:
<i>Euphorbia pachypodioides</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Madagaskar	b)
<i>Euphorbia razafindratsirae</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Madagaskar	b)
<i>Euphorbia suzannae-marnierae</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Madagaskar	b)
<i>Euphorbia waringiae</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Madagaskar	b)
Leguminosae				
<i>Pericopsis elata</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Wybrzeże Kości Słoniowej	b)
Orchidaceae				
<i>Cypripedium japonicum</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Chiny, Korea Południowa	b)
<i>Cypripedium macranthos</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Korea Południowa	b)
<i>Cypripedium micranthum</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Chiny	b)
<i>Dendrobium bellatum</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Wietnam	b)
<i>Dendrobium nobile</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Laos	b)
<i>Dendrobium wardianum</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Wietnam	b)
<i>Myrmecophila tibicensis</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Belize	b)
<i>Phalaenopsis parishii</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Wietnam	b)
Rosaceae				
<i>Prunus africana</i>	Pozyskane ze środowiska naturalnego	Wszystkie	Gwinea Równikowa	b)

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2019/1588**z dnia 25 września 2019 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1484/95 w odniesieniu do ustalania cen reprezentatywnych w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 183 lit. b),uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 510/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające zasady handlu niektórymi towarami pochodzącymi z przetwórstwa produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 1216/2009 i (WE) nr 614/2009 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 6 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje,

- (1) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1484/95 ⁽³⁾ ustanowiono szczegółowe zasady stosowania systemu dodatkowych należności przywozowych oraz ustalono ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj.
- (2) Z regularnych kontroli danych, na podstawie których są określane ceny reprezentatywne produktów w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj, wynika, że należy zmienić ceny reprezentatywne w przywozie niektórych produktów, uwzględniając wahania cen w zależności od pochodzenia tych produktów.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1484/95.
- (4) Ze względu na konieczność zagwarantowania, że środek ten będzie mieć zastosowanie możliwie jak najszybciej po udostępnieniu aktualnych danych, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem jego opublikowania,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 1484/95 zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 września 2019 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,*

Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny

Dyrekcja Generalna ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ Dz.U. L 150 z 20.5.2014, s. 1.⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1484/95 z dnia 28 czerwca 1995 r. określające szczegółowe zasady wdrażania systemu dodatkowych należności przywozowych oraz ustalające ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj i uchylające rozporządzenie nr 163/67/EWG (Dz.U. L 145 z 29.6.1995, s. 47).

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK I

Kod CN	Opis towarów	Reprezentatywna cena (w EUR/100 kg)	Zabezpieczenie, o którym mowa w art. 3 (w EUR/100 kg)	Pochodzenie ⁽¹⁾
0207 12 90	Ptactwo z gatunku <i>Gallus domesticus</i> , oskubane i wypatroszone, bez głów i łapek, i bez szczy, serc, wątrobek i żołądków, znane jako »kurczaki 65 %=« lub inaczej zgłaszane, zamrożone	136,2	0	AR
0207 14 10	Kawałki z ptactwa z gatunku <i>Gallus domesticus</i> , bez kości, zamrożone	252,3 216,5 245,1	14 25 17	AR BR TH
1602 32 11	Przetwory z ptactwa z gatunku <i>Gallus domesticus</i> niepoddane obróbce cieplnej	264,9	7	BR

(¹) Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7).”

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2019/1589

z dnia 26 września 2019 r.

zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do przedłużenia okresów zatwierdzenia substancji czynnych: amidosulfuron, beta-cyflutryna, bifenoks, chlorotoluron, kłofentezyna, chlomazon, cypermetryna, daminozyd, deltametryna, dikamba, difenokonazol, diflubenzuron, diflufenikan, fenoksaprop-P, fenpropidyna, fludioksonil, flufenacet, fostiazat, indoksakarb, lenacyl, MCPA, MCPB, nikosulfuron, pikloram, prosulfokarb, piryproksyfen, tiofanat metylu, triflusulfuron i tritosulfuron

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 17 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W części A załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 ⁽²⁾ określono substancje czynne uznane za zatwierdzone rozporządzeniem (WE) nr 1107/2009.
- (2) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2018/1262 ⁽³⁾ okresy zatwierdzenia substancji czynnych: beta-cyflutryna, chlorotoluron, chlomazon, cypermetryna, daminozyd, deltametryna, fludioksonil, flufenacet, fostiazat, indoksakarb, MCPA, MCPB, prosulfokarb i tiofanat metylu przedłużono do dnia 31 października 2019 r.
- (3) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2018/1796 ⁽⁴⁾ okres zatwierdzenia substancji czynnej tritosulfuron przedłużono do dnia 30 listopada 2019 r.
- (4) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2018/1796 okresy zatwierdzenia substancji czynnych: amidosulfuron, bifenoks, kłofentezyna, dikamba, difenokonazol, diflubenzuron, diflufenikan, fenoksaprop-P, fenpropidyna, lenacyl, nikosulfuron, pikloram i piryproksyfen przedłużono do dnia 31 grudnia 2019 r.
- (5) Okres zatwierdzenia substancji czynnej triflusulfuron upłynie dnia 31 grudnia 2019 r.
- (6) Zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 844/2012 ⁽⁵⁾ złożono wnioski o odnowienie zatwierdzenia tych substancji.
- (7) W związku z tym, że ocena tych substancji opóźniła się z przyczyn niezależnych od wnioskodawców, prawdopodobnie zatwierdzenia tych substancji czynnych wygasną, zanim zostanie podjęta decyzja w sprawie ich odnowienia. Należy zatem przedłużyć okresy zatwierdzenia tych substancji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 540/2011 z dnia 25 maja 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 w odniesieniu do wykazu zatwierdzonych substancji czynnych (Dz.U. L 153 z 11.6.2011, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1262 z dnia 20 września 2018 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do przedłużenia okresów zatwierdzenia substancji czynnych: 1-metylocyklopropen, beta-cyflutryna, chlorotalonil, chlorotoluron, chlomazon, cypermetryna, daminozyd, deltametryna, dimetenamid-p, diuron, fludioksonil, flufenacet, flurtamon, fostiazat, indoksakarb, MCPA, MCPB, prosulfokarb, tiofanat metylu i tribenuron (Dz.U. L 238 z 21.9.2018, s. 62).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1796 z dnia 20 listopada 2018 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do przedłużenia okresów zatwierdzenia substancji czynnych: amidosulfuron, bifenoks, chloropiryfos, chloropiryfos metylu, kłofentezyna, dikamba, difenokonazol, diflubenzuron, diflufenikan, dimoksyflobina, fenoksaprop-P, fenpropidyna, lenacyl, mankozeb, mekoprop-P, metiram, nikosulfuron, oksamyl, pikloram, piraklostrobina, piryproksyfen i tritosulfuron (Dz.U. L 294 z 21.11.2018, s. 15).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 844/2012 z dnia 18 września 2012 r. ustanawiające przepisy niezbędne do wprowadzenia w życie procedury odnowienia dotyczącej substancji czynnych, jak przewidziano w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 252 z 19.9.2012, s. 26).

- (8) Mając na uwadze cel art. 17 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, w odniesieniu do przypadków gdy Komisja ma przyjąć rozporządzenie stanowiące o nieodnowieniu zatwierdzenia substancji czynnej wymienionej w załączniku do niniejszego rozporządzenia ze względu na niespełnienie kryteriów zatwierdzenia, Komisja wyznacza taką samą datę wygaśnięcia jak data obowiązująca przed niniejszym rozporządzeniem lub ustala ją na dzień wejścia w życie rozporządzenia stanowiącego o nieodnowieniu zatwierdzenia substancji czynnej, w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza. W przypadkach gdy Komisja ma przyjąć rozporządzenie stanowiące o odnowieniu zatwierdzenia substancji czynnej wymienionej w załączniku do niniejszego rozporządzenia, Komisja postara się, stosownie do okoliczności, wyznaczyć najwcześniejszą możliwą datę rozpoczęcia stosowania.
- (9) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011.
- (10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 września 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W części A załącznika do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 40: „Deltametryna”, datę zastępuje się datą „31 października 2020 r.”;
- 2) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 48: „Beta-cyflutryna”, datę zastępuje się datą „31 października 2020 r.”;
- 3) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 65: „Flufenacet”, datę zastępuje się datą „31 października 2020 r.”;
- 4) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 69: „Fostiazat”, datę zastępuje się datą „31 października 2020 r.”;
- 5) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 102: „Chlorotoluron”, datę zastępuje się datą „31 października 2020 r.”;
- 6) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 103: „Cypermetryna”, datę zastępuje się datą „31 października 2020 r.”;
- 7) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 104: „Daminozyd”, datę zastępuje się datą „31 października 2020 r.”;
- 8) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 105: „Tiofanat metylu”, datę zastępuje się datą „31 października 2020 r.”;
- 9) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 107: „MCPA”, datę zastępuje się datą „31 października 2020 r.”;
- 10) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 108: „MCPB”, datę zastępuje się datą „31 października 2020 r.”;
- 11) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 119: „Indoksakarb”, datę zastępuje się datą „31 października 2020 r.”;
- 12) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 160: „Prosulfokarb”, datę zastępuje się datą „31 października 2020 r.”;
- 13) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 161: „Fludioksonil”, datę zastępuje się datą „31 października 2020 r.”;
- 14) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 162: „Chlomazon”, datę zastępuje się datą „31 października 2020 r.”;
- 15) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 169: „Amidosulfuron”, datę zastępuje się datą „31 grudnia 2020 r.”;
- 16) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 170: „Nikosulfuron”, datę zastępuje się datą „31 grudnia 2020 r.”;
- 17) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 171: „Klofentezyna”, datę zastępuje się datą „31 grudnia 2020 r.”;
- 18) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 172: „Dikamba”, datę zastępuje się datą „31 grudnia 2020 r.”;
- 19) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 173: „Difenokonazol”, datę zastępuje się datą „31 grudnia 2020 r.”;
- 20) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 174: „Diflubenzuron”, datę zastępuje się datą „31 grudnia 2020 r.”;
- 21) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 176: „Lenacyl”, datę zastępuje się datą „31 grudnia 2020 r.”;
- 22) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 178: „Pikloram”, datę zastępuje się datą „31 grudnia 2020 r.”;

- 23) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 179: „Piryproksyfen”, datę zastępuje się datą „31 grudnia 2020 r.”;
 - 24) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 180: „Bifenoks”, datę zastępuje się datą „31 grudnia 2020 r.”;
 - 25) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 181: „Diflufenikan”, datę zastępuje się datą „31 grudnia 2020 r.”;
 - 26) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 182: „Fenoksaprop-P”, datę zastępuje się datą „31 grudnia 2020 r.”;
 - 27) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 183: „Fenpropidyna”, datę zastępuje się datą „31 grudnia 2020 r.”;
 - 28) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 186: „Tritosulfuron”, datę zastępuje się datą „30 listopada 2020 r.”;
 - 29) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 289: „Triflusulfuron”, datę zastępuje się datą „31 grudnia 2020 r.”.
-

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2019/1590

z dnia 26 września 2019 r.

zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2019/159 nakładające ostateczne środki ochronne w odniesieniu do przywozu niektórych wyrobów ze stali

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/478 z dnia 11 marca 2015 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 16 i 20,uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/755 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu z niektórych państw trzecich ⁽²⁾, w szczególności jego art. 13 i 16,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PRZEBIEG PROCEDURY

- (1) Rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2019/159 Komisja Europejska („Komisja”) nałożyła ostateczne środki ochronne na niektóre wyroby ze stali („rozporządzenie w sprawie ceł ostatecznych”) ⁽³⁾. Środki wprowadzone na mocy tego rozporządzenia obejmują kontyngent taryfowy w odniesieniu do 26 kategorii wyrobów ze stali, ustalony na poziomie wystarczającym do zachowania tradycyjnych przepływów handlowych. Cło w wysokości 25 % miałooby zastosowanie jedynie powyżej tego ustalonego poziomu ilościowego tradycyjnych przepływów handlowych dla poszczególnych kategorii produktu.
- (2) W motywie (161) i art. 9 rozporządzenia w sprawie ceł ostatecznych stwierdzono, że w oparciu o interes Unii Komisja może być zmuszona do dostosowania poziomu lub przydziału kontyngentu taryfowego [...] w przypadku zmian okoliczności w okresie obowiązywania środków oraz że taki przegląd powinien rozpocząć się nie później niż dnia 1 lipca 2019 r.
- (3) W związku z tym w dniu 17 maja 2019 r. ⁽⁴⁾ Komisja wszczęła przegląd rozporządzenia w sprawie ceł ostatecznych i wezwała strony do przedstawienia swoich opinii, przedłożenia informacji oraz dostarczenia dowodów potwierdzających w odniesieniu do określonych przez Komisję pięciu podstaw przeglądu dotyczących 26 kategorii produktu objętych zawiadomieniem o wszczęciu dochodzenia przeglądownego. Zgodnie z jego sekcją 3 podstawy te dotyczyły:
 - a) poziomu i przydziału kontyngentów taryfowych dla szeregu określonych kategorii produktu;
 - b) wypierania tradycyjnych przepływów handlowych;
 - c) ewentualnych szkodliwych skutków dla osiągnięcia celów w zakresie integracji realizowanych z preferencyjnymi partnerami handlowymi;
 - d) aktualizacji wykazu rozwijających się państw członkowskich WTO wyłączonych z zakresu środków na podstawie uaktualnionych statystyk dotyczących przywozu; oraz
 - e) innych zmian okoliczności, które mogą wymagać dostosowania poziomu przydziału kontyngentów taryfowych.
- (4) Komisja otrzymała uwagi od ponad 150 różnych stron. Zainteresowane strony miały również możliwość nadsyłania uwag i wzajemnego zgłaszania kontrargumentów. W rezultacie Komisja otrzymała dodatkowo ponad 50 kontrargumentów.
- (5) Po przeprowadzeniu dogłębnej analizy wszystkich otrzymanych uwag Komisja doszła do następujących ustaleń. Są one podane w sekcji 2 poniżej w pięciu różnych podsekcjach odpowiadających pięciu podstawom kontrolnym określonym w motywie (3) powyżej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 83 z 27.3.2015, s. 16.⁽²⁾ Dz.U. L 123 z 19.5.2015, s. 33.⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/159 z dnia 31 stycznia 2019 r. nakładające ostateczne środki ochronne w odniesieniu do przywozu niektórych wyrobów ze stali (Dz.U. L 31 z 1.2.2019, s. 27).⁽⁴⁾ Zawiadomienie o wszczęciu przeglądu środków ochronnych mających zastosowanie do przywozu niektórych wyrobów ze stali (C/2019/3623) Dz.U. C 169 z 17.5.2019, s. 9 (dalej „zawiadomienie o wszczęciu dochodzenia przeglądownego”).

2. USTALENIA WYNIKAJĄCE Z DOCHODZENIA

2.A. Poziom i przydział kontyngentów taryfowych dla szeregu określonych kategorii produktu

- (6) Jak już zapowiedziano w motywie (161) rozporządzenia w sprawie cel ostatecznych, przeprowadzony przez Komisję przegląd istniejących środków dotyczył każdej kategorii produktu objętej środkami, w tym (ale nie wyłącznie) kategorii 3, 4, 6 i 16. W odniesieniu do tych konkretnych kategorii produktu Komisja otrzymała w trakcie dochodzenia, które doprowadziło do przyjęcia ostatecznych środków ochronnych, znaczną liczbę uwag. Te kategorie produktu były również przedmiotem licznych wymian informacji w ramach dwustronnych konsultacji z partnerami handlowymi Unii.
- (7) W związku z tym Komisja monitorowała codziennie wszystkie 26 kategorii produktu.
- (8) W zawiadomieniu o wszczęciu dochodzenia przeglądowego Komisja ogłosiła, że zbada, czy od czasu przyjęcia ostatecznych środków doszło do zmiany okoliczności, w tym ustali również, czy istnieją dowody na znaczny wzrost lub spadek popytu unijnego bądź nałożenie środków ochrony handlu na niektóre kategorie produktu. Przypadki takie pociągałyby za sobą konieczność dostosowania poziomu lub przydziału obowiązujących kontyngentów taryfowych.
- (9) Komisja wyjaśniła, że w celu ustalenia istotnych zmian w popycie rozważa zmiany w wykorzystaniu przedmiotowego kontyngentu, aby sprawdzić, czy kwoty zostały wyczerpane lub czy ich stosowanie nie odzwierciedla tradycyjnych przepływów handlowych.
- (10) W momencie wszczęcia dochodzenia przeglądowego Komisja stwierdziła istnienie takich potencjalnych odbiegających od norm struktur w handlu produktami kategorii 4B, 5, 13, 15, 16, 17 i 25. W przypadku tych kategorii, niektóre roczne kontyngenty dla poszczególnych państw lub odpowiadające im kontyngenty rezydualne, które zostały obliczone do końca czerwca 2019 r., albo zostały już wyczerpane albo miały zostać wyczerpane w ciągu zaledwie dwóch miesięcy od wprowadzenia ostatecznych środków ochronnych.
- (11) Do celów przeglądu Komisja przeanalizowała szczegółowo rozwój sytuacji dla 26 kategorii produktu, nie tylko na podstawie codziennego monitorowania, ale w szczególności w odniesieniu do jej rozwoju w okresie od dnia 2 lutego 2019 r. do końca czerwca 2019 r. Za pomocą tej analizy Komisja starała się ustalić, czy jakkolwiek ewentualny odbiegający od norm schemat wykorzystania kontyngentu wynika z rzeczywistego znacznego wzrostu popytu w Unii, czy też takie schematy są wynikiem celowego, mającego spekulacyjny charakter gromadzenia zapasów lub, w rzeczywistości, przekierowania handlu spowodowanego zakłócającymi konkurencję środkami handlowymi stosowanymi za granicą.

Uwagi zgłoszone przez zainteresowane strony

- (12) W swoich uwagach wiele zainteresowanych stron wystąpiło o zwiększenie poziomu kontyngentów taryfowych lub o inny system podziału lub wykorzystania kwot w odniesieniu do kategorii produktu, które importują. Tylko kilka zainteresowanych stron przedłożyło rzeczowe dowody świadczące o ewentualnym braku równowagi między dostępnymi limitami ilościowymi określonymi w ramach kontyngentu i istniejącym (lub rozwijającym się) popytem w UE lub o innych zmienionych okolicznościach. Większość uwag dotyczyła następujących kategorii produktu, które zostaną indywidualnie omówione w niniejszej sekcji: kategoria 1 (walcowane na gorąco arkusze i taśmy), kategoria 4B (produkty walcowane płaskie z powłokami metalowymi na potrzeby przemysłu motoryzacyjnego), kategoria 16 (walcówka) i kategoria 25 (duże rury spawane).
- (13) W przypadku innych kategorii produktu wymienionych w klauzuli przeglądowej lub w zawiadomieniu o wszczęciu dochodzenia przeglądowego (tj. kategorie produktu 3 (blachy elektrotechniczne), 5 (produkty walcowane płaskie z powłokami organicznymi), 6 (wyroby cynowane), 13 (pręty zbrojeniowe), 15 (walcówka ze stali nierdzewnej) i 17 (kątowniki, kształtowniki i profile), liczba otrzymanych uwag była ograniczona. Nie otrzymano żadnych dowodów wskazujących na niedobór podaży (tj. niskie limity ilościowe ustalone przez dany kontyngent taryfowy) spowodowany zwiększonym popytem lub jakimkolwiek innymi zmienionymi okolicznościami. W wielu złożonych oświadczeniach stwierdzono jednak problemy dotyczące wypierania z rynku w odniesieniu do kategorii produktu 13, które zostaną również indywidualnie przeanalizowane w niniejszej sekcji w podsekcji 2.B poniżej.

Analiza Komisji

- (14) Pod koniec pierwszego rocznego okresu obowiązywania środków w dniu 30 czerwca 2019 r., w odniesieniu do 24 z 26 kategorii produktu rzeczywiste wielkości przywozu utrzymały się poniżej odpowiedniego poziomu ilościowego ustalonego w ramach kontyngentu, z jednego lub większej liczby kontyngentów taryfowych dla danego kraju lub z globalnego kontyngentu taryfowego. Innymi słowy, jedynie w odniesieniu do dwóch kategorii produktu, tj. kategorii 13 (pręty zbrojeniowe) i kategorii 14 (pręty ze stali nierdzewnej), całkowite kwoty (dla poszczególnych krajów i rezydualne) udostępnione w ramach środków zostały w pełni wyczerpane pod koniec czerwca 2019 r.

- (15) Ogółem 1,3 mln ton kontyngentu taryfowego dostępnego na okres od dnia 2 lutego do dnia 30 czerwca 2019 r. pozostało niewykorzystane. Ponadto Komisja potwierdziła, że w okresie, w którym obowiązywały środki tymczasowe (18 lipca 2018 r. – 1 lutego 2019 r.), nadal nie wykorzystano około dwóch milionów ton z kontyngentu. W związku z tym w pierwszym roku stosowania środków ochronnych nie wykorzystano ponad 3,2 mln ton bezcłowego przywozu.
- (16) Na tej podstawie Komisja stwierdziła, że poziomy kontyngentów taryfowych ustalone zgodnie z obowiązującymi środkami ochronnymi nie ograniczały bezzasadnie przepływów handlowych, lecz raczej zapewniały utrzymanie tradycyjnych przepływów handlowych odpowiadających potrzebom rynku Unii. Zainteresowane strony nie przedstawiły żadnego dowodu na rzekome niedobory podaży spowodowane zwiększonym popytem.

Szczegółowa ocena: Kategoria 1 – Wyroby płaskie walcowane na gorąco

- (17) W odniesieniu do wszystkich kategorii produktu objętych ostatecznymi środkami ochronnymi z wyjątkiem kategorii 1, przyjęty przez Komisję system kontyngentów taryfowych był połączeniem kontyngentów taryfowych dla poszczególnych krajów i rezydualnych kontyngentów taryfowych. Celem Komisji było zachowanie tradycyjnej wielkości handlu nie tylko pod względem ilości, ale również pochodzenia.
- (18) Komisja uznała jednak, że ten preferowany system kontyngentów taryfowych nie jest odpowiedni dla kategorii produktu 1 ze względu na następujące szczególne okoliczności. W istocie pięć głównych tradycyjnych krajów eksportujących⁽⁵⁾, odpowiadających w latach 2015–2017 za blisko 60 % przywozu, zostało w tym samym okresie objętych środkami antydumpingowymi lub wyrównawczymi⁽⁶⁾. Miało to znaczny wpływ na ich poziom przywozu.
- (19) W związku z tym Komisja uznała, że kraje te nie będą już normalnie w stanie dokonywać wywozu do Unii na wcześniejszym poziomie, tj. średnim poziomie ich przywozu do Unii w ciągu ostatnich trzech lat (2015–2017). Dlatego Komisja postanowiła, że w interesie Unii leży przyjęcie jednolitego systemu globalnych kontyngentów taryfowych, zarządzanego kwartalnie, w celu uniknięcia ryzyka nieuzasadnionego niedoboru, który mógłby być spowodowany kontyngentem dla jakiegoś kraju.
- (20) W swoich uwagach zgłoszonych podczas przeglądu niektóre zainteresowane strony, w tym przemysł unijny i szereg krajów eksportujących, zwrócili się do Komisji o wdrożenie systemu kontyngentów taryfowych dla poszczególnych krajów również w odniesieniu do kategorii produktu 1. Strony te twierdzą, że obecne zmiany w przywozie powodują jakoby nierównowagę przepływów przywozowych ze szkodą dla niektórych krajów dostawców, co z kolei prowadzi do powstania pewnych zakłóceń na rynku.
- (21) W związku z tym w 2018 r. i w pierwszej połowie 2019 r. Komisja przeanalizowała zmiany w przywozie kategorii produktu 1. Komisja zauważyła, że w przypadku Rosji jako kraju dostawcy, pomimo podlegania środkom antydumpingowym (co doprowadziło do istotnego spadku wielkości przywozu w 2017 r.), jej wywóz w okresie od stycznia 2018 r. do czerwca 2019 r. powrócił w znacznym stopniu do swojego wcześniejszego poziomu. W okresie od lutego do czerwca 2019 r.⁽⁷⁾ w Rosji odnotowano wykorzystanie 16 % kontyngentów taryfowych. Ponadto inne państwa objęte środkami antydumpingowymi, a mianowicie Brazylia i Ukraina, nadal eksportują do Unii⁽⁸⁾, chociaż w znacznie bardziej ograniczonym zakresie niż przed nałożeniem ceł antydumpingowych.

⁽⁵⁾ Brazylia, Chiny, Iran, Rosja i Ukraina.

⁽⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/649 z dnia 5 kwietnia 2017 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej; Dz.U. L 92 z 6.4.2017, s. 68; Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/969 z dnia 8 czerwca 2017 r. nakładające ostateczne cła wyrównawcze na przywóz niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, i zmieniające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/649 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej; Dz.U. L 146 z 9.6.2017, s. 17; Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/1795 z dnia 5 października 2017 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Brazylii, Iranu, Rosji i Ukrainy oraz kończące dochodzenie dotyczące przywozu niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Serbii; Dz.U. L 258 z 6.10.2017, s. 24.

⁽⁷⁾ Udział przywozu z Rosji w 2018 r. wyniósł 20 %.

⁽⁸⁾ Łączny kontyngent taryfowy Ukrainy i Brazylii w okresie luty–czerwiec 2019 r. wyniósł ponad 5 %. Ponadto, jeżeli liczyć razem z Rosją, udział w kontyngencie taryfowym tych trzech objętych środkami antydumpingowymi krajów wyniósł w okresie luty–czerwiec 2019 r. ponad 21 %, a w 2018 r. 25 % całkowitego przywozu.

- (22) Z uwagi na wyżej opisane zmiany w przywozie, zwłaszcza z Rosji, których nie można było przewidzieć w momencie przyjęcia ostatecznych środków ochronnych, Komisja stwierdziła, że poziom przywozu, na który środki ochrony handlu mają znaczny wpływ, jest znacznie niższy niż oczekiwano. Ponadto, biorąc pod uwagę, że w dwóch kwartałach objętych ostatecznymi środkami ochronnymi (luty–czerwiec 2019 r.) w jednakowo wysokim stopniu korzystały z kontyngentów taryfowych inne kraje wywozu, w szczególności Turcja, Indie i Serbia, z odpowiednimi udziałami 40 %, 15 % i 12 %, przewidywane w momencie przyjmowania ostatecznych środków ochronnych potencjalne ryzyko niedoboru podaży okazało się obecnie znacznie niższe.
- (23) W związku z powyższym, w świetle opisanych wyżej zmian okoliczności, Komisja uznała, że w interesie Unii byłoby wprowadzenie zmian do kontyngentu taryfowego dla kategorii produktu 1 i wprowadzenie mechanizmu zapewniającego, że zachowane zostaną w jak najlepszym stopniu przepływy handlowe podobne do tych, które stosuje się w odniesieniu do innych kategorii produktu.
- (24) Komisja zauważyła, że trudności związane z wprowadzeniem takiego systemu związane są z charakterem kategorii produktu 1. Jak wyjaśniono wcześniej w motywie (19), wykorzystanie historycznej średniej wielkości przywozu z lat 2015–2017 w celu ustalenia kwot dla poszczególnych krajów spowodowałoby znaczny spadek podaży. Z drugiej strony wykorzystanie danych z 2018 r. jako pierwszego pełnego roku obowiązywania środków antydumpingowych i wyrównawczych mogłoby doprowadzić do niewłaściwej alokacji. Wynika to z faktu, że na wielkość przywozu w 2018 r. miały również wpływ wejście w życie środków ochronnych (w lipcu 2018 r.) oraz wielkości przywozu wynikające z przekierowania handlu z państw trzecich, który w odniesieniu do kategorii 1 został już ustalony w rozporządzeniu w sprawie ceł ostatecznych.
- (25) W tych okolicznościach i wobec braku odpowiednich reprezentatywnych danych dotyczących przywozu w wystarczająco długim i wiarygodnym okresie Komisja uznała, że najwłaściwszym sposobem zapewnienia zachowania tradycyjnych przepływów handlowych dla kategorii 1, zarówno pod względem wielkości, jak i pochodzenia, byłoby ustalenie ograniczenia udziału w globalnym kontyngencie, jakie może osiągnąć każdy kraj eksportujący w danym kwartale.
- (26) W celu określenia tego pułapu Komisja przeanalizowała dane historyczne dotyczące przywozu (2013–2017) ⁽⁹⁾ w odniesieniu do kategorii produktu 1 i stwierdziła, że w tym okresie żaden kraj wywozu nie przekroczył średnio 25 %, a także że najwyższy udział w jednym roku wystąpił w 2017 r. w Turcji i osiągnął poziom 28 %. W związku z tym Komisja uznała, że żadnemu pojedynczemu krajowi eksportującemu nie należy w pozostałym okresie obowiązywania środków zezwolić na przekroczenie 30 % globalnego kontyngentu taryfowego dostępnego na kwartał.
- (27) Próg ten powinien dać krajom eksportującym wystarczającą swobodę, aby zapewnić udziały w rynku, które nie zostały wykorzystane przez kraje będące dostawcami podlegające środkom antydumpingowym lub wyrównawczym, przy jednoczesnym zachowaniu w jak największym stopniu tradycyjnych przepływów handlowych i zapewnieniu wystarczającej różnorodności podaży dla użytkowników w Unii, tak aby zminimalizować wszelkie potencjalne ryzyko niedoboru podaży ⁽¹⁰⁾.
- (28) Komisja uznała, że dzięki temu dostosowaniu przydziału kontyngentów taryfowych zachowana zostanie zgodnie z interesem Unii należyta równowaga między uzasadnionymi prawami różnych stron.

Szczegółowa ocena: Kategoria 4B – Produkty walcowane płaskie z powłokami metalowymi, stosowane głównie w sektorze motoryzacyjnym

- (29) W rozporządzeniu w sprawie ceł ostatecznych Komisja uznała, że w interesie Unii leży podział kategorii 4 (produkty walcowane płaskie z powłokami metalowymi) na dwie podkategorie: 4A i 4B. Podział ten miał na celu zachowanie, w możliwie największym stopniu, tradycyjnego poziomu przywozu dla sektora motoryzacyjnego UE. W rzeczy samej, biorąc pod uwagę dużą liczbę rodzajów produktu zawartych w kategorii 4, Komisja stwierdziła istnienie poważnego zagrożenia, że rodzaje stali potrzebne w unijnym sektorze motoryzacyjnym mogą być wypierane przez inne „standardowe” podkategorie. Przypomina się, że większość standardowych rodzajów w tej kategorii podlega obecnie środkom antydumpingowym, w przeciwieństwie do bardziej specjalistycznych produktów, które nie były objęte odnośnym wnioskiem o środki antydumpingowe.

⁽⁹⁾ Komisja zauważyła, że chociaż podczas obliczania kontyngentów taryfowych w odniesieniu do wszystkich innych kategorii produktu niż kategoria 1, dokonała wyboru okresu 2015–2017, w tym przypadku uznała za stosowne spojrzeć również na poprzednie lata (2013–2014) w celu przeanalizowania historycznego poziomu przywozu w okresie przed jego gwałtownym wzrostem, spowodowanym przywozem z różnych źródeł towarów po cenach dumpingowych. W tym samym duchu Komisja uznała, że poziomy przywóz w 2018 r. nie będą brane pod uwagę, ponieważ: (i) miało na nie wpływ rozpoczęcie stosowania środków ochronnych w marcu 2018 r., a także nałożenie tymczasowych środków ochronnych w lipcu 2018 r.; oraz (ii) obejmują one odpowiednie kwoty przywozu wynikające z przekierowania handlu, jak to stwierdzono w rozporządzeniu w sprawie ceł ostatecznych.

⁽¹⁰⁾ Komisja przypomniiała, że za główny problem uznano ryzyko niedoboru podaży ze względu na występujące w tej kategorii szczególne okoliczności.

- (30) W ramach przeglądu Komisja otrzymała od zainteresowanych stron wiele uwag, na które wpływ miały różnice między dwiema podkategoriami, między innymi od Europejskiego Stowarzyszenia Producentów Samochodów (ACEA) oraz od rządów i producentów eksportujących z Korei i Chin. W uwagach tych podkreślano, że obecny podział nie zapewnia w pełni skutecznie realizacji zamierzonych celów. Zainteresowane strony zarzuciły również brak jasności definicji produktów w odniesieniu do ich klasyfikacji według podkategorii, a w szczególności fakt, że przywóz tak zwanych gatunków motoryzacyjnych wypierany był przez standardowe kategorie ze szkodą dla przemysłu motoryzacyjnego.
- (31) Zainteresowane strony przedstawiły różne wnioski mające na celu zwiększenie skuteczności kontyngentu taryfowego dla tej kategorii. W szczególności ACEA i rząd Chin wystąpiły z wnioskiem, aby Komisja przyznała zwolnienie ze względu na końcowe przeznaczenie towaru na przywóz gatunków stali w ramach kategorii 4B, przeznaczonych do wykorzystania przez przemysł motoryzacyjny. Inne zainteresowane strony, takie jak rządy Korei, Tajwanu i Chin, zaproponowały jako wariant alternatywny zwiększenie poziomu kontyngentów taryfowych i stworzenie systemu, który zagwarantowałby, że tradycyjne wielkości dla sektora motoryzacyjnego będą skutecznie chronione przed przywozem innych rodzajów stali. Ze swojej strony unijny przemysł stalowy zgodził się z twierdzeniem, że potencjalne obchodzenie środków antydumpingowych dla kategorii 4A należy zbadać i znaleźć rozwiązanie dla sektora motoryzacyjnego, jednakże bez wyłączenia kategorii 4B z zakresu środków.
- (32) Analiza Komisji dotycząca przeglądu ostatecznych środków potwierdza, że tradycyjne przepływy handlowe produktów należących do kategorii 4B zostały zakłócone. Według statystyk Eurostatu dotyczących przywozu Chin (które otrzymały jeden z największych krajowych kontyngentów) wykorzystaly w pełni swój krajowy kontyngent taryfowy w ciągu jednego kwartału (2 lutego–31 marca 2019 r.), a następnie znaczną część globalnego kontyngentu taryfowego (ponad 75 %) w ostatnim kwartale tego samego okresu (1 kwietnia–30 czerwca 2019 r.).
- (33) Ponadto Komisja zauważyła, że Chiny wyczerpały – zaledwie w ciągu jednego dnia – swój roczny krajowy kontyngent taryfowy na drugi rok obowiązywania środków (1 lipca 2019 r.–30 czerwca 2020 r.). W związku z tym wątpliwe jest, czy przywóz ten w rzeczywistości składa się z tak zwanych „gatunków motoryzacyjnych”. W każdym razie wspomniane wyczerpanie w ciągu jednego dnia rocznej wielkości krajowego kontyngentu taryfowego wykazało również, że tradycyjne przepływy handlowe dla tej podkategorii zostały zakłócone. Tendencja ta prawdopodobnie uległaby dalszemu pogorszeniu, gdyby nie dokonano dostosowania w odniesieniu do funkcjonowania kontyngentu taryfowego dla kategorii 4B, aby zapewnić zgodność z zamierzonym celem utrzymania tradycyjnego przywozu dla przemysłu motoryzacyjnego z różnych krajów dostawców.
- (34) Komisja pozostała na stanowisku, że nie ma podstaw do wyłączenia jakiejkolwiek kategorii produktów objętych środkami, czy to poprzez wyraźne wyłączenie kategorii produktu 4B, czy poprzez wyłączenie ze względu na końcowe przeznaczenie towaru ⁽¹⁾. W związku z tym Komisja odrzuciła wnioskowane zwolnienie dla „gatunków motoryzacyjnych” ze względu na końcowe przeznaczenie.
- (35) Komisja uznała jednak, że w interesie Unii będzie wyodrębnienie tradycyjnych przepływów handlowych rodzajów produktu wykorzystywanych przez unijny sektor motoryzacyjny. Jednym ze sposobów osiągnięcia tego celu byłoby ograniczenie zastosowania kategorii 4B tylko do przywozu, w odniesieniu do którego można wykazać końcowe przeznaczenie w sektorze motoryzacyjnym.
- (36) W związku z tym Komisja uznała, że w interesie Unii jest dostosowanie funkcjonowania kontyngentu taryfowego dla kategorii 4 w następujący sposób: Aby skorzystać z kontyngentu taryfowego w ramach kategorii 4B, rodzaje wyrobów stalowych należące do tej kategorii, które są w rzeczywistości wykorzystywane do produkcji części samochodowych, muszą zostać objęte procedurą końcowego przeznaczenia, o której mowa w art. 254 rozporządzenia (UE) nr 952/2013 ⁽²⁾. Po wyczerpaniu kontyngentu taryfowego przyznanego dla kategorii 4B zastosowanie ma wspomniana wyżej stawka celna w wysokości 25 %.
- (37) Ponieważ jednak niektóre kody CN, obecnie zgrupowane w ramach kategorii 4B, nie są wykorzystywane wyłącznie przez przemysł motoryzacyjny, konieczne było jednak dostosowanie przydziału kodów między kategoriami 4A i 4B w celu zapewnienia, że zachowany będzie odpowiedni wywóz produktów innych niż motoryzacyjne. W tym celu zakres 4A został rozszerzony i zmieniony w następujący sposób: wszystkie kody CN ujęte wcześniej wyłącznie w kategorii 4B będą obecnie również częścią kategorii 4A. W związku z tym zakres kategorii 4A zostanie rozszerzony. Jednocześnie zakres kategorii 4B pozostanie bez zmian.

⁽¹⁾ Zob. motywy 23–26 rozporządzenia (UE) 2019/159.

⁽²⁾ Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1–101.

- (38) W związku z tym przywóz produktów objętych kodami kategorii 4B, które nie są przeznaczone do wykorzystania w przemyśle motoryzacyjnym, powinien w przyszłości odbywać się jedynie w kategorii 4A. Z drugiej strony cały przywóz produktów przeznaczonych do wykorzystania w przemyśle motoryzacyjnym powinien odbywać się w ramach kategorii produktu 4B i spełniać wymogi procedury końcowego przeznaczenia, jak to wyjaśniono w motywie (36) powyżej.
- (39) Z powodu tej korekty Indie otrzymałyby jeden indywidualny krajowy kontyngent taryfowy w ramach 4A (łączy wielkości kontyngentu taryfowego dla danego kraju przyznanego w ramach pozycji 4A i 4B), ponieważ według dostępnych Komisji informacji kraj ten nie dokonuje wywozu z przeznaczeniem dla sektora motoryzacyjnego.
- (40) Na podstawie informacji otrzymanych w ramach konsultacji z Republiką Korei Komisja dostosowała poziom jej krajowego kontyngentu taryfowego w kategoriach 4A i 4B. Część kontyngentu taryfowego dla kategorii 4B, która odpowiada kodom CN, które były wcześniej notowane wyłącznie w tej kategorii i która nie była przeznaczona do zastosowania w sektorze motoryzacyjnym, została obecnie przeniesiona do kontyngentu taryfowego Republiki Korei dla kategorii 4A, tak aby mogła ona nadal być wywożona na rynek unijny. Komisja uznała, że wprowadzenie tej korekty będzie konieczne ze względu na interes Unii, aby poprawić skuteczność ostatecznych środków w odniesieniu do tej kategorii i zapewnić, że przywóz dla przemysłu motoryzacyjnego UE nie będzie w nieuzasadniony sposób ograniczony.

Szczegółowa ocena: Kategoria 16 – Walcówka

- (41) Komisja otrzymała wiele wniosków dotyczących tej kategorii produktu. Po pierwsze, zwrócono się do Komisji o dostosowanie poziomu kontyngentu taryfowego w celu uniknięcia ewentualnego niedoboru podaży na rynku unijnym. W szczególności niektóre strony zwróciły się o zwiększenie poziomu kontyngentów taryfowych o maksymalnie 20 % lub o wykorzystanie poziomu przywozu w latach 2016–2018 jako podstawy do przeglądu poziomu kontyngentów taryfowych. Inne podmioty twierdziły, że kontyngenty taryfowe powinny być w pełni dostosowane, aby odzwierciedlić wzrost popytu w Unii.
- (42) Po drugie, niektóre zainteresowane strony twierdziły, że producenci unijni nie zwiększyli (i nie byli w stanie zwiększyć) zdolności produkcyjnych lub produkcji na poziomie niezbędnym do zaspokojenia obecnego i przyszłego popytu w Unii na walcówkę. Dodatkowo twierdziły one również, że unijni producenci walcówki zaopatrywali głównie swoich powiązanych użytkowników niższego szczebla, ograniczając w ten sposób dostępne ilości walcówki przeznaczonej na rynek otwarty, co osłabiło pozycję tych niezależnych użytkowników, tj. tych, którzy nie są zintegrowani pionowo. W rezultacie niezależni użytkownicy doświadczą istotnych ograniczeń w dostępie do wystarczającej ilości walcówki.
- (43) Po trzecie, niektóre zainteresowane strony twierdziły, że wyczerpanie niektórych kontyngentów taryfowych nie może być spowodowane praktykami gromadzenia zapasów tej kategorii produktu oraz że aż do momentu wyczerpania odpowiednich kontyngentów taryfowych przywóz odbywał się w sposób regularny i na spójnych poziomach.
- (44) Po czwarte, kilka zainteresowanych stron zwróciło się do Komisji o przyznanie krajowych kontyngentów taryfowych dla niektórych krajów pochodzenia, ponieważ oferowałyby one jakoby na rynku unijnym konkretne podkategorie produktów. W tym samym duchu niektóre zainteresowane strony twierdziły, że należy wykluczyć niektóre podkategorie lub że Komisja powinna podzielić tę kategorię produktu, przydzielając specjalne kontyngenty taryfowe na nowe podkategorie.
- (45) Po piąte, niektóre strony zwróciły się o podzielenie tej kategorii w taki sposób, aby podkategorie wykorzystywane w sektorze motoryzacyjnym miały własny kontyngent taryfowy.
- (46) Wreszcie jedna z zainteresowanych stron twierdziła, że nie była w stanie wyprodukować określonego typu produktu, ponieważ środki ochronne ograniczyły ilość określonego rodzaju walcówki. Kilka stron zwróciło się również z wnioskiem, aby w ostatnim kwartale każdego okresu (1 kwietnia–30 czerwca) niewykorzystany krajowy kontyngent taryfowy przesuwno do kontyngentu rezydualnego.

- (47) W ramach przeglądu Komisja dokładnie oceniła wszystkie te uwagi. W pierwszej kolejności Komisja stwierdziła, że chociaż uznała w zawiadomieniu o wszczęciu dochodzenia przeglądownego, że ta kategoria została w ostatnim kwartale pierwszego okresu rocznego (tj. od 1 kwietnia do 30 czerwca 2019 r.) szczególnie szybko wykorzystana zarówno w przypadku niektórych krajowych kontyngentów taryfowych, jak i globalnego kontyngentu taryfowego, ogólna podaż tego produktu nie wydaje się być rażąco ograniczona. Nie było oznak znacznego wzrostu popytu, który wskazywałby na zmianę okoliczności. W rzeczywistości analiza wykorzystania kontyngentów wykazała, że podczas gdy niektóre kraje bardzo szybko korzystały ze swoich indywidualnych kontyngentów taryfowych, w ostatnich dwóch tygodniach⁽¹³⁾ pierwszego kwartału dostępna była znaczna część kontyngentu taryfowego co najmniej trzech krajów pochodzenia (Mołdawia, Szwajcaria i Ukraina), stanowiąca ponad 6 % całkowitego przyznanego na ten okres kontyngentu taryfowego. Pod koniec pierwszego roku obowiązywania środków istniała jeszcze wolna rezerwa w kontyngencie taryfowym jednego kraju pochodzenia – Ukrainy.
- (48) Według niektórych danych, w sektorze budowlanym w UE, który jest jednym z głównych odbiorców walcówki, w 2018 r. popyt wzrósł o 2,8 % i przewiduje się, że w latach 2019-2021 będzie nadal rósł w tempie 1,6 %. Ten model wzrostu został już jednak uwzględniony w ocenie, która doprowadziła do ustalenia obecnego poziomu ilościowego kontyngentów taryfowych. Rzeczywiście, nakładając ostateczne środki, Komisja uzupełniła tradycyjny poziom przywozu o dodatkowe 5 % w celu zaktualizowania danych historycznych i uwzględnienia zwykłego wzrostu popytu w kolejnych latach. Ponadto, nawet jeżeli liberalizacja środków ochronnych po pierwszym roku miała zostać zmniejszona⁽¹⁴⁾, to faktycznie zwiększa się poziom dostępnych kontyngentów taryfowych, żeby zaspokoić domniemany wzrost popytu wychodzący poza wcześniejsze przewidywania. Na tej podstawie Komisja uważa, że obecny poziom kontyngentu taryfowego dla kategorii produktów 16 był odpowiedni i na rynku unijnym nie było ryzyka niedoboru.
- (49) Jeżeli chodzi o zarzut sztucznego ograniczenia oferty przez producentów unijnych, zgodnie z informacjami, którymi dysponuje Komisja (obejmującymi zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu przedłożone przez producentów unijnych w ramach dochodzenia, które doprowadziło do wprowadzenia ostatecznych środków), produkcja i sprzedaż przemysłu unijnego (na wolnym rynku) w latach 2013–2017 stale wzrastała. W tym samym okresie sprzedaż na rzecz przedsiębiorstw powiązanych (sprzedaż na wewnętrzne potrzeby) również wzrosła, chociaż w znacznie mniejszym zakresie. Dane wykazały, że wielkość sprzedaży na wolnym rynku (w Unii) była ponad trzykrotnie wyższa niż unijna sprzedaż na wewnętrzne potrzeby w tym samym okresie. Ponadto nie ma dowodów na to, że taka wyraźna i konsekwentna tendencja zaobserwowana w ostatnich latach została ostatnio drastycznie odwrócona. W związku z tym dowody dostępne w aktach sprawy przeczyły takiemu twierdzeniu.
- (50) Jeśli chodzi o potencjalne gromadzenie zapasów, dowody zawarte w aktach są sprzeczne z twierdzeniem, że przywóz ze wszystkich państw pochodzenia miał miejsce na regularnym i stałym poziomie. W rzeczywistości, choć miało to miejsce w przypadku szeregu krajów pochodzenia, a także w odniesieniu do pozostałego kontyngentu taryfowego w trzecim kwartale (luty–marzec 2019 r.), pozostałe największe kraje pochodzenia (Turcja i Rosja) wyczerpały kontyngent taryfowy na pięć miesięcy w ciągu kilku dni lub tygodni. Ten nietypowy wzorzec został również potwierdzony w odniesieniu do pierwszych dni drugiego okresu obowiązywania środków (do dnia 19 lipca 2019 r. Turcja wykorzystwała 60 % swojego rocznego krajowego kontyngentu taryfowego). Ponadto Komisja zauważyła również, że rezydualny kontyngent taryfowy w ostatnim kwartale pierwszego okresu obowiązywania środków (od dnia 1 kwietnia do 30 czerwca 2019 r.) został wyczerpany wyłącznie przez dwa państwa (Turcję i Rosję) już drugiego dnia odpowiedniego kwartału (tj. 2 kwietnia 2019 r.), podczas gdy w poprzednim kwartale (2 lutego–31 marca 2019 r.) ten dodatkowy kontyngent taryfowy wykorzystywany był przez kilka krajów w stałym tempie przez cały kwartał. Takiego wyjątkowo szybkiego wyczerpania kontyngentu taryfowego przez niektóre kraje pochodzenia nie można uznać za „regularne i spójne poziomy handlu”.
- (51) W odniesieniu do wniosku o podzielenie kategorii 16 Komisja przypomniała, że w rozporządzeniu (UE) 2019/159 wyjątkowo podzieliła ona dwie kategorie i wyjaśniła powody tej decyzji. Po wnikliwej analizie otrzymanych w tym zakresie uwag Komisja stwierdziła, że nie przedstawiono żadnej zmiany okoliczności, która uzasadniałaby podział jakiegokolwiek dodatkowej kategorii. Komisja zauważyła, że w uwagach Europejskiego Stowarzyszenia Producentów Samochodów (ACEA) nie ma nawet wzmianki o potrzebie dokonania ewentualnej korekty w tej kategorii. Komisja zauważyła ponadto, że sam fakt, iż niektóre rodzaje produktu były wykorzystywane w sektorze motoryzacyjnym, nie kwalifikuje ich automatycznie do innego traktowania w ramach nałożonych środków. Należałoby raczej wykazać, że takie dostosowanie leżałoby w interesie Unii. Dostarczone dowody nie były zatem dla Komisji wystarczające, aby mogła stwierdzić, że dostosowanie rzeczywiście leży w interesie Unii.

⁽¹³⁾ W oparciu o wykorzystanie kontyngentu taryfowego do dnia 17 czerwca 2019 r.

⁽¹⁴⁾ Zob. sekcja 2.E poniżej.

- (52) Jeżeli chodzi o wpływ ostatecznych środków ochronnych na zdolność do wytwarzania określonego produktu, w odniesieniu do którego potrzebny jest pewien rodzaj walcówki, Komisja zauważyła, że przedstawione dowody wskazują na stałą i utrzymującą się tendencję spadkową w sprzedaży tych produktów w okresie od 2013 r. do 2018 r., tj. przed wprowadzeniem środków ochronnych. W związku z tym argument ten nie został poparty wystarczającymi dowodami.
- (53) Dlatego też Komisja uważa, że nie ma wystarczających dowodów na uzasadnienie wzrostu kontyngentów taryfowych dla tej kategorii produktu.

Szczegółowa ocena: Kategoria 25 – Duże przewody rurowe spawane

- (54) Niektóre strony twierdziły, że obecny przydział kontyngentów taryfowych dla kategorii 25 powinien zostać zmieniony ze względu na zmianę okoliczności. W szczególności niektóre strony twierdziły, że duży projekt rurociągu gazowego (Nord Stream 2), dla którego w 2017 r. przywieziono duże ilości rur z Rosji, jest już jakoby na ostatnim etapie, w związku z czym przydział kontyngentów taryfowych na ten produkt nie jest odpowiedni, ponieważ nie odzwierciedla on obecnej sytuacji na rynku. Argument ten miałby być poparty tendencjami przywozowymi z Rosji. W związku z tym strony te twierdziły, że w odniesieniu do tej kategorii nie powinno już być żadnych kontyngentów taryfowych dla poszczególnych krajów, lecz raczej jednolity globalny kontyngent taryfowy w celu uniknięcia niedoboru podaży w przypadku innych przyszłych projektów.
- (55) Z jednej strony Rosja jest krajem o największym indywidualnym kontyngencie dla tej kategorii (stanowiącym około 70 % całkowitego kontyngentu taryfowego). W ramach przeglądu przeprowadzona przez Komisję analiza odpowiednich danych dotyczących przywozu wykazała, że po masowym gwałtownym wzroście w 2017 r. przywóz z Rosji stale malał. Po tym gwałtownym wzroście odnotowano już drastyczny spadek przywozu z Rosji w 2018 r. (choć jest on wciąż stosunkowo wysoki). Ta tendencja spadkowa przyspieszyła jednak w okresie stosowania ostatecznych środków ochronnych. Analiza wykorzystania kontyngentów taryfowych wykazała, że w rezultacie w pierwszym roku obowiązywania środków Rosja w znacznym stopniu nie korzystała z krajowego kontyngentu taryfowego (30 % wykorzystania) ⁽¹⁵⁾. To niepełne wykorzystanie kontyngentu taryfowego odzwierciedla potrzeby projektu inżynierskiego *ad hoc*, o którym mowa w motywie(54).
- (56) Z drugiej strony, inne kraje dostarczające tę kategorię produktu wykorzystały w pełni swoje krajowe kontyngenty taryfowe i do 79 % globalnego kontyngentu taryfowego (wielkość tego globalnego kontyngentu taryfowego jest stosunkowo niewielka).
- (57) Z uwagi na zmianę okoliczności związanych z projektem inżynierskim, o którym mowa w motywie(54), i najbardziej aktualną ewolucję wykorzystania kontyngentów taryfowych, Komisja uznała za konieczne zastąpienie obecnego kontyngentu taryfowego jednolitym globalnym kontyngentem taryfowym. Ta zmiana w systemie kontyngentów taryfowych została uznana za zgodną z interesem Unii, ponieważ była bardziej odpowiednia do ograniczenia ryzyka potencjalnego niedoboru podaży wynikającego z nieodpowiedniego przydziału kontyngentów taryfowych, przy jednoczesnym zapewnieniu odpowiedniej różnorodności podaży i dania wszystkim potencjalnym dostawcom równych szans uczestniczenia we wszelkich nowych projektach inżynierskich wymagających tej kategorii produktu.
- (58) Komisja zauważyła, że w odwrotnym przypadku, gdyby utrzymano przydział kontyngentu taryfowego na kraj będący obecnie przedmiotem ostatecznych środków antydumpingowych, udział dostawców z innych potencjalnych krajów pochodzenia w procedurach udzielania zamówień w odniesieniu do innych bieżących lub przyszłych projektów mógłby być bezzasadnie zniekształcony. Taki sam problem mógłby pojawić się również w przypadku, gdyby Komisja ustaliła pułap dla każdego kraju dostawcy, tak jak postanowiła uczynić w odniesieniu do kategorii 1. Komisja uznała zatem, że utrzymanie pierwotnej sytuacji nie byłoby w interesie Unii oraz że zmiana przydziału kontyngentów taryfowych dla tej kategorii jest uzasadniona.
- (59) W odniesieniu do wszystkich kwot całkowitych w ramach obowiązujących środków, globalny kontyngent taryfowy dla kategorii 25 powinien być zarządzany z częstotliwością kwartalną.

Ocena ogólna: Wnioski dotyczące kategorii produktów

- (60) Podczas gdy w poprzednich motywach szczegółowo omówiono zalety potencjalnych dostosowań w ramach kontyngentów taryfowych dla kategorii produktu, które wywołały większość uwag zainteresowanych stron, w niniejszej podsekcji w bardziej zwięzły sposób odniesiono się do wniosków dotyczących pozostałych kategorii produktu przy pomocy argumentów mających wartość ogólną dla odpowiadających im kategorii, w odniesieniu do których złożono wnioski.

⁽¹⁵⁾ Niewykorzystany kontyngent Rosji stanowi około 94 % całkowitego niewykorzystanego kontyngentu taryfowego dla tej kategorii.

- (61) Niektóre zainteresowane strony wystąpiły z wnioskiem o zwiększenie kontyngentów taryfowych dla poszczególnych krajów, które zostały wyczerpane przed upływem odpowiedniego okresu. Niektóre ze stron twierdziły, że sam fakt wyczerpania kontyngentu taryfowego dla danego kraju stanowi wystarczający dowód uzasadniający zwiększenie kontyngentu taryfowego. Podobnie strony zauważyły również, że poziom kontyngentów taryfowych ustalony w ostatecznych środkach był zbyt niski, ponieważ w przypadku niektórych kategorii produktu poziom przywozu w 2018 r. był stosunkowo wyższy niż poziomy ilościowe danych kontyngentów taryfowych.
- (62) Po pierwsze, Komisja zauważyła, że z wyjątkiem dwóch kategorii produktu, w przypadku pozostałych dwudziestu czterech kategorii nadal istnieje ilościowy kontyngent taryfowy dostępny z jednego lub kilku krajów pochodzenia, z pozostałego kontyngentu taryfowego lub z obu. Jak wspomniano w motywie(15), wszystkie niewykorzystane kontyngenty taryfowe w okresie obowiązywania środków tymczasowych (od 18 lipca 2018 r. do 1 lutego 2019 r.) oraz w pierwszym okresie obowiązywania ostatecznych środków (od dnia 2 lutego 2019 r. do dnia 30 czerwca 2019 r.) przekroczyły 3 mln ton. W związku z tym Komisja nie zgodziła się z twierdzeniem, że ogólny ilościowy poziom kontyngentów taryfowych ustalono na zbyt niskim poziomie. Ponadto fakt, że określone kontyngenty taryfowe w ramach danej kategorii produktu zostały wyczerpane przed upływem odpowiedniego okresu, nie stanowi sam w sobie zmiany okoliczności, która uzasadniałaby automatyczne zwiększenie kontyngentu taryfowego, o ile nie przedstawiono żadnych dodatkowych dowodów na to, że wyczerpanie było spowodowane wzrostem popytu, który nie został przewidziany w momencie przyjmowania ostatecznych środków. Komisja przypomniała, że celem środków ochronnych było wprowadzenie środków reagowania w sytuacjach kryzysowych w odniesieniu do zwiększonego przywozu określonych produktów. Natomiast wiele wniosków przedstawionych podczas przeglądu dotyczyło po prostu zwiększenia ilościowego poziomu kontyngentu taryfowego, nie zawierając żadnych dowodów na zmianę okoliczności (takich jak na przykład brak ryzyka przekierowania handlu). W związku z tym wnioski złożone na tej podstawie uznano za bezpodstawne.
- (63) Niektóre zainteresowane strony zwróciły się do Komisji o zmianę okresu stosowanego do obliczania kontyngentu taryfowego. W wielu przypadkach strony te wnioskowały o wykorzystanie okresu 2016–2018 w celu uwzględnienia najbardziej aktualnych, a przeważnie również najwyższych poziomów przywozu.
- (64) W rozporządzeniu (UE) 2019/159 oraz w świetle art. 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/478 z dnia 11 marca 2015 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu ⁽¹⁶⁾ („rozporządzenie (UE) 2015/478”), a także zasad proporcjonalności i niedyskryminacji Komisja zauważyła, że kontyngenty taryfowe zostały obliczone na podstawie średniego poziomu przywozu w trzech ostatnich reprezentatywnych latach (2015–2017). Komisja przypomniała, że – jak wyjaśniono w zawiadomieniu o wszczęciu dochodzenia przeglądownego – celem tego przeglądu było dokonanie bardzo konkretnych dostosowań w odniesieniu do istniejących środków, jeżeli od momentu ich przyjęcia zaistniały wystarczające dowody świadczące o zmianie okoliczności. Ponadto zainteresowane strony w żadnym razie nie wykazały, w jaki sposób wybrany przez Komisję okres byłby niezgodny z odpowiednimi przepisami lub zasadami prawa unijnego. W związku z tym Komisja uznała, że okres przyjęty w celu ustalenia przedmiotowego kontyngentu taryfowego nie zostanie w ramach tego przeglądu zmieniony.
- (65) Niektóre zainteresowane strony zwróciły uwagę na fakt, że określone kontyngenty taryfowe dla poszczególnych krajów nie zostały w pełni wykorzystane. W niektórych przypadkach poziom wykorzystania był rzeczywiście nieznaczny. Strony te zwróciły się do Komisji o redystrybucję tych ilości między innymi dostawcami, którzy wyczerpaliby swoje kontyngenty taryfowe.
- (66) Komisja przyznała, że niektóre kontyngenty taryfowe dla poszczególnych krajów nie były w pełni wykorzystywane oraz że w niektórych szczególnych przypadkach poziom wykorzystania był rażąco niski. Komisja przypomniała, że przydział kontyngentów taryfowych dla niektórych krajów odbywał się na podstawie historycznego przywozu w celu zachowania tradycyjnych przepływów handlowych. W tym względzie żadna z zainteresowanych stron nie przedstawiła wystarczających dowodów na to, że niski poziom stosowania spowodowany był zmianą okoliczności o charakterze trwałym w odniesieniu do odpowiednich rodzajów produktu. Zainteresowane strony nie przedstawiły również takich dowodów na poparcie argumentów, że niewykorzystane kwoty były źródłem ogólnych, związanych z niedoborami problemów w odniesieniu do odpowiednich kategorii produktu, w związku z czym istniejący przydział przedmiotowych kontyngentów taryfowych nie może już być uznawany za odpowiedni, co uzasadnia dokonanie przeglądu. Dlatego Komisja stwierdziła, że nie ma wystarczających powodów, które uzasadniałyby pozbawienie jakiegokolwiek tradycyjnego dostawcy własnej kwoty.
- (67) Jeżeli chodzi o niewykorzystane kwoty rezydualne na koniec każdego z trzech pierwszych kwartałów okresu, niektóre zainteresowane strony zwróciły się do Komisji o przeniesienie wszystkich niewykorzystanych kontyngentów taryfowych pod koniec jednego okresu na okres kolejny.

⁽¹⁶⁾ Dz.U. L 83 z 27.3.2015, s. 16.

- (68) Komisja nie może przyjąć tego wniosku. Należy zauważyć, że poziom kontyngentów taryfowych dostępnych na dany okres oblicza się w ujęciu rocznym. W związku z tym przeniesienie niewykorzystanych kwot z jednego okresu na inny spowodowałoby zawyżenie kontyngentów taryfowych dostępnych w każdym okresie powyżej tradycyjnego poziomu przywozu i tym samym groziłoby naruszeniem skuteczności środków.
- (69) Niektóre zainteresowane strony zwróciły się również do Komisji o przyznanie państwom krajowych kontyngentów taryfowych, nawet w sytuacjach, w których przywóz z tych krajów dla danej kategorii byłby o 5 % niższy niż odpowiedni kontyngent taryfowy w okresie 2015–2017.
- (70) Komisja przypomniała, że metoda przydzielania kontyngentu taryfowego jest taka sama dla wszystkich kategorii produktu i pochodzenia. Kryterium przyznawania kontyngentu taryfowego dla danego kraju, określonym w rozporządzeniu (UE) 2019/159, było to, że przywóz z danego kraju powinien stanowić co najmniej 5 % średniego przywozu w okresie 2015–2017 w ramach danej kategorii produktu. W otrzymanych w tym względzie wnioskach nie podano żadnego obiektywnego powodu, aby to podejście zmienić. Ponadto, zgodnie z zasadami WTO, przyznawanie w drodze wyjątku kontyngentów taryfowych dla poszczególnych krajów, w przypadku gdy próg 5 % nie jest spełniony, stanowiłoby dyskryminację między zainteresowanymi stronami. W związku z tym Komisja nie mogła tych wniosków zaakceptować.
- (71) Inne zainteresowane strony powoływały się na różne przepisy zawarte w dwustronnych umowach handlowych podpisanych przez Unię Europejską z niektórymi partnerami handlowymi, aby uzyskać dla swojego przywozu zwolnienie ze środków lub preferencyjne traktowanie.
- (72) Komisja zauważyła, że wszystkie dwustronne umowy handlowe, na które powołują się strony, przewidywały możliwość przyjęcia środków ochronnych. W związku z tym nie można na tej podstawie wnioskować o żadne odstępstwo. Komisja nie zgodziła się również ze stanowiskiem, zgodnie z którym powinna ona przyznawać niektórym krajom preferencyjne traktowanie w stosunku do innych krajów. Takie umowy dwustronne nie przewidują ani nie nakładają na Unię żadnego obowiązku takiego zróżnicowanego traktowania w odniesieniu do innych objętych środkami stron. Żadna z zainteresowanych stron nie była również w stanie wskazać na takie postanowienia w odpowiednich umowach. W związku z tym Komisja nie mogła tych wniosków zaakceptować.
- (73) Inne zainteresowane strony twierdziły jednak, że zwiększenie kontyngentu taryfowego było konieczne, ponieważ przemysł unijny nie był w stanie dostarczać wystarczających ilości produktu na rynek unijny, co mogłoby prowadzić do niedoborów na rynku.
- (74) Komisja przypomniała, że w przypadku większości kategorii produktu istniała nadal dostępna przestrzeń, zarówno pod koniec okresu, w którym obowiązywały środki tymczasowe (1 lutego 2019 r.), jak i pod koniec pierwszego okresu obowiązywania środków ostatecznych (30 czerwca 2019 r.). W związku z tym Komisja uznała, że takie twierdzenia są sprzeczne z faktycznym wykorzystaniem kontyngentu. Ponadto strony te nie przedstawiły w odniesieniu do żadnej z istotnych kategorii produktu żadnych dowodów świadczących o niedoborze podaży. W związku z tym Komisja te wnioski odrzuciła.
- (75) Niektóre zainteresowane strony powiązały swoje wnioski o zwiększenie kontyngentów taryfowych w niektórych kategoriach z domniemanym wzrostem popytu w sektorach gospodarki, w których te kategorie są stosowane.
- (76) Komisja zauważyła, że we wnioskach tych wskazywano na wzrost popytu, który miał miejsce przed nałożeniem ostatecznych środków. W tym względzie Komisja przypomniała, że uwzględniła już taki potencjalny wzrost o 5 % w stosunku do tradycyjnych poziomów przywozu, i obowiązywało to już od wejścia w życie ostatecznych środków ochronnych. Jeśli chodzi o zmiany popytu w kolejnych okresach, informacje, którymi dysponuje Komisja, nie wskazują na znaczny wzrost popytu, lecz raczej na zmniejszenie rzeczywistego zużycia stali ⁽¹⁷⁾.
- (77) Niektóre zainteresowane strony zwróciły się do Komisji z wnioskiem o wyłączenie niektórych podkategorii produktów lub podział obecnych kategorii produktu. Na poparcie tych twierdzeń utrzymywały one, że w interesie Unii leży zapewnienie, aby przywóz niektórych „niszowych” podkategorii produktów nie był wypierany przez przywóz innych bardziej standardowych podkategorii.
- (78) W tym względzie Komisja podkreśliła, że zakres przeglądu nie obejmuje wyłączenia lub włączenia kategorii produktów lub podkategorii w ramach środków. W odniesieniu do wniosków o podział niektórych kategorii produktów Komisja odniosła się do swojego wyjaśnienia w motywie (34) powyżej.

⁽¹⁷⁾ Zob. sekcja 2.E poniżej.

- (79) Niektóre zainteresowane strony utrzymywały, że Komisja powinna wprowadzić system licencjonowania zarządzania kontyngentami taryfowymi.
- (80) W tym względzie Komisja podkreśliła, że przy opracowywaniu systemu kontyngentów taryfowych zasadnicze znaczenie ma zapewnienie, aby jego wdrożenie było racjonalnie możliwe. Biorąc pod uwagę duży zakres produktu objęty obecnie obowiązującymi środkami, wprowadzenie systemu licencjonowania dodałoby taki stopień złożoności, że jego stosunkowe korzyści w porównaniu z wadami nie są jeszcze jasne. Komisja uznała, że, o ile nie zostanie udowodnione, że jest inaczej, obecny system kontyngentów taryfowych jest właściwy. Komisja podkreśla, że w ramach tego przeglądu nie przedstawiono żadnych dowodów, które podważyłyby adekwatność obecnego systemu zarządzania kontyngentami taryfowymi.
- (81) Niektóre zainteresowane strony zwróciły się do Komisji o zmianę obecnego zarządzania kwotami dla poszczególnych krajów, tak aby były one zarządzane co kwartał. Strony te twierdziły, że ograniczone zostanie ryzyko związane z gromadzeniem zapasów i w ten sposób zostanie zapewniony łatwiejszy sposób wykorzystania kontyngentów.
- (82) Komisja uznała, że obecny system, w ramach którego kontyngenty taryfowe dla tradycyjnych dostawców zarządzane są w ujęciu rocznym, leży w interesie Unii, ponieważ nie powoduje w którymkolwiek momencie niepotrzebnego lub sztucznego ograniczenia wyboru dostawy dla unijnych importerów i użytkowników. W związku z tym Komisja nie widzi żadnych powodów, aby go zmienić.
- (83) Niektóre zainteresowane strony zwróciły się również z wnioskiem o to, by kraje, które wyczerpały swoje krajowe kontyngenty taryfowe, mogły natychmiast uzyskać dostęp do kontyngentu rezydualnego. Taka możliwość była obecnie ograniczona do czwartego kwartału każdego okresu.
- (84) Komisja przypominała, że wprowadzono możliwość dostępu do rezydualnego kontyngentu taryfowego w ostatnim kwartale okresu, aby zmniejszyć ryzyko, że pozostałe kontyngenty pozostaną niewykorzystane oraz aby uniknąć na rynku unijnym potencjalnego niedoboru podaży. Jak wspomniano powyżej, Komisja monitorowała na co dzień wykorzystanie rezydualnych kontyngentów taryfowych. Z wyjątkiem ustaleń dotyczących efektu wypierania omówionych w sekcji 2.B poniżej, Komisja zauważyła, że wykorzystanie kontyngentu w przypadku większości kontyngentów rezydualnych jest bardzo wysokie (w wielu przypadkach zostały one wykorzystane w pełni). Komisja zauważyła również, że w bardzo niewielu kategoriach, które wykazały bardzo niski poziom wykorzystania rezydualnego kontyngentu taryfowego, większość krajowych kontyngentów taryfowych nie została w pełni wykorzystana. W związku z tym, biorąc pod uwagę te elementy, Komisja stwierdziła, że umożliwienie dostępu do ostatniego kwartału okresu zapewniło dotychczas skutecznie, że tradycyjne przepływy handlowe pod względem pochodzenia zostały w dużej mierze zachowane⁽¹⁸⁾, przy jednoczesnym ograniczeniu do minimum ryzyka niedoboru podaży.

2.B „Wypieranie” tradycyjnych przepływów handlowych

- (85) W ramach ostatecznych środków ochronnych, po wyczerpaniu kontyngentu taryfowego dla danego kraju w danej kategorii produktu, kraj ten może uzyskać dostęp do globalnego kontyngentu taryfowego w ostatnim kwartale (tj. w okresie od 1 kwietnia 2019 r. do 30 czerwca 2019 r.). Chociaż globalny kontyngent taryfowy jest zasadniczo przeznaczony dla pozostałych krajów, które nie korzystają z krajowych kontyngentów taryfowych, mechanizm ten został utworzony w celu zapewnienia, aby żadne rezydualne kontyngenty taryfowe nie pozostały niewykorzystane na koniec każdego roku obowiązywania środków.
- (86) W zawiadomieniu o wszczęciu dochodzenia przeglądownego stwierdzono, że w przypadku niektórych kategorii produktów jeden lub kilka krajów korzystających z krajowego kontyngentu taryfowego szybko wyczerpało rezydualny kontyngent taryfowy w ostatnim kwartale, wypierając tradycyjne przepływy przywozu z innych źródeł. Dlatego Komisja zobowiązała się zbadać, czy fakt ten miał negatywny wpływ na interes Unii, w szczególności w odniesieniu do potrzeby utrzymania tradycyjnych przepływów handlowych, oraz, w stosownych przypadkach, podejmie decyzje dotyczące ewentualnych środków zaradczych w tej sytuacji.

Uwagi zgłoszone przez zainteresowane strony

- (87) Z jednej strony wiele zainteresowanych stron, w tym krajów-dostawców, eksporterów, użytkowników i przemysł unijny, skarżyło się na skutek w postaci wykluczenia, jaki obecny system dostępu do kontyngentu rezydualnego w ostatnim kwartale mógł powodować dla ich interesów. Strony te zwróciły się do Komisji o podjęcie natychmiastowych działań w celu usunięcia tego domniemanego braku równowagi, tak aby kraj już objęty specjalnym kontyngentem taryfowym nie miał możliwości wyprzeć innych tradycyjnych dostawców, nawet jeżeli są oni porównywalnie mniej istotni pod względem wielkości przywozu. W związku z tym strony te zwróciły się z prośbą o ograniczenie wykorzystania globalnego kontyngentu taryfowego w ostatnim kwartale odpowiedniego roku obowiązywania środków. Z drugiej strony niewielka liczba zainteresowanych stron przedstawiła argumenty przeciwne, nie zgadzając się na jakiegokolwiek zmiany w funkcjonowaniu obecnego mechanizmu. Ich zdaniem każda zmiana w systemie mogłaby zagrozić pełnemu wykorzystaniu rezydualnych kontyngentów taryfowych.

⁽¹⁸⁾ Zob. sekcja 2.B w odniesieniu do dwóch wyjątków, w których stwierdzono efekt wypierania.

Analiza Komisji

- (88) Komisja przeprowadziła szczegółową ocenę obecnego mechanizmu zarządzania globalnymi kontyngentami taryfowymi, w tym przenoszenia niewykorzystanych kwot z jednego kwartału na drugi, a także dostępu w czwartym kwartale dla krajów, które wyczerpały swój odpowiedni krajowy kontyngent. Ocena ta wykazała, że istniejący mechanizm zasadniczo dobrze funkcjonował i zapewniał bezproblemową maksymalizację końcowego wykorzystania kontyngentów taryfowych. Dla zdecydowanej większości kategorii produktu objętych środkami ostatecznymi korzystanie z globalnego kontyngentu taryfowego przez dostawców, którzy wykorzystali już swój kontyngent krajowy, nawet jeśli byli oni czasem w stanie wykorzystać w ostatnim kwartale znaczną część globalnego kontyngentu taryfowego, nie uniemożliwiło mniejszym tradycyjnym dostawcom objętym rezydującym kontyngentem taryfowym utrzymania wywozu w tym samym okresie. W tych okolicznościach nieograniczony dostęp do globalnego kontyngentu taryfowego w ostatnim kwartale pozostaje zasadniczym elementem systemu kontyngentów taryfowych w interesie Unii, który należy utrzymać jako taki.
- (89) Z przeprowadzonej przez Komisję analizy wynika jednak również, że w dwóch kategoriach produktu (tj. kategorii 13 i 16) ⁽¹⁹⁾ dwa kraje korzystające z krajowych kontyngentów taryfowych (Turcja i Rosja) wyczerpały niemal cały globalny kontyngent taryfowy w ostatnim kwartale pierwszego okresu obowiązywania środków (od 1 kwietnia do 30 czerwca 2019 r.), a w niektórych przypadkach w ciągu kilku dni.
- (90) Miało to miejsce w szczególności w przypadku kategorii produktu 13 (pręty zbrojeniowe), w odniesieniu do której globalny kontyngent taryfowy został wyczerpany w dniu 27 maja 2019 r., tj. na ponad miesiąc przed końcem kwartału i pomimo przeniesienia 23 % niewykorzystanych kontyngentów taryfowych z trzeciego kwartału 2018 r. W rzeczywistości dostępne ilości zostały w pełni wykorzystane przez dwa kraje korzystające z krajowych kontyngentów taryfowych (Turcja i Rosja), które wyparły innych, tradycyjnie mniejszych dostawców, korzystających wcześniej z globalnego kontyngentu taryfowego, takich jak Białoruś i Serbia.
- (91) W odniesieniu do kategorii produktu 16 (walcówka ze stali niestopowej i pozostałej stali stopowej) globalny kontyngent taryfowy został wyczerpany na samym początku ostatniego kwartału pierwszego okresu obowiązywania środków (tj. 2 kwietnia 2019 r.) ze względu na ogromne wykorzystanie przez Turcję i w mniejszym stopniu przez Rosję (wykorzystano odpowiednio 62 % i 33 % całkowitego rezydującego kontyngentu taryfowego przewidzianego na czwarty kwartał). W związku z tym mniejsze kraje będące dostawcami, takie jak Bośnia i Hercegowina, Japonia i Korea Południowa, nie mogły już dokonać wywozu bez uiszczenia stawki celnej poza kontyngentem w wysokości 25 % ⁽²⁰⁾.
- (92) W świetle powyższej analizy Komisja stwierdziła, że w przypadku tych dwóch kategorii produktu mechanizm wprowadzony w celu zapewnienia pełnego wykorzystania kontyngentów taryfowych doprowadził do niezamierzonych skutków. Wynika to z faktu, że istniejący mechanizm umożliwił przede wszystkim głównym dostawcom zwiększenie poziomu wywozu poza tradycyjne przepływy handlowe kosztem mniejszych dostawców, którzy w innym przypadku kontynuowaliby wywóz aż do wyczerpania kontyngentu rezydującego.
- (93) Komisja uznała, że taki rozwój sytuacji byłby sprzeczny z interesem Unii z dwóch powodów. Po pierwsze, wyłączenie mniejszych krajów wywozu jest sprzeczne z celem zachowania tradycyjnych przepływów handlowych, również pod względem pochodzenia. Po drugie, rozwój ten pozbawia unijnych użytkowników dostaw niektórych specjalistycznych rodzajów stali w ramach tych kategorii, które są wywożone jedynie w ograniczonych ilościach przez dostawców z mniejszych krajów.
- (94) W związku z tym Komisja uznała za konieczne wprowadzenie dla poszczególnych krajów pochodzenia produktu górnego limitu ilościowego. Tak więc w ostatnim kwartale dwóch pozostałych okresów obowiązywania ostatecznych środków, w odniesieniu do kategorii produktu 13 i 16 (tj. kategorii, w przypadku których zaobserwowano negatywne skutki wypierania), wykorzystanie globalnego kontyngentu taryfowego będzie ograniczone do 30 % na kraj dostawcę. W ramach tego ograniczenia nie mniej niż cztery kraje dostawcy mogłyby skorzystać z kontyngentu taryfowego.
- (95) Komisja uznaje ten próg za odpowiedni z następującego powodu: z danych dotyczących przywozu, poddanych ocenie w ciągu dwóch kwartałów objętych środkami ostatecznymi w 2019 r., wynika, że nie więcej niż cztery kraje eksportujące (w każdej z obu kategorii) dokonywały wywozu do Unii ilości o minimalnym znaczeniu ⁽²¹⁾. Komisja uważa, że taki limit nie ograniczyłby w sztuczny sposób dostępu do rezydującego kontyngentu taryfowego do określonego kraju pochodzenia i zagwarantowałaby wystarczającą różnorodność źródeł dostaw dla użytkowników w Unii.

⁽¹⁹⁾ W odniesieniu do kategorii produktu 4 wyczerpanie odpowiedniego rezydującego kontyngentu taryfowego w czwartym kwartale oceniono indywidualnie w sekcji 2.A powyżej.

⁽²⁰⁾ Kraje te wyczerpały globalny kontyngent taryfowy, który był dostępny na okres od 2 lutego do 31 marca 2019 r.

⁽²¹⁾ Komisja zauważa, że dla obu kategorii nie więcej niż cztery kraje eksportujące odpowiadały indywidualnie za co najmniej ponad 1 % przywozu w ramach rezydującego kontyngentu taryfowego w którymkolwiek z dwóch odnośnych kwartałów (luty-marzec i kwiecień-czerwiec 2019 r.).

- (96) Zdaniem Komisji takie dostosowanie mechanizmu kontyngentu taryfowego zapewni odpowiednią równowagę pomiędzy, z jednej strony, celem, jakim jest maksymalne wykorzystanie kontyngentów taryfowych, a z drugiej strony dążeniem do zapewnienia minimalnej przestrzeni ilościowej dla mniejszych krajów dostawców, tak by mogły one kontynuować wywóz w ramach globalnego kontyngentu taryfowego bez bycia wypieranymi przez głównych dostawców, którzy już wywieźli w ramach swojego krajowego kontyngentu taryfowego ilości odpowiadające ich tradycyjnym przepływom handlowym. Mechanizm ten zapewniłby również ochronę w interesie Unii tradycyjnych przepływów handlowych w kategoriach 13 i 16, nie tylko w odniesieniu do ilości, ale również źródła pochodzenia.
- (97) Niektóre zainteresowane strony sprzeciwiły się twierdzeniom dotyczącym występowania wypychania, a zamiast tego twierdziły, że zachowanie eksportowe niektórych krajów stanowiło po prostu potwierdzenie, że przyznany kontyngent taryfowy był niższy niż wymagany przez rynek.
- (98) W tym względzie Komisja zauważyła, jak opisano w sekcji 2 A powyżej, że na podstawie analizy danych zebranych podczas stosowania ostatecznych środków ogólny poziom kontyngentów taryfowych wydaje się jak dotąd być odpowiedni oraz że, jak to wyjaśniono w motywach (89) do (93), stwierdziła ona negatywne skutki wypierania tylko w dwóch kategoriach produktów. W przypadku tych ostatnich kategorii Komisja wprowadza odpowiedni środek naprawczy, który uwzględni tradycyjne przepływy handlowe wszystkich krajów dostarczających i zapewnia w odniesieniu do tych przepływów handlowych równowagę z unijnym zużyciem.

2.C Ewentualne szkodliwe skutki dla osiągnięcia celów w zakresie integracji realizowanych z preferencyjnymi partnerami handlowymi

- (99) Komisja zbadała również, czy funkcjonowanie istniejących środków ochronnych w odniesieniu do wyrobów ze stali spowodowało jakiegokolwiek znaczące ryzyko dla stabilizacji lub rozwoju gospodarczego niektórych preferencyjnych partnerów handlowych, w stopniu który byłby szkodliwy dla celów w zakresie integracji określonych w ich układach z UE. Odnosi się to w szczególności do sytuacji niektórych państw, z którymi Unia zawarła układ o stabilizacji i stowarzyszeniu.

Uwagi zgłoszone przez zainteresowane strony

- (100) W ramach dochodzenia przeglądowego państwa Bałkanów Zachodnich – Bośnia i Hercegowina, Republika Macedonii Północnej i Serbia – wyraziły podobne obawy i zgłosiły zastrzeżenia podobne do tych, które zostały już sformułowane przed przyjęciem ostatecznych środków ochronnych.
- (101) Państwa te twierdzą, że ostateczne środki ochronne ograniczają rozwój ich przemysłu stalowego i ich zdolność do wywozu do Unii, stwarzając ryzyko utraty miejsc pracy, zagrażając ich rozwojowi gospodarczemu oraz utrudniając osiągnięcie celów w zakresie integracji i stabilizacji w ramach umów z Unią. W szczególności twierdzą one, że ich kontyngent taryfowy w niektórych kategoriach jest zbyt mały i należy go zwiększyć. Twierdzą również, że obecny przydział kontyngentów taryfowych nie chroni tradycyjnych przepływów handlowych i w związku z tym kontyngenty taryfowe należy ponownie rozdzielić. Państwa te zwracają się o zwiększenie tempa liberalizacji kontyngentów taryfowych, argumentując, że popyt w Unii wzrósł.
- (102) W szczególności Serbia stwierdziła ponownie, że średnie wielkości przywozu z ostatnich trzech lat, wykorzystane przez Komisję do ustalenia poziomów kontyngentów taryfowych, tj. od 2015 r. do 2017 r., nie są reprezentatywne dla jej tradycyjnej wymiany handlowej z Unią. Serbia argumentowała, że jest tak szczególnie dlatego, że w tym okresie jej jedyna huta stali znajdowała się w zastoju i że nowi właściciele zakładów dopiero od niedawna zdolali dostosować swoją tradycyjną produkcję i sprzedaż do normalnego poziomu. Serbia stwierdziła, że taki niższy poziom kontyngentu zagraża żywotności zakładu i wywołuje poważne negatywne skutki dla rozwoju całego regionu Bałkanów Zachodnich. Ponadto państwa Bałkanów Zachodnich zwracają się również o to, by w oparciu o swoje szczególne stosunki z Unią były one wyłączone z zakresu środków na tej samej podstawie co państwa należące do Europejskiego Obszaru Gospodarczego („EOG”).
- (103) Alternatywnie przekazały one kilka postulatów i wniosków dotyczących konkretnych kategorii produktów, a mianowicie: 1, 2, 5, 6, 16, 20 i 21.

Analiza Komisji

- (104) W odniesieniu do wniosku o wyłączenie z zakresu zastosowania środków, Komisja pragnie przypomnieć, że zgodnie z art. 2 Porozumienia WTO w sprawie środków ochronnych, środki ochronne stosowane są wobec produktu objętego dochodzeniem przywożonego niezależnie od źródła. Jedyne wyjątki od tych zasad dotyczą szczególnej sytuacji niektórych krajów rozwijających się lub – w zależności od przypadku – obowiązków wynikających z umów dwustronnych. W tym przypadku jednak stwierdzono, że układy o stabilizacji i stowarzyszeniu, które UE zawarła z krajami Bałkanów Zachodnich, potwierdzają, że przywóz może podlegać środkom ochronnym podjętym zgodnie z Porozumieniem WTO w sprawie środków ochronnych.

- (105) W odniesieniu do wniosków o zwiększony kontyngent taryfowy dla szeregu kategorii produktów, złożonych w oparciu o domniemany zwiększony popyt, Komisja ustosunkowała się już do tych wniosków w swojej szczegółowej analizie stosowania kontyngentów taryfowych opisanej w sekcji 2.A powyżej. Komisja stwierdziła, że poziom kwot jest odpowiedni i proporcjonalny do zachowania tradycyjnych przepływów handlowych oraz że nie ma dowodów na znaczny wzrost popytu w Unii uzasadniający zmianę poziomu kontyngentów taryfowych. Ponadto fakt, że dla większości kategorii produktu istniały jeszcze dostępne ilości pod koniec pierwszego roku stosowania środków ochronnych (30 czerwca 2019 r.), oznaczał, że środki te zasadniczo nie ograniczały możliwości wywozu stali do Unii przez państwa trzecie. W związku z tym Komisja nie mogła stwierdzić, że obecny kontyngent taryfowy wywarł szkodliwy wpływ na osiągnięcie zamierzonych celów w zakresie integracji.
- (106) Jeden z krajów Bałkanów Zachodnich twierdził, że środki powinny gwarantować pewien poziom wywozu, zwłaszcza w kategoriach produktu 1 i 6, który uznał za konieczny do utrzymania rentowności krajowego przemysłu i jego stabilności gospodarczej. Analiza indywidualnych kontyngentów taryfowych dla tych dwóch kategorii produktu wykazała jednak, że zdolność tego kraju do wywozu do UE nie była przez środki ochronne nadmiernie ograniczona. W rzeczywistości średnie wielkości wywozu dokonane przez ten kraj w trzecim i czwartym kwartale pierwszego roku stosowania środków ochronnych (od 2 lutego do 30 czerwca 2019 r.) wskazywały na to, że przekroczył on swoje wcześniejsze prognozy.
- (107) W odniesieniu do kategorii produktu 6, 20 i 21 kraje Bałkanów Zachodnich, które wykorzystały swoje krajowe kontyngenty taryfowe twierdziły, że konieczne jest zwiększenie ich kontyngentów w celu zrównoważenia negatywnego wpływu środków ochronnych na ich gospodarkę.
- (108) W następstwie tych wniosków Komisja przeprowadziła dogłębną analizę tendencji leżących u podstaw ich wyczerpania przedmiotowych kontyngentów taryfowych i wykorzystania rezydualnego kontyngentu taryfowego w ostatnim kwartale pierwszego roku obowiązywania środków (od 1 kwietnia do 30 czerwca 2019 r.). Analiza ta wykazała, że chociaż niektóre kraje Bałkanów Zachodnich w rzeczywistości wyczerpały swoje krajowe kontyngenty taryfowe przed końcem pierwszego okresu obowiązywania środków (tj. przed 30 czerwca 2019 r.), były one w stanie kontynuować wywóz do Unii w ramach odpowiednich kontyngentów rezydualnych aż do ich wyczerpania, co miało miejsce zaledwie kilka tygodni przed uwolnieniem nowych kwot na drugi okres obowiązywania środków w dniu 1 lipca 2019 r. Ze względu na ten fakt, w połączeniu z dodatkowym marginesem wywozu wynikającym z liberalizacji środków od dnia 1 lipca 2019 r., Komisja doszła do wniosku, że twierdzenia te nie są wystarczająco uzasadnione i nie ma potrzeby zwiększania odpowiedniego kontyngentu taryfowego.
- (109) Ponadto Komisja zauważyła, że dostosowania dotyczące funkcjonowania systemu kontyngentów taryfowych zaproponowane w poprzednich sekcjach (2.A i 2.B) – takie jak ograniczenie do 30 % wykorzystania globalnego kontyngentu taryfowego dla kategorii produktu 1, 13 i 16 ⁽²²⁾ – które wejdą w życie w wyniku tego przeglądu, tak czy inaczej również przyczynią się do rozwiązania niektórych problemów zgłoszonych przez kraje Bałkanów Zachodnich, w szczególności w odniesieniu do ochrony tradycyjnych przepływów wywozowych od tradycyjnych unijnych dostawców.
- (110) Ponadto jeden kraj twierdził, że dla kategorii produktu 16 należy mu przyznać krajowy kontyngent taryfowy w oparciu o wielkość wywozu w 2017 r., który nieznacznie przekroczył próg 5 %. Jednak, jak już Komisja wyjaśniła to w motywie 147 rozporządzenia (UE) 2019/159, przydział krajowych kontyngentów taryfowych w odniesieniu do wszystkich krajów eksportujących opiera się na średniej wielkości przywozu w ostatnich trzech latach, tj. w latach 2015–2017, a nie wyłącznie w ostatnim roku tego okresu. Dlatego wniosek ten nie mógł zostać przyjęty.

2.D Aktualizacji wykazu rozwijających się państw członkowskich WTO wyłączonych z zakresu środków na podstawie uaktualnionych statystyk dotyczących przywozu

- (111) Zgodnie z art. 18 rozporządzenia (UE) 2015/478 oraz międzynarodowymi zobowiązaniami Unii, a mianowicie art. 9 ust. 1 Porozumienia WTO w sprawie środków ochronnych, środki ochronne nie powinny mieć zastosowania wobec jakichkolwiek produktów pochodzących z krajów rozwijających się będących członkami WTO, jeżeli udział danego kraju w przywozie tego produktu do Unii nie przekracza 3 %, pod warunkiem że kraje rozwijające się będące członkami WTO, których udział w przywozie jest niższy niż 3 %, łącznie posiadają udział nie większy niż 9 % całkowitego przywozu do Unii produktów objętych dochodzeniem. Ponadto w interesie Unii leży dostosowanie wykazu krajów rozwijających się wyłączonych z zakresu środków, aby uniknąć sytuacji, w której niektóre kraje rozwijające się bezzasadnie korzystałyby z pierwotnego wykluczenia.

⁽²²⁾ Jak wyjaśniono w sekcji 2.B, dla kategorii 13 i 16 pułap 30 % ma zastosowanie wyłącznie w czwartym kwartale odpowiedniego okresu (od 1 kwietnia do 30 czerwca).

- (112) Po przyjęciu ostatecznych środków ochronnych rozporządzeniem (UE) 2019/159 Komisja zobowiązała się do regularnego przeglądu wykazu krajów rozwijających się, które mogą zostać wyłączone z zakresu stosowania środków na podstawie uaktualnionych statystyk dotyczących przywozu.
- (113) W celu ustalenia wykazu wyłączeń ze środków ostatecznych Komisja wykorzystała wówczas najnowsze dostępne dane, tj. z drugiej połowy 2017 r. i z pierwszej połowy 2018 r. Do celów aktualizacji tego wykazu w ramach dochodzenia przeglądowego Komisja wykorzystała bardziej aktualne i skonsolidowane dane statystyczne, tj. z całego roku 2018. Komisja przyjęła pełny rok 2018 jako nowy okres odniesienia, ponieważ jest to najbardziej reprezentatywny okres ze skonsolidowanymi statystykami. Ponadto wykorzystanie całego roku pozwala uniknąć zjawiska sezonowości. W odniesieniu do odpowiednich obliczeń nie uwzględniono przywozu z krajów wyłączonych na mocy art. 6 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/159.

Analiza Komisji

- (114) W oparciu o dane z całego roku 2018 przywóz z następujących krajów – które dotychczas były wyłączone z zakresu stosowania środka – przekroczył w odniesieniu do niektórych kategorii produktu próg 3 %. W związku z tym w wyniku tego przeglądu powinny one zostać objęte środkami:
- (115) przywóz z Indonezji kategorii produktu 8 (walcowane na gorąco arkusze i taśmy ze stali nierdzewnej) i 9 (walcowane na zimno arkusze i taśmy ze stali nierdzewnej), odpowiednio 10,12 % i 3,77 %;
- (116) w odniesieniu do kategorii produktu 24 (inne przewody rurowe bez szwu) całkowity udział przywozu wszystkich krajów rozwijających się poniżej 3 % przekroczył w 2018 r. łącznie próg 9 % (10,74 %). Dlatego też przywóz kategorii produktu 24 ze wszystkich krajów rozwijających się będzie podlegał środkom ochronnym.
- (117) Następnie Komisja oceniła, czy w odniesieniu do kategorii 8, 9 i 24 zainteresowane kraje rozwijające się kwalifikowałyby się do krajowego kontyngentu taryfowego ⁽²³⁾. W tym celu Komisja oceniła, czy w latach 2015–2017 przywóz przedmiotowych kategorii z tych krajów wyniósł dla którejkolwiek z nich co najmniej 5 % całkowitego przywozu w tym okresie. Wyniki wykazały, że żaden z nich nie kwalifikował się do krajowego kontyngentu taryfowego. W związku z tym wszystkie te kraje będą objęte rezydualnym kontyngentem taryfowym dla odpowiednich kategorii.
- (118) W odniesieniu do wyłączeń z zakresu zastosowania środków ochronnych, wynik tego przeglądu jest następujący:
- (119) przywóz z Brazylii kategorii produktu 8 (walcowane na gorąco arkusze i taśmy ze stali nierdzewnej) oraz 17 (kątowniki, kształtowniki i profile, z żeliwa lub stali niestopowej) zostanie wyłączony z zakresu środków, ponieważ w 2018 r. poziom przywozu spadł poniżej 3 % (odpowiednio 2,22 % i 2,52 %);
- (120) przywóz z Ukrainy kategorii produktu 1 (walcowane na gorąco arkusze i taśmy ze stali niestopowej i pozostałej stali stopowej) oraz 19 (elementy konstrukcyjne torów kolejowych lub tramwajowych) nie będzie objęty środkami, ponieważ w 2018 r. poziom przywozu spadł poniżej 3 % (odpowiednio 1,68 % i 0,6 %);
- (121) przywóz z Egiptu kategorii produktu 12 (pręty zwykłej jakości i kształtowniki lekkie ze stali niestopowej i pozostałej stali stopowej) nie podlega środkom, ponieważ w 2018 r. poziom przywozu spadł poniżej 3 % (2,41 %);
- (122) przywóz z Indii kategorii produktu 8 (walcowane na gorąco arkusze i taśmy ze stali nierdzewnej) nie podlega środkom ochronnym, ponieważ w 2018 r. poziom przywozu spadł poniżej 3 % (2,87 %);
- (123) przywóz z Turcji kategorii produktu 10 (walcowana na gorąco blacha quarto ze stali nierdzewnej) nie podlega środkom ochronnym, ponieważ w 2018 r. poziom przywozu spadł poniżej 3 % (2,58 %).
- (124) przywóz z Chin kategorii produktu 22 (nierdzewne przewody rurowe i rury, bez szwu) nie podlega środkom ochronnym, ponieważ w 2018 r. poziom przywozu spadł poniżej 3 % (2,61 %).
- (125) Krajowe kontyngenty taryfowe dla będących członkami WTO krajów rozwijających się, które po przeglądzie zostaną wyłączone ze środków, zostaną przeniesione do odpowiedniego rezydualnego kontyngentu taryfowego. Dokładna wielkość kontyngentu taryfowego, który ma zostać przeniesiony, obliczona zostanie po zakończeniu pierwszego kwartału odpowiedniego okresu (tj. od 1 lipca do 30 września 2019 r.), aby ocenić, w jakim stopniu krajowy kontyngent taryfowy został już wykorzystany. Po dokonaniu obliczeń dostępny kontyngent zostanie przeniesiony do odpowiedniego rezydualnego kontyngentu taryfowego w ciągu 20 dni roboczych.

⁽²³⁾ Podejście to nie ma zastosowania do kategorii 1 i 25, ponieważ należą one do rezydualnego kontyngentu taryfowego.

- (126) Jak to wyjaśniono w motywach (114) do (124) w następstwie tego ponownego obliczenia Komisja zaktualizowała wykaz wyłączeń dla każdej z 26 kategorii produktu objętych środkami na podstawie zaktualizowanych danych liczbowych dotyczących przywozu (pełen zaktualizowany wykaz znajduje się w załączniku II).
- (127) Komisja otrzymała kilka innych uwag dotyczących tej kwestii. W szczególności strony proponowały wybór innych okresów w celu obliczenia wielkości przywozu. Niektóre strony wnioskowały również o zwolnienie, chociaż przyznawały, że mogą one przekroczyć ustalony próg. Inne strony, które dotychczas były wyłączone ze środków ochronnych, twierdziły, że powinny mieć czas na dostosowanie się do nowej sytuacji, w której miałyby podlegać środkom. Jedna z zainteresowanych stron twierdziła, że Komisja nie ma prawa objąć środkami żadnego z krajów rozwijających się, które były wcześniej wyłączone z zakresu środków, ponieważ byłoby to sprzeczne z zobowiązaniami w ramach WTO, zgodnie z którymi środek ma być stopniowo coraz mniej restrykcyjny przez cały okres jego obowiązywania. Ponadto niektóre zainteresowane strony poprosiły o uzyskanie krajowego kontyngentu taryfowego w przypadku, gdyby miały one zostać poddane środkom ochronnym.
- (128) Komisja zauważa, co następuje: Po pierwsze, w rozporządzeniu (UE) 2019/159, a także w zawiadomieniu o wszczęciu dochodzenia przeglądowego, Komisja wyjaśniła, że dokona aktualizacji wykazu krajów rozwijających się, które byłyby zwolnione z ostatecznych środków na podstawie ostatnio dostępnych danych. W związku z tym wszystkie zainteresowane strony zostały poinformowane z dużym wyprzedzeniem, że taka zmiana zostanie przeprowadzona. Ponadto Komisja oparła się na publicznie dostępnych danych dotyczących przywozu. W związku z tym wszystkie zainteresowane strony miały możliwość przewidzieć, że będą prawdopodobnie objęte środkami z powodu najnowszych zmian w ich wywozie danej kategorii produktu. W związku z tym wnioski o przyznanie okresu na dostosowanie zostają oddalone.
- (129) Po drugie, zgodnie z art. 18 rozporządzenia (UE) 2015/478, który odzwierciedla art. 9 ust. 1 Porozumienia WTO w sprawie środków ochronnych, przywóz z takich krajów ma być wyłączony z odpowiednich środków *tak długo, jak jego udział w przywozie danego produktu przez Członka przywożącego nie przekroczy 3 %, pod warunkiem, że Członkowie - kraje rozwijające się z indywidualnymi udziałami w przywozie poniżej 3 % nie uczestniczą łącznie w ponad 9 % w całkowitym przywozie danego produktu do Unii.*
- (130) W związku z tym zwolnienie dla krajów rozwijających się nie jest bezwarunkowe w odniesieniu do całego okresu obowiązywania środków. Na tej podstawie Komisja postanowiła dokonać przeglądu wykazu zwolnień na podstawie nowszych danych. Ponadto Komisja nie mogła zaakceptować twierdzenia, że na państwo wyłączone na etapie przyjmowania ostatecznych środków nie można ich nałożyć w ramach przeglądu, gdyż byłoby to bardziej restrykcyjne. W rzeczywistości Komisja zauważyła, że ostateczne środki ochronne są stopniowo liberalizowane, w tym w wyniku przeglądu (zob. sekcja 2.E). Środki te nie są zatem bardziej restrykcyjne niż pod koniec pierwszego roku ich obowiązywania. Fakt, że na kraj rozwijający się, który nie spełnia już kryteriów prawnych do wyłączenia, nakłada się środki, stanowi jedynie wypełnienie zobowiązań UE i WTO wynikających z art. 18 rozporządzenia (UE) 2015/478 i art. 9 ust. 1 Porozumienia WTO w sprawie środków ochronnych. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.
- (131) Komisja przypomniała również, że dopóki nie zostaną osiągnięte odpowiednie progi, nie może ona decydować o tym, czy dany kraj powinien zostać objęty środkami, czy też nie. Każda inna interpretacja zgodnie z sugestią niektórych zainteresowanych stron stanowiłaby naruszenie art. 18 rozporządzenia (UE) 2015/478.
- (132) Komisja oceniła ponadto, czy którykolwiek z krajów objętych obecnie środkami dla danej kategorii produktu kwalifikowałby się do krajowego kontyngentu taryfowego. Jak zauważono w motywie 117 powyżej, Komisja doszła do wniosku, że żaden z tych krajów nie spełnia warunków przydziału krajowego kontyngentu taryfowego.

2.E Inne zmiany okoliczności, które mogą wymagać dostosowania poziomu przydziału kontyngentów taryfowych

- (133) EUROFER i niektóre państwa członkowskie zwróciły się do Komisji o zniesienie lub ograniczenie liberalizacji ostatecznych środków ochronnych w związku z domniemaną stagnacją na unijnym rynku stali. Zdaniem EUROFER te poziomy liberalizacji znacznie przekroczyły perspektywy wzrostu dla unijnego sektora stalowego, co mogłoby poważnie osłabić skuteczność środków. Również ESTA poparła ten wniosek EUROFER i zasugerowała, żeby zamiast znieść liberalizację Komisja zredukowała wspomniany wyżej kontyngent taryfowy z 25 % do 20 %.

- (134) Komisja przypomniła, że w rozporządzeniu (UE) 2019/159 ustanowiono, że w celu stopniowej liberalizacji tych środków poziom wszystkich bezcłowych kontyngentów zostanie zwiększony o 5 % pod koniec pierwszego i na koniec drugiego roku obowiązywania środków (odpowiednio, 1 lipca 2019 r. i 1 lipca 2020 r. ⁽²⁴⁾).
- (135) Komisja przypomniła również, że celem obecnego przeglądu było właśnie wprowadzenie odpowiednich korekt do środków, które mogą być konieczne, aby w oparciu o interes Unii utrzymać dostosowanie środków ochronnych do zmieniającej się sytuacji na rynku stali w UE.
- (136) Art. 5 ust. 1 Porozumienia WTO w sprawie środków ochronnych stanowi, że: *Członek będzie stosował środki ochronne tylko w zakresie niezbędnym dla zapobieżenia lub naprawienia poważnej szkody oraz dla ułatwienia przystosowania strukturalnego*. Zasada ta została transponowana do prawa Unii w art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2015/478. Z kolei art. 7 ust. 1 Porozumienia WTO w sprawie środków ochronnych stanowi, że *środki ochronne będą stosowane tylko w okresie niezbędnym dla przeciwdziałania lub naprawienia poważnej szkody lub dla ułatwienia przystosowania strukturalnego*. Art. 19 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) 2015/478 transponują tę zasadę do prawa UE. Art. 7 ust. 4 Porozumienia WTO w sprawie środków ochronnych zobowiązuje członków stosujących środki ochronne do stopniowej liberalizacji systemu w regularnych odstępach czasu w celu *ułatwienia przystosowania strukturalnego w sytuacji, gdy przewidziany okres stosowania środka ochronnego [...] wynosi ponad jeden rok*. Ten sam wymóg zawarto w art. 19 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2015/478.
- (137) Chociaż liberalizacja środków ochronnych po pierwszym roku stosowania stanowi zobowiązanie prawne na mocy prawa Unii i WTO, przepisy te nie ustanawiają żadnych szczególnych wymogów dotyczących formy lub konkretnego tempa liberalizacji, innych niż wymóg, by taka liberalizacja odbywała się w okresie stosowania stopniowo w regularnych odstępach czasu.
- (138) Niemniej jednak w każdym razie liberalizacja wszelkich środków ochronnych, zarówno pod względem formy, jak i tempa, nie powinna podważać zamierzonego skutku samych środków ochronnych. Wynika to z faktu, że środki te powinny chronić rynek krajowy przed przywozem tak długo, jak jest to konieczne w celu zapobieżenia lub naprawienia poważnej szkody oraz ułatwienia dostosowania, jak zezwala na to art. 7 ust. 1 Porozumienia WTO w sprawie środków ochronnych. Byłoby niewłaściwe, gdyby warunki liberalizacji tych środków utrudniały ten cel.
- (139) Aby ocenić spójność tempa liberalizacji w wysokości 5 % + 5 % progu ilościowego w ramach kontyngentów taryfowych z obowiązującymi środkami ochronnymi, Komisja uznała za konieczne połączenie dwóch typów analiz. Z jednej strony Komisja przeprowadziła analizę retrospektywną, która miała na celu ocenę, w świetle wszystkich informacji zebranych podczas dochodzenia przeglądowego, adekwatności istniejącego progu ilościowego dotyczącego kontyngentu taryfowego dla zapobieżenia i zaradzenia poważnej szkodzie dla unijnego przemysłu stalowego. Z drugiej strony Komisja starała się przeprowadzić analizę perspektywiczną, która pokazałaby, czy planowana liberalizacja na poziomie 5 % + 5 % będzie zgodna z prognozami najbardziej aktualnych ogólnych perspektyw gospodarczych i przemysłowych w Unii.
- (140) W tym względzie należy przypomnieć, że w rozporządzeniu (UE) 2019/159 przyjęto średni przywóz z okresu 2015–2017 jako podstawę do obliczenia progu ilościowego kontyngentu taryfowego w pierwszym roku obowiązywania środków. Ta średnia została uzupełniona o 5 % wzrost w celu uwzględnienia zwiększonego popytu na rynku UE. Doprowadziło to *de facto* do poziomu ilościowego, który był niemal równy całkowitej wielkości przywozu produktów objętych środkami w roku kalendarzowym 2017 (30,1 mln ton jako próg ilościowy w porównaniu z 30,09 mln ton przywozu w 2017 r.). Na podstawie dowodów zebranych dla okresu objętego dochodzeniem (tj. na lata 2013–2017) Komisja stwierdziła, że tendencja prowadząca do tego poziomu przywozu doprowadziła do sytuacji, w której unijnemu przemysłowi stalowemu zagrażała poważna szkoda ⁽²⁵⁾.
- (141) Analiza zawarta w rozporządzeniu (UE) 2019/159 (która opierała się na ostatnim okresie po 2017 r., tj. na danych statystycznych do września 2018 r.) potwierdziła, że dalszy wzrost przywozu doprowadził do pogorszenia perspektyw przemysłu unijnego ⁽²⁶⁾.

⁽²⁴⁾ Zob. motyw 188 rozporządzenia (UE) 2019/159.

⁽²⁵⁾ Sekcje 5.1 do 5.5 rozporządzenia w sprawie cel ostatecznych)

⁽²⁶⁾ Sekcja 5.6 rozporządzenia w sprawie cel ostatecznych.

- (142) W związku z tym wiarygodne statystyki przywozowe dotyczące całkowitego przywozu wyrobów ze stali w roku kalendarzowym 2018 były dostępne dopiero po upływie pierwszego kwartału 2019 r. (tj. około trzech miesięcy po podjęciu przez Komisję decyzji w sprawie ostatecznych środków ochronnych). Statystyki te wykazały, że całkowity przywóz wyrobów ze stali w czasie obowiązywania środków osiągnął rekordową wartość 33,4 mln ton w 2018 r., znacznie przewyższając całkowity poziom przywozu osiągnięty w 2017 r., a także znacznie powyżej średniego prognozy ilościowego ustalonego na podstawie okresu objętego dochodzeniem ⁽²⁷⁾.
- (143) W świetle tych ustaleń, gdyby Komisja miała potwierdzić tempo liberalizacji w wysokości 5 % + 5 % z rozporządzenia (UE) 2019/159, całkowita wielkość kontyngentów udostępnionych na drugi i trzeci rok obowiązywania środków (tj. na lata 2019–2020 i 2020–2021) wyniosłaby odpowiednio 31,6 mln ton i 33,2 mln ton. Taki scenariusz liberalizacji oznaczałby, że w trzecim roku stosowania środków ochronnych (tj. od 1 lipca 2020 r. do 30 czerwca 2021 r.) Komisja zezwalałaby na przywóz prawie takiej samej wielkości jak ta, która miała miejsce w 2018 r. (czyli około 33,4 mln ton). Wielkość ta przekraczałaby o 3,3 mln ton poziom z 2017 r. uznany przez Komisję za powodujący poważną szkodę, a zatem wysoce zakłócający funkcjonowanie rynku unijnego.
- (144) Automatyczne przyjęcie tego poziomu przywozu bez możliwości dokonania oceny jego potencjalnych skutków zagroziłoby zatem skuteczności nałożonych środków. W istocie, jak podkreślono w rozporządzeniu w sprawie ceł ostatecznych ⁽²⁸⁾, poziom przywozu z 2018 r. oznacza znaczne przekierowanie handlu spowodowane przez środki przyjęte przez USA na podstawie sekcji 232, jak również przywóz nieobjęty środkami, którego nie można było uwzględnić podczas przygotowywania środków tymczasowych w lipcu 2018 r. (w tym znaczne ilości wprowadzone na rynek unijny w ramach klauzuli wysyłkowej, o której mowa w art. 4 rozporządzenia (UE) 2018/1013 ⁽²⁹⁾).
- (145) Innymi słowy, w świetle pełnych danych z 2018 r. tempo liberalizacji w wysokości 5 % + 5 % byłoby niespójne z ostatecznymi środkami ochronnymi, które nałożono w celu rozwiązania problemu nieprzewidzianego znacznego przywozu produktu objętego postępowaniem. Gdyby liberalizacja środków ostatecznych nie została skorygowana, Komisja zezwoliłaby w trzecim roku obowiązywania środków na bezprecedensowy poziom przywozu stali do Unii, bez możliwości poradzenia sobie z tym zakłócającym wolumenem przywozu, zwiększając tym samym potencjalnie „groźbę poważnej szkody”.
- (146) Komisja stwierdziła w związku z tym, że wnioskowaną przez zainteresowane strony łączną liberalizację w wymiarze 5 % + 5 %, bez możliwości dokonania przeglądu wynikających z niej skutków, należy uznać za nieproporcjonalną do „przeciwdziałania lub naprawienia poważnej szkody lub dla ułatwienia przystosowania strukturalnego” w rozumieniu art. 7 ust. 1 Porozumienia WTO w sprawie środków ochronnych oraz art. 19 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) 2015/478.
- (147) W związku z tym Komisja uznała za konieczne obniżenie tempa oczekiwanej obecnie liberalizacji. W tym kontekście za właściwe uznaje się skumulowane 3 % + 3 % w drugim i trzecim roku stosowania środków ochronnych. W rzeczy samej, wolniejsze tempo liberalizacji będzie skutkowało tym, że całkowity poziom kontyngentów w trzecim roku obowiązywania środków utrzyma się na poziomie 31,6 mln ton, czyli 1,5 mln ton poniżej zniekształconego poziomu z 2018 r. Należy również zauważyć, że dostosowanie to pozwoli w pełni utrzymać efekt liberalizacji, ponieważ w ramach takiego jej tempa poziom kontyngentów w drugim roku stosowania środków ochronnych wyniesie 31 mln ton (około miliona ton więcej niż poziom przywozu odnotowany w 2017 r.). Komisja uznała, że takie tempo ułatwi przemysłowi unijnemu bardziej równomierne dostosowanie się do sytuacji, przy wzroście kwot o 0,9 i 0,9 na koniec pierwszego i drugiego roku obowiązywania środków (tj. 30 czerwca 2019 r. i 30 czerwca 2020 r.). Następnie przywóz mógłby wzrosnąć o 1,5 mln ton, aby ewentualnie osiągnąć poziom z 2018 r. dopiero po całkowitym zniesieniu ostatecznych środków po upływie trzyletniego okresu przewidzianego w przepisach WTO i unijnych.
- (148) Należy wreszcie zauważyć, że patrząc perspektywicznie, takie obniżone tempo liberalizacji jest zgodne z ostatnio opublikowanymi ogólnymi prognozami dla gospodarki i przemysłu, które przewidują ograniczenie wzrostu gospodarki unijnej i światowej.

⁽²⁷⁾ Główne kraje eksportujące odpowiedzialne za wzrost przywozu w 2018 r., to: Turcja, Rosja i Tajwan (odpowiednio o 2,7, 0,9 i 0,5 mln ton więcej niż odpowiadające im poziomy z 2017 r.).

⁽²⁸⁾ Motyw 179 rozporządzenia w sprawie ceł ostatecznych.

⁽²⁹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1013 z dnia 17 lipca 2018 r. nakładające tymczasowe środki ochronne w odniesieniu do przywozu niektórych wyrobów ze stali

- (149) W związku z tym światowa prognoza gospodarcza MFW z kwietnia 2019 r. zawiera stwierdzenie: *Przewiduje się, że poziom globalnego wzrostu gospodarczego obniży się z 3,6 % w 2018 r. do 3,3 % w 2019 r., a następnie w 2020 r. powróci do 3,6 %. Poziom wzrostu w strefie euro obniży się z 1,8 % w 2018 r. do 1,3 % w 2019 r. (będzie o 0.6 punktu procentowego niższy niż przewidywano w październiku), a w 2020 r. wyniesie 1,5 %. Chociaż oczekuje się, że w pierwszej połowie 2019 r. nastąpi ożywienie wzrostu, ponieważ znikną niektóre tymczasowe czynniki hamujące, wpływ słabszego wzrostu w drugiej połowie 2018 r. spowoduje niższą stopę wzrostu w 2019 r.*
- (150) W swojej niedawnej wiosennej prognozie gospodarczej Komisja stwierdziła, co następuje: *Przewiduje się, że wzrost PKB w strefie euro zmniejszy się w 2018 r. z 1,9 % do 1,2 % w roku obecnym, a następnie wzrośnie do 1,5 % w 2020 r., kiedy to stopa wzrostu będzie większa ze względu na większą liczbę dni roboczych. W okresie objętym prognozą oczekuje się, że PKB wzrośnie we wszystkich państwach członkowskich. Biorąc jednak pod uwagę słabszą sytuację pod koniec 2018 r., prognozy te są znacznie niższe od jesieni ubiegłego roku i nieco niższe od zimowej prognozy okresowej.*
- (151) Jeśli chodzi o perspektywy dla przemysłu, przewiduje się, że spowolnienie działalności produkcyjnej w UE w ostatnich miesiącach będzie gorsze niż to prognozowano na początku roku. Pogarszające się warunki prowadzenia działalności w sektorze przemysłowym zmniejszają popyt na stal. Prognozy opublikowane 18 lipca 2019 r. w „EUROFER Steel Outlook 2019–2020” przewidują w 2019 r. spadek realnego zużycia stali w UE o 0,4 %, co będzie pierwszym rocznym spadkiem w ujęciu rok do roku od 2013 r.
- (152) Ostatnie sprawozdania dotyczące przemysłu również potwierdzają pogłębienie się spadku produkcji. W opublikowanym w dniu 5 lipca 2019 r. przez IHS Markit raporcie Indeksu Menadżerów Zakupów Markit PMI (ang. Market Manufacturing Purchasing Managers' Index) ujęte to zostało w następujący sposób: *Użytkownicy stali w Europie w dalszym ciągu znajdują się w centrum głębokiego spowolnienia działalności, wywołanego słabą produkcją motoryzacyjną i pogarszającymi się warunkami handlu światowego. Podobnie w publikacji „Flash Eurozone PMI” z dnia 24 lipca 2019 r. IHS Markit dokładniej opisuje warunki gospodarcze w następujący sposób: Sektor wytwórczy daje coraz poważniejsze powody do niepokoju. W szczególności kłopoty geopolityczne, Brexit, rosnące tarcia w handlu i pogarszające się wyniki sektora motoryzacyjnego przyczyniły się do pogorszenia koniunktury w sektorze produkcji, a wyniki badań wskazują na kurczenie się tego sektora co kwartał o około 1 %.*
- (153) W rezultacie w ciągu ostatnich miesięcy odbiorcy stali składali nadal coraz mniej zamówień ze względu na spadek popytu na wyroby trwałego użytku. Spadek produkcji przemysłu wykorzystującego stal i zmniejszenie ich zapotrzebowania napędzają spadek popytu na stal.
- (154) W przemyśle motoryzacyjnym perspektywy też nie są lepsze. Wskaźniki rocznego wzrostu produkcji dla drugiego kwartału 2019 r. opublikowane przez Oxford Economics i FERI wykazały najslabsze wyniki w przemyśle motoryzacyjnym od czasu światowego kryzysu finansowego, przy prawdopodobnym spadku produkcji w pierwszej połowie 2019 r., zarówno w skali globalnej, jak i w Europie Zachodniej, a także pod względem rejestracji samochodów w Europie Zachodniej. FERI podkreśla również, że konsumenci pozostają bierni ze względu na większe poczucie niepewności co do przyszłości transportu. Brak jasności co do procesu przechodzenia z tradycyjnych silników spalinowych na nowe paliwa stanowi wciąż aktualne wyzwanie, które pogarsza perspektywy przemysłu motoryzacyjnego. W międzyczasie spadek produkcji w przemyśle motoryzacyjnym napędza ogólne pogorszenie koniunktury w sektorze produkcji. Ostatnie badania wskazują na utrzymujące się spowolnienie w globalnym sektorze motoryzacyjnym i części samochodowych. W ciągu ośmiu miesięcy spadała produkcja i liczba nowych zamówień. Zakupy materiałów do produkcji przez producentów samochodów i części do nich kurczyły się w najszybszym tempie od prawie siedmiu lat. Pięć innych sektorów zarejestrowało w maju niższe wyniki, wszystkie z nich z wyjątkiem nieruchomości związane z produkcją. Najbardziej zauważalne w tej grupie były produkcja przemysłowa oraz przemysły metalowy i wydobywczy, gdzie produkcja spadała odpowiednio w piątym i ósmym kolejnym miesiącu.

- (155) Oxford Economics i FERI informują również, że w pierwszej połowie 2019 r. wzrost gospodarczy nadal znacząco zmniejszał się w przemyśle inżynieryjnym i metalurgicznym, podobnie jak malał popyt ze względu na mniejszą dynamikę handlu światowego i wydatków kapitałowych w Europie. Ponadto, przy znacznych różnicach między poszczególnymi krajami, stale rosnący sektor budownictwa przewyższa w Europie inne gałęzie przemysłu pod względem wykorzystania stali, ale jego rozwój jest umiarkowany, a jego siła hamowana jest przez szereg ograniczeń, takich jak brak wykwalifikowanej siły roboczej i stopniowe zaostrzanie się warunków kredytowania ze względu na rosnące stopy procentowe.
- (156) W związku z tym Komisja uznała, że w interesie Unii byłoby obniżenie tempa liberalizacji do łącznego poziomu 3 % + 3 % w drugim i trzecim roku obowiązywania środków. W tym celu, w dniu 1 października 2019 r. (tj. na początku drugiego kwartału drugiego roku obowiązywania środków), pozostałe kontyngenty na drugi rok obowiązywania środków zostaną skorygowane w dół, tak aby całkowity wzrost w ciągu roku wynosił 3 %. Ponadto w dniu 1 lipca 2020 r., tj. pod koniec drugiego roku obowiązywania środków, wszystkie kontyngenty zwolnione z cła powinny zostać dodatkowo zwiększone o dodatkowe 3 %.

Inne uwagi

- (157) Oprócz uwag dotyczących stopnia liberalizacji Komisja otrzymała również uwagi dotyczące innych kwestii objętych niniejszą sekcją. Są one następujące:
- (158) Niektóre zainteresowane strony twierdziły, że ich indywidualny wywóz do Unii nie mógł wyrządzić szkody lub grozić wyrządzeniem szkody producentom unijnym. Dodatkowo twierdzili oni, że jedno państwo nie może stanowić ryzyka przekierowania handlu.
- (159) W tym względzie Komisja przypomina, że zgodnie z przepisami Unii i WTO obecne środki mają charakter *erga omnes* i w związku z tym obejmują przywóz ze wszystkich źródeł, z wyjątkiem bardzo niewielu należycie uzasadnionych przyznanych zwolnień. Analiza mająca pokazać, czy wystąpiły bezwzględny wzrost przywozu, zagrożenie poważną szkodą lub też ryzyko przekierowania handlu, nie może być zatem przeprowadzona indywidualnie dla każdego kraju wywozu, ale jest dokonywana na podstawie całego zagregowanego przywozu. Dlatego twierdzenie to uznano za nieuzasadnione.
- (160) Niektóre zainteresowane strony wskazywały na ostatnie zmiany w odniesieniu do środków dotyczących stali w innych jurysdykcjach, aby wykazać, że ryzyko przekierowania handlu zostało zmniejszone. W tym względzie powołały się one na wyłączenia ze środków przyjętych przez Stany Zjednoczone w ramach sekcji 232 Meksyku i Kanady, na zakończenie tureckiego dochodzenia w sprawie środków ochronnych dotyczących stali bez nałożenia środków, a także na nałożenie przez Kanadę środków ochronnych w bardziej ograniczonym zakresie, niż początkowo oczekiwano.
- (161) Komisja nie uznała, że ryzyko przekierowania handlu wynikające ze środków przyjętych przez USA na podstawie sekcji 232 w wyniku ostatnich zmian zostało ograniczone lub nawet zniknęło. Z jednej strony Kanada i Meksyk nie należały do głównych tradycyjnych dostawców stali do Unii. Potwierdza to fakt, że żaden z dwóch krajów nie posiada krajowego kontyngentu taryfowego na przywóz do Unii. Z drugiej strony taki rozwój sytuacji odnośnie do amerykańskich środków mógłby mieć wręcz odwrotny efekt. W rzeczy samej, jeśli dwóch z największych dostawców stali do USA może ponownie dokonywać bezcłowego wywozu na rynek USA, może to doprowadzić do dalszego ograniczenia możliwości dostaw na rynek amerykański przez inne konkurujące kraje. W związku z tym ryzyko przekierowania handlu do Unii mogłoby być nawet jeszcze większe. W odniesieniu do dochodzeń w sprawie środków ochronnych na stal dotyczących Turcji i Kanady Komisja zauważa, że rozwój ten nie miał istotnego wpływu na ustalenia dotyczące ryzyka przekierowania handlu w Unii. W rzeczywistości, jeśli chodzi o Turcję, niewprowadzenie środków przez to państwo oznacza, że sytuacja nie uległa zmianie.
- (162) Niektóre zainteresowane strony twierdziły, że Komisja powinna uwzględnić lub wykluczyć niektóre kategorie lub podkategorie produktów z zakresu środków.
- (163) Komisja zauważa, że zakres produktów objętych istniejącymi środkami ochronnymi jest zdefiniowany w rozporządzeniu (UE) 2019/159 i że zmiana zakresu nie wchodzi w zakres niniejszego przeglądu.
- (164) Niektóre strony utrzymywały również, że obowiązujące środki nie spełniają norm Porozumienia WTO w sprawie środków ochronnych, a zatem powinny zostać zakończone.
- (165) Komisja podkreśla, że rozporządzenia nakładające tymczasowe i ostateczne środki ochronne były wystarczająco uzasadnione pod względem ich podstaw prawnych. Komisja odsyła do zawartych w tych aktach prawnych wyjaśnień.

- (166) Ponadto kilka zainteresowanych stron zwróciło się do Komisji o przedstawienie mechanizmu mającego na celu rozwiązanie problemów wynikających z wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii („Brexitu”).
- (167) Komisja zauważa, że na etapie przyjmowania dostosowań wynikających z niniejszego przeglądu, nadal nie ma pewności co do warunków wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii. W związku z tym na obecnym etapie nie można dokonać żadnych korekt związanych z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa z Unii. Komisja ponownie zbada szybko sytuację w świetle wszelkich związanych z Brexitem wydarzeń.
- (168) Ponadto Komisja zauważyła, że obecny przegląd zmieniający obowiązujące środki ochronne jest również zgodny z zobowiązaniami wynikającymi z umów dwustronnych podpisanych z niektórymi państwami trzecimi,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) 2019/159 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2 W przypadku każdej kategorii produktu objętej dochodzeniem, z wyjątkiem kategorii produktu 1 i kategorii produktu 25, część każdego kontyngentu taryfowego przydziela się państwom określonym w załączniku IV. Aby skorzystać z kontyngentu taryfowego w ramach kategorii 4B, rodzaje wyrobów stalowych należące do tej kategorii objęte zostają procedurą końcowego przeznaczenia, o której mowa w art. 254 rozporządzenia (UE) nr 952/2013, w celu wykazania, że są one wykorzystywane do produkcji części samochodowych

3 Pozostałą część każdego kontyngentu taryfowego, jak również kontyngent taryfowy w odniesieniu do kategorii produktu 1 przydziela się według kolejności zgłoszeń, w oparciu o kontyngent taryfowy ustalony na tym samym poziomie dla każdego kwartału w okresie obowiązywania. Odnośnie do kategorii 1, żaden kraj nie może wykorzystać więcej niż 30 % kontyngentu taryfowego dostępnego w każdym kwartale.”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie

„5 Jeżeli w odniesieniu do konkretnego państwa stosowny kontyngent taryfowy, o którym mowa w ust. 2, został wyczerpany, przywóz z tego państwa może zostać dokonany w ramach pozostałej części kontyngentu taryfowego w odniesieniu do tej samej kategorii produktu. Przepis ten ma zastosowanie jedynie w ostatnim kwartale każdego roku stosowania ostatecznego kontyngentu taryfowego. Odnośnie do kategorii produktów 13 i 16, żaden kraj wywozu nie może sam wykorzystać więcej niż 30 % rezydualnego kontyngentu taryfowego ustalonego na ostatni kwartał każdego roku stosowania środków.”;

2) w załącznikach wprowadza się następujące zmiany:

a) załącznik III.2 zastępuje się załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia;

b) załącznik IV zastępuje się załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

1. Niewykorzystane kontyngenty taryfowe przyznane krajom rozwijającym się, które z chwilą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zostaną wyłączone z zakresu środków ochronnych ustanowionych w rozporządzeniu (UE) 2019/159, przydziela się do rezydualnych kontyngentów taryfowych dla odpowiednich kategorii produktu.

2. Wraz z wejściem w życie niniejszego rozporządzenia niewykorzystane ilości kontyngentów taryfowych dla poszczególnych państw w ramach kategorii produktu 25 przydziela się do rezydualnego kontyngentu taryfowego.

3. Możliwość wykorzystania odpowiednich dla danego kraju kontyngentów taryfowych, o których mowa w ust. 1 i 2, wygasa w dniu 4 listopada 2019 r.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dnia 1 października 2019 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 września 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

„ZAŁĄCZNIK III.2

III.2 – Wykaz kategorii produktu pochodzących z krajów rozwijających się, do których stosuje się środki ostateczne

Kraj/grupa produktu	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	24	25	26	27	28
Brazylia	x	x				x	x															x				
Chiny			x	x		x		x		x	x			x			x	x		x		x	x	x	x	x
Egipt	x																					x				
Indie	x	x	x	x	x	x	x		x	x			x	x					x		x	x		x		
Indonezja							x	x	x													x				
Malezja									x													x				
Meksyk																						x				
Mołdawia												x			x							x				
Macedonia Północna					x		x												x	x		x				
Tajlandia									x													x				
Turcja	x	x		x	x				x		x	x			x	x		x	x	x		x	x	x	x	x
Ukraina		x					x					x	x		x	x			x	x	x	x			x	x
Zjednoczone Emiraty Arabskie																x	x		x			x		x		
Wietnam		x		x					x													x				
Wszystkie pozostałe kraje rozwijające się																						x”.				

IV.1 – Wielkość kontyngentów taryfowych

Numer produktu	Kategoria produktu	Kody CN	Przydział według kraju (w stosownych przypadkach)	Od 2.2.2019 r. do 30.6.2019 r.	Od 1.7.2019 r. do 30.6.2020 r.	Od 1.7.2020 r. do 30.6.2021 r.	Stawka cła dodatkowego	Numery porządkowe
				Wielkość kontyngentu taryfowego (tony netto)	Wielkość kontyngentu taryfowego (tony netto)	Wielkość kontyngentu taryfowego (tony netto)		
1	Walcowane na gorąco arkusze i taśmy ze stali niestopowej i pozostałej stali stopowej	7208 10 00, 7208 25 00, 7208 26 00, 7208 27 00, 7208 36 00, 7208 37 00, 7208 38 00, 7208 39 00, 7208 40 00, 7208 52 10, 7208 52 99, 7208 53 10, 7208 53 90, 7208 54 00, 7211 13 00, 7211 14 00, 7211 19 00, 7212 60 00, 7225 19 10, 7225 30 10, 7225 30 30, 7225 30 90, 7225 40 15, 7225 40 90, 7226 19 10, 7226 91 20, 7226 91 91, 7226 91 99	Wszystkie kraje trzecie	3 359 532,08	8 476 618,01	8 730 916,55	25 %	(1)
2	Walcowane na zimno arkusze ze stali niestopowej i pozostałej stali stopowej	7209 15 00, 7209 16 90, 7209 17 90, 7209 18 91, 7209 25 00, 7209 26 90, 7209 27 90, 7209 28 90, 7209 90 20, 7209 90 80, 7211 23 20, 7211 23 30, 7211 23 80, 7211 29 00, 7211 90 20, 7211 90 80, 7225 50 20, 7225 50 80, 7226 20 00, 7226 92 00	Indie	234 714,39	592 220,64	609 987,26	25 %	09.8801
			Republika Korei	144 402,99	364 351,04	375 281,57	25 %	09.8802
			Ukraina	102 325,83	258 183,86	265 929,38	25 %	09.8803
			Brazylia	65 398,61	165 010,80	169 961,12	25 %	09.8804
			Serbia	56 480,21	142 508,28	146 783,53	25 %	09.8805
			Inne państwa	430 048,96	1 085 079,91	1 117 632,31	25 %	(2)

Numer produktu	Kategoria produktu	Kody CN	Przydział według kraju (w stosownych przypadkach)	Od 2.2.2019 r. do 30.6.2019 r.	Od 1.7.2019 r. do 30.6.2020 r.	Od 1.7.2020 r. do 30.6.2021 r.	Stawka cła dodatkowego	Numery porządkowe
				Wielkość kontyngentu taryfowego (tony netto)	Wielkość kontyngentu taryfowego (tony netto)	Wielkość kontyngentu taryfowego (tony netto)		
3.A	Blachy elektrotechniczne (inne niż blachy elektrotechniczne teksturowane)	7209 16 10, 7209 17 10, 7209 18 10, 7209 26 10, 7209 27 10, 7209 28 10	Republika Korei	1 923,96	4 854,46	5 000,09	25 %	09.8806
			Chiny	822,98	2 076,52	2 138,81	25 %	09.8807
			Rosja	519,69	1 311,25	1 350,58	25 %	09.8808
			Iran (Islamska Republika Iranu)	227,52	574,06	591,28	25 %	09.8809
			Inne państwa	306,34	772,95	796,14	25 %	(³)
3.B		7225 19 90, 7226 19 80	Rosja	51 426,29	129 756,46	133 649,15	25 %	09.8811
			Republika Korei	31 380,40	79 177,59	81 552,92	25 %	09.8812
			Chiny	24 187,01	61 027,57	62 858,39	25 %	09.8813
			Tajwan	18 144,97	45 782,56	47 156,04	25 %	09.8814
			Inne państwa	8 395,39	21 182,87	21 818,36	25 %	(⁴)
4.A	Produkty walcowane płaskie z powłokami metalowymi	Kody CN: 7210 20 00, 7210 30 00, 7210 41 00, 7210 49 00, 7210 61 00, 7210 69 00, 7210 90 80, 7212 20 00, 7212 30 00, 7212 50 20, 7212 50 30, 7212 50 40, 7212 50 61, 7212 50 69, 7212 50 90, 7225 91 00, 7225 92 00, 7225 99 00, 7226 99 10, 7226 99 30, 7226 99 70	Republika Korei	69 571,10	252 796,63	260 380,53	25 %	09.8816
			Indie	83 060,42	508 805,84	524 070,02	25 %	09.8817
			Inne państwa	761 518,93	1 921 429,81	1 979 072,71	25 %	(⁵)

Numer produktu	Kategoria produktu	Kody CN	Przydział według kraju (w stosownych przypadkach)	Od 2.2.2019 r. do 30.6.2019 r.	Od 1.7.2019 r. do 30.6.2020 r.	Od 1.7.2020 r. do 30.6.2021 r.	Stawka cła dodatkowego	Numery porządkowe
				Wielkość kontyngentu taryfowego (tony netto)	Wielkość kontyngentu taryfowego (tony netto)	Wielkość kontyngentu taryfowego (tony netto)		
4.B		Kody CN: 7210 20 00, 7210 30 00, 7210 90 80, 7212 20 00, 7212 50 20, 7212 50 30, 7212 50 40, 7212 50 90, 7225 91 00, 7226 99 10 Kody TARIC: 7210 41 00 80, 7210 49 00 80, 7210 61 00 80, 7210 69 00 80, 7212 30 00 80, 7212 50 61 80, 7212 50 69 80, 7225 92 00 80, 7225 99 00 25, 7225 99 00 95, 7226 99 30 90, 7226 99 70 19, 7226 99 70 96 Tylko dla przemysłu motoryzacyjnego	Chiny	204 951,07	517 123,19	532 636,89	25 %	09.8821
			Republika Korei	249 533,26	552 352,93	568 923,52	25 %	09.8822
			Indie	118 594,25	Nie dotyczy	Nie dotyczy	25 %	09.8823
			Tajwan	49 248,78	124 262,26	127 990,13	25 %	09.8824
			Inne państwa	125 598,05	316 903,26	326 410,36	25 %	(6)
5	Produkty walcowane płaskie z powłokami organicznymi	7210 70 80, 7212 40 80	Indie	108 042,36	272 607,54	280 785,77	25 %	09.8826
			Republika Korei	103 354,11	260 778,38	268 601,73	25 %	09.8827
			Tajwan	31 975,79	80 679,86	83 100,26	25 %	09.8828
			Turcja	21 834,45	55 091,68	56 744,43	25 %	09.8829
			Macedonia Północna	16 331,15	41 206,02	42 442,20	25 %	09.8830
			Inne państwa	43 114,71	108 785,06	112 048,61	25 %	(7)

Numer produktu	Kategoria produktu	Kody CN	Przydział według kraju (w stosownych przypadkach)	Od 2.2.2019 r. do 30.6.2019 r.	Od 1.7.2019 r. do 30.6.2020 r.	Od 1.7.2020 r. do 30.6.2021 r.	Stawka cła dodatkowego	Numery porządkowe
				Wielkość kontyngentu taryfowego (tony netto)	Wielkość kontyngentu taryfowego (tony netto)	Wielkość kontyngentu taryfowego (tony netto)		
6	Wyroby cynowane	7209 18 99, 7210 11 00, 7210 12 20, 7210 12 80, 7210 50 00, 7210 70 10, 7210 90 40, 7212 10 10, 7212 10 90, 7212 40 20	Chiny	158 139,17	399 009,55	410 979,83	25 %	09.8831
			Serbia	30 545,88	77 071,98	79 384,14	25 %	09.8832
			Republika Korei	23 885,70	60 267,31	62 075,33	25 %	09.8833
			Tajwan	21 167,00	53 407,61	55 009,83	25 %	09.8834
			Brazylia	19 730,03	49 781,91	51 275,37	25 %	09.8835
			Inne państwa	33 167,30	83 686,22	86 196,80	25 %	(⁸)
7	Blachy quarto ze stali niestopowej i pozostałej stali stopowej	7208 51 20, 7208 51 91, 7208 51 98, 7208 52 91, 7208 90 20, 7208 90 80, 7210 90 30, 7225 40 12, 7225 40 40, 7225 40 60	Ukraina	339 678,24	857 060,63	882 772,45	25 %	09.8836
			Republika Korei	140 011,38	353 270,32	363 868,43	25 %	09.8837
			Rosja	115 485,12	291 386,78	300 128,38	25 %	09.8838
			Indie	74 811,09	188 759,93	194 422,72	25 %	09.8839
			Inne państwa	466 980,80	1 178 264,65	1 213 612,59	25 %	(⁹)
8	Walcowane na gorąco arkusze i taśmy ze stali nierdzewnej	7219 11 00, 7219 12 10, 7219 12 90, 7219 13 10, 7219 13 90, 7219 14 10, 7219 14 90, 7219 22 10, 7219 22 90, 7219 23 00, 7219 24 00, 7220 11 00, 7220 12 00	Chiny	87 328,82	220 344,09	226 954,41	25 %	09.8841
			Republika Korei	18 082,33	45 624,52	46 993,26	25 %	09.8842
			Tajwan	12 831,07	32 374,77	33 346,02	25 %	09.8843
			Stany Zjednoczone Ameryki	11 810,30	29 799,22	30 693,19	25 %	09.8844
			Inne państwa	10 196,61	25 727,62	26 499,45	25 %	(¹⁰)

Numer produktu	Kategoria produktu	Kody CN	Przydział według kraju (w stosownych przypadkach)	Od 2.2.2019 r. do 30.6.2019 r.	Od 1.7.2019 r. do 30.6.2020 r.	Od 1.7.2020 r. do 30.6.2021 r.	Stawka cła dodatkowego	Numery porządkowe
				Wielkość kontyngentu taryfowego (tony netto)	Wielkość kontyngentu taryfowego (tony netto)	Wielkość kontyngentu taryfowego (tony netto)		
9	Walcowane na zimno arkusze i taśmy ze stali nierdzewnej	7219 31 00, 7219 32 10, 7219 32 90, 7219 33 10, 7219 33 90, 7219 34 10, 7219 34 90, 7219 35 10, 7219 35 90, 7219 90 20, 7219 90 80, 7220 20 21, 7220 20 29, 7220 20 41, 7220 20 49, 7220 20 81, 7220 20 89, 7220 90 20, 7220 90 80	Republika Korei	70 813,18	178 672,60	184 032,77	25 %	09.8846
			Tajwan	65 579,14	165 466,29	170 430,28	25 %	09.8847
			Indie	42 720,54	107 790,51	111 024,22	25 %	09.8848
			Stany Zjednoczone Ameryki	35 609,52	89 848,32	92 543,77	25 %	09.8849
			Turcja	29 310,69	73 955,39	76 174,05	25 %	09.8850
			Malezja	19 799,24	49 956,54	51 455,24	25 %	09.8851
			Wietnam	16 832,28	42 470,43	43 744,55	25 %	09.8852
			Inne państwa	50 746,86	128 042,17	131 883,44	25 %	(¹¹)
10	Walcowana na gorąco blacha quarto ze stali nierdzewnej	7219 21 10, 7219 21 90	Chiny	6 765,50	17 070,40	17 582,51	25 %	09.8856
			Indie	2 860,33	7 217,07	7 433,58	25 %	09.8857
			Tajwan	1 119,34	2 824,27	2 908,99	25 %	09.8858
			Inne państwa	1 440,07	3 633,52	3 742,52	25 %	(¹²)

Numer produktu	Kategoria produktu	Kody CN	Przydział według kraju (w stosownych przypadkach)	Od 2.2.2019 r. do 30.6.2019 r.	Od 1.7.2019 r. do 30.6.2020 r.	Od 1.7.2020 r. do 30.6.2021 r.	Stawka cła dodatkowego	Numery porządkowe
				Wielkość kontyngentu taryfowego (tony netto)	Wielkość kontyngentu taryfowego (tony netto)	Wielkość kontyngentu taryfowego (tony netto)		
12	Pręty zwykłej jakości i kształtowniki lekkie ze stali niestopowej i pozostałej stali stopowej	7214 30 00, 7214 91 10, 7214 91 90, 7214 99 31, 7214 99 39, 7214 99 50, 7214 99 71, 7214 99 79, 7214 99 95, 7215 90 00, 7216 10 00, 7216 21 00, 7216 22 00, 7216 40 10, 7216 40 90, 7216 50 10, 7216 50 91, 7216 50 99, 7216 99 00, 7228 10 20, 7228 20 10, 7228 20 91, 7228 30 20, 7228 30 41, 7228 30 49, 7228 30 61, 7228 30 69, 7228 30 70, 7228 30 89, 7228 60 20, 7228 60 80, 7228 70 10, 7228 70 90, 7228 80 00	Chiny	166 217,87	419 393,33	431 975,13	25 %	09.8861
			Turcja	114 807,87	289 677,97	298 368,31	25 %	09.8862
			Rosja	94 792,44	239 175,96	246 351,24	25 %	09.8863
			Szwajcaria	73 380,52	185 150,38	190 704,90	25 %	09.8864
			Białoruś	57 907,73	146 110,15	150 493,45	25 %	09.8865
			Inne państwa	76 245,19	192 378,37	198 149,72	25 %	(¹³)
13	Pręty zbrojeniowe	7214 20 00, 7214 99 10	Turcja	117 231,80	295 793,93	304 667,74	25 %	09.8866
			Rosja	94 084,20	237 388,96	244 510,63	25 %	09.8867
			Ukraina	62 534,65	157 784,58	162 518,11	25 %	09.8868
			Bośnia i Hercegowina	39 356,10	99 301,53	102 280,57	25 %	09.8869
			Mołdawia	28 284,59	71 366,38	73 507,37	25 %	09.8870
			Inne państwa	217 775,50	549 481,20	565 965,64		(¹⁴)
14	Pręty i kształtowniki lekkie ze stali nierdzewnej	7222 11 11, 7222 11 19, 7222 11 81, 7222 11 89, 7222 19 10, 7222 19 90, 7222 20 11, 7222 20 19, 7222 20 21, 7222 20 29, 7222 20 31, 7222 20 39, 7222 20 81, 7222 20 89, 7222 30 51, 7222 30 91, 7222 30 97, 7222 40 10, 7222 40 50, 7222 40 90	Indie	44 433,00	112 111,32	115 474,66	25 %	09.8871
			Szwajcaria	6 502,75	16 407,44	16 899,66	25 %	09.8872
			Ukraina	5 733,50	14 466,50	14 900,50	25 %	09.8873
			Inne państwa	8 533,24	21 530,68	22 176,60	25 %	(¹⁵)

Numer produktu	Kategoria produktu	Kody CN	Przydział według kraju (w stosownych przypadkach)	Od 2.2.2019 r. do 30.6.2019 r.	Od 1.7.2019 r. do 30.6.2020 r.	Od 1.7.2020 r. do 30.6.2021 r.	Stawka cła dodatkowego	Numery porządkowe
				Wielkość kontyngentu taryfowego (tony netto)	Wielkość kontyngentu taryfowego (tony netto)	Wielkość kontyngentu taryfowego (tony netto)		
15	Walcówka ze stali nierdzewnej	7221 00 10, 7221 00 90	Indie	10 135,23	25 572,75	26 339,94	25 %	09.8876
			Tajwan	6 619,68	16 702,47	17 203,54	25 %	09.8877
			Republika Korei	3 300,07	8 326,58	8 576,37	25 %	09.8878
			Chiny	2 216,86	5 593,48	5 761,29	25 %	09.8879
			Japonia	2 190,40	5 526,72	5 692,52	25 %	09.8880
			Inne państwa	1 144,43	2 887,57	2 974,20	25 %	⁽¹⁶⁾
16	Walcówka ze stali niestopowej i pozostałej stali stopowej	7213 10 00, 7213 20 00, 7213 91 10, 7213 91 20, 7213 91 41, 7213 91 49, 7213 91 70, 7213 91 90, 7213 99 10, 7213 99 90, 7227 10 00, 7227 20 00, 7227 90 10, 7227 90 50, 7227 90 95	Ukraina	149 009,10	375 972,95	387 252,14	25 %	09.8881
			Szwajcaria	141 995,22	358 275,86	369 024,13	25 %	09.8882
			Rosja	122 883,63	310 054,37	319 356,00	25 %	09.8883
			Turcja	121 331,08	306 137,03	315 321,14	25 %	09.8884
			Białoruś	97 436,46	245 847,23	253 222,65	25 %	09.8885
			Mołdawia	73 031,65	184 270,12	189 798,22	25 %	09.8886
			Inne państwa	122 013,20	307 858,13	317 093,88	25 %	⁽¹⁷⁾

Numer produktu	Kategoria produktu	Kody CN	Przydział według kraju (w stosownych przypadkach)	Od 2.2.2019 r. do 30.6.2019 r.	Od 1.7.2019 r. do 30.6.2020 r.	Od 1.7.2020 r. do 30.6.2021 r.	Stawka cła dodatkowego	Numery porządkowe
				Wielkość kontyngentu taryfowego (tony netto)	Wielkość kontyngentu taryfowego (tony netto)	Wielkość kontyngentu taryfowego (tony netto)		
17	Kątowniki, kształtowniki i profile, z żeliwa lub stali niestopowej	7216 31 10, 7216 31 90, 7216 32 11, 7216 32 19, 7216 32 91, 7216 32 99, 7216 33 10, 7216 33 90	Ukraina	42 915,19	108 281,65	111 530,10	25 %	09.8891
			Turcja	38 465,03	97 053,20	99 964,79	25 %	09.8892
			Republika Korei	10 366,76	26 156,94	26 941,65	25 %	09.8893
			Rosja	9 424,08	23 778,40	24 491,75	25 %	09.8894
			Brazylia	8 577,95	Nie dotyczy	Nie dotyczy	25 %	09.8895
			Szwajcaria	6 648,01	16 773,96	17 277,18	25 %	09.8896
			Inne państwa	14 759,92	58 885,04	60 651,59	25 %	(18)
18	Ścianka szczelna	7301 10 00	Chiny	12 198,24	30 778,05	31 701,39	25 %	09.8901
			Zjednoczone Emiraty Arabskie	6 650,41	16 780,01	17 283,41	25 %	09.8902
			Inne państwa	480,04	1 211,21	1 247,54	25 %	(19)
19	Elementy konstrukcyjne torów kolejowych lub tramwajowych	7302 10 22, 7302 10 28, 7302 10 40, 7302 10 50, 7302 40 00 Kontyngenty obowiązują do 30.9.2019 r.	Rosja	2 147,19	5 417,70	5 580,23	25 %	09.8906
			Chiny	2 145,07	5 412,33	5 574,70	25 %	09.8907
			Turcja	1 744,68	4 402,10	4 534,17	25 %	09.8908
			Ukraina	657,60	1 659,24 (20)	Nie dotyczy	25 %	09.8909
			Inne państwa	1 010,85	2 550,54	4 336,07	25 %	(21)

Numer produktu	Kategoria produktu	Kody CN	Przydział według kraju (w stosownych przypadkach)	Od 2.2.2019 r. do 30.6.2019 r.	Od 1.7.2019 r. do 30.6.2020 r.	Od 1.7.2020 r. do 30.6.2021 r.	Stawka cła dodatkowego	Numery porządkowe
				Wielkość kontyngentu taryfowego (tony netto)	Wielkość kontyngentu taryfowego (tony netto)	Wielkość kontyngentu taryfowego (tony netto)		
20	Rury gazowe	7306 30 41, 7306 30 49, 7306 30 72, 7306 30 77	Turcja	88 914,68	224 345,46	231 075,82	25 %	09.8911
			Indie	32 317,40	81 541,78	83 988,04	25 %	09.8912
			Macedonia Północna	9 637,48	24 316,84	25 046,35	25 %	09.8913
			Inne państwa	22 028,87	55 582,25	57 249,72	25 %	(²²)
21	Profile zamknięte	7306 61 10, 7306 61 92, 7306 61 99	Turcja	154 436,15	389 666,25	401 356,24	25 %	09.8916
			Rosja	35 406,28	89 335,51	92 015,57	25 %	09.8917
			Macedonia Północna	34 028,95	85 860,29	88 436,09	25 %	09.8918
			Ukraina	25 240,74	63 686,29	65 596,88	25 %	09.8919
			Szwajcaria	25 265,29	56 276,65	57 964,94	25 %	09.8920
			Białoruś	20 898,79	52 730,88	54 312,80	25 %	09.8921
			Inne państwa	25 265,29	63 748,22	65 660,67	25 %	(²³)
22	Nierdzewne przewody rurowe i rury, bez szwu	7304 11 00, 7304 22 00, 7304 24 00, 7304 41 00, 7304 49 10, 7304 49 93, 7304 49 95, 7304 49 99	Indie	8 315,90	20 982,29	21 611,76	25 %	09.8926
			Ukraina	5 224,94	13 183,34	13 578,84	25 %	09.8927
			Republika Korei	1 649,31	4 161,47	4 286,31	25 %	09.8928
			Japonia	1 590,45	4 012,94	4 133,33	25 %	09.8929
			Stany Zjednoczone Ameryki	1 393,26	3 515,42	3 620,88	25 %	09.8930
			Chiny	1 299,98	3 280,05 (²⁴)	Nie dotyczy	25 %	09.8931
			Inne państwa	2 838,17	7 161,15	10 754,44	25 %	(²⁵)

Numer produktu	Kategoria produktu	Kody CN	Przydział według kraju (w stosownych przypadkach)	Od 2.2.2019 r. do 30.6.2019 r.	Od 1.7.2019 r. do 30.6.2020 r.	Od 1.7.2020 r. do 30.6.2021 r.	Stawka cła dodatkowego	Numery porządkowe
				Wielkość kontyngentu taryfowego (tony netto)	Wielkość kontyngentu taryfowego (tony netto)	Wielkość kontyngentu taryfowego (tony netto)		
24	Inne przewody rurowe bez szwu	7304 19 10, 7304 19 30, 7304 19 90, 7304 23 00, 7304 29 10, 7304 29 30, 7304 29 90, 7304 31 20, 7304 31 80, 7304 39 10, 7304 39 52, 7304 39 58, 7304 39 92, 7304 39 93, 7304 39 98, 7304 51 81, 7304 51 89, 7304 59 10, 7304 59 92, 7304 59 93, 7304 59 99, 7304 90 00	Chiny	49 483,75	124 855,14	128 600,79	25 %	09.8936
			Ukraina	36 779,89	92 801,35	95 585,39	25 %	09.8937
			Białoruś	19 655,31	49 593,37	51 081,17	25 %	09.8938
			Japonia	13 766,04	34 733,85	35 775,87	25 %	09.8939
			Stany Zjednoczone Ameryki	12 109,53	30 554,21	31 470,84	25 %	09.8940
			Inne państwa	55 345,57	139 645,41	143 834,77	25 %	(26)
25	Duże przewody rurowe spawane	7305 11 00, 7305 12 00, 7305 19 00, 7305 20 00, 7305 31 00, 7305 39 00, 7305 90 00	Rosja	140 602,32	354 761,34	Nie dotyczy	25 %	09.8941
			Turcja	17 543,40	44 264,71	Nie dotyczy	25 %	09.8942
			Chiny	14 213,63	35 863,19	Nie dotyczy	25 %	09.8943
			Inne państwa	34 011,86	85 817,17 (27)	536 327,60	25 %	(28)
26	Inne rury spawane	7306 11 10, 7306 11 90, 7306 19 10, 7306 19 90, 7306 21 00, 7306 29 00, 7306 30 11, 7306 30 19, 7306 30 80, 7306 40 20, 7306 40 80, 7306 50 20, 7306 50 80, 7306 69 10, 7306 69 90, 7306 90 00	Szwajcaria	64 797,98	163 495,29	168 400,15	25 %	09.8946
			Turcja	60 693,64	153 139,43	157 733,61	25 %	09.8947
			Zjednoczone Emiraty Arabskie	18 676,40	47 123,44	48 537,15	25 %	09.8948
			Chiny	18 010,22	45 442,58	46 805,85	25 %	09.8949
			Tajwan	14 374,20	36 268,32	37 356,37	25 %	09.8950
			Indie	11 358,87	28 660,18	29 519,99	25 %	09.8951
			Inne państwa	36 898,57	93 100,78	95 893,81	25 %	(29)

Numer produktu	Kategoria produktu	Kody CN	Przydział według kraju (w stosownych przypadkach)	Od 2.2.2019 r. do 30.6.2019 r.	Od 1.7.2019 r. do 30.6.2020 r.	Od 1.7.2020 r. do 30.6.2021 r.	Stawka cła dodatkowego	Numery porządkowe
				Wielkość kontyngentu taryfowego (tony netto)	Wielkość kontyngentu taryfowego (tony netto)	Wielkość kontyngentu taryfowego (tony netto)		
27	Sztaby ze stali niestopowej i pozostałej stali stopowej wykończone na zimno	7215 10 00, 7215 50 11, 7215 50 19, 7215 50 80, 7228 10 90, 7228 20 99, 7228 50 20, 7228 50 40, 7228 50 61, 7228 50 69, 7228 50 80	Rosja	117 519,41	296 519,61	305 415,20	25 %	09.8956
			Szwajcaria	27 173,22	68 562,23	70 619,10	25 %	09.8957
			Chiny	20 273,26	51 152,57	52 687,15	25 %	09.8958
			Ukraina	15 969,02	40 292,29	41 501,06	25 %	09.8959
			Inne państwa	17 540,47	44 257,32	45 585,04	25 %	⁽³⁰⁾
28	Drut ze stali niestopowej	7217 10 10, 7217 10 31, 7217 10 39, 7217 10 50, 7217 10 90, 7217 20 10, 7217 20 30, 7217 20 50, 7217 20 90, 7217 30 41, 7217 30 49, 7217 30 50, 7217 30 90, 7217 90 20, 7217 90 50, 7217 90 90	Białoruś	88 294,51	222 780,67	229 464,09	25 %	09.8961
			Chiny	66 719,82	168 344,42	173 394,75	25 %	09.8962
			Rosja	41 609,21	104 986,47	108 136,06	25 %	09.8963
			Turcja	40 302,46	101 689,34	104 740,02	25 %	09.8964
			Ukraina	26 755,09	67 507,23	69 532,45	25 %	09.8965
			Inne państwa	39 770,29	100 346,58	103 356,98	25 %	⁽³¹⁾

⁽¹⁾ Od 2.2.2019 r. do 31.3.2019 r. i od 1.7.2019 r. do 30.9.2019 r.: 09.8601

Od 1.4.2019 r. do 30.6.2019 r.: 09.8602

Od 1.10.2019 r. do 31.3.2020 r. i od 1.7.2020 r. do 31.3.2021 r.: dla Turcji: 09.8531, dla Rosji: 09.8532, dla Indii: 09.8533, dla Serbii: 09.8534, dla Korei: 09.8535, dla Tajwanu: 09.8536 i dla innych państw trzecich: 09.8601

Od 1.4.2020 r. do 30.6.2020 r. i od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.: dla Turcji: 09.8561, dla Rosji: 09.8562, dla Indii: 09.8563, dla Serbii: 09.8564, dla Korei: 09.8565, dla Tajwanu: 09.8566 i dla innych państw trzecich: 09.8602

⁽²⁾ Od 2.2.2019 r. do 31.3.2019 r., od 1.7.2019 r. do 31.3.2020 r. i od 1.7.2020 r. do 31.3.2021 r.: 09.8603

Od 1.4.2019 r. do 30.6.2019 r., od 1.4.2020 r. do 30.6.2020 r. i od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.: 09.8604

⁽³⁾ Od 2.2.2019 r. do 31.3.2019 r., od 1.7.2019 r. do 31.3.2020 r. i od 1.7.2020 r. do 31.3.2021 r.: 09.8605

Od 1.4.2019 r. do 30.6.2019 r., od 1.4.2020 r. do 30.6.2020 r. i od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.: 09.8606

⁽⁴⁾ Od 2.2.2019 r. do 31.3.2019 r., od 1.7.2019 r. do 31.3.2020 r. i od 1.7.2020 r. do 31.3.2021 r.: 09.8607

Od 1.4.2019 r. do 30.6.2019 r., od 1.4.2020 r. do 30.6.2020 r. i od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.: 09.8608

⁽⁵⁾ Od 2.2.2019 r. do 31.3.2019 r., od 1.7.2019 r. do 31.3.2020 r. i od 1.7.2020 r. do 31.3.2021 r.: 09.8609

Od 1.4.2019 r. do 30.6.2019 r., od 1.4.2020 r. do 30.6.2020 r. i od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.: 09.8610

⁽⁶⁾ Od 2.2.2019 r. do 31.3.2019 r., od 1.7.2019 r. do 31.3.2020 r. i od 1.7.2020 r. do 31.3.2021 r.: 09.8611

Od 1.4.2019 r. do 30.6.2019 r., od 1.4.2020 r. do 30.6.2020 r. i od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.: 09.8612

⁽⁷⁾ Od 2.2.2019 r. do 31.3.2019 r., od 1.7.2019 r. do 31.3.2020 r. i od 1.7.2020 r. do 31.3.2021 r.: 09.8613

Od 1.4.2019 r. do 30.6.2019 r., od 1.4.2020 r. do 30.6.2020 r. i od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.: 09.8614

⁽⁸⁾ Od 2.2.2019 r. do 31.3.2019 r., od 1.7.2019 r. do 31.3.2020 r. i od 1.7.2020 r. do 31.3.2021 r.: 09.8615

Od 1.4.2019 r. do 30.6.2019 r., od 1.4.2020 r. do 30.6.2020 r. i od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.: 09.8616

⁽⁹⁾ Od 2.2.2019 r. do 31.3.2019 r., od 1.7.2019 r. do 31.3.2020 r. i od 1.7.2020 r. do 31.3.2021 r.: 09.8617

Od 1.4.2019 r. do 30.6.2019 r., od 1.4.2020 r. do 30.6.2020 r. i od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.: 09.8618

- ⁽¹⁰⁾ Od 2.2.2019 r. do 31.3.2019 r., od 1.7.2019 r. do 31.3.2020 r. i od 1.7.2020 r. do 31.3.2021 r.: 09.8619
Od 1.4.2019 r. do 30.6.2019 r., od 1.4.2020 r. do 30.6.2020 r. i od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.: 09.8620
- ⁽¹¹⁾ Od 2.2.2019 r. do 31.3.2019 r., od 1.7.2019 r. do 31.3.2020 r. i od 1.7.2020 r. do 31.3.2021 r.: 09.8621
Od 1.4.2019 r. do 30.6.2019 r., od 1.4.2020 r. do 30.6.2020 r. i od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.: 09.8622
- ⁽¹²⁾ Od 2.2.2019 r. do 31.3.2019 r., od 1.7.2019 r. do 31.3.2020 r. i od 1.7.2020 r. do 31.3.2021 r.: 09.8623
Od 1.4.2019 r. do 30.6.2019 r., od 1.4.2020 r. do 30.6.2020 r. i od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.: 09.8624
- ⁽¹³⁾ Od 2.2.2019 r. do 31.3.2019 r., od 1.7.2019 r. do 31.3.2020 r. i od 1.7.2020 r. do 31.3.2021 r.: 09.8625
Od 1.4.2019 r. do 30.6.2019 r., od 1.4.2020 r. do 30.6.2020 r. i od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.: 09.8626
- ⁽¹⁴⁾ Od 2.2.2019 r. do 31.3.2019 r., od 1.7.2019 r. do 31.3.2020 r. i od 1.7.2020 r. do 31.3.2021 r.: 09.8627
Od 1.4.2019 r. do 30.6.2019 r.: 09.8628
Od 1.4.2020 r. do 30.6.2020 r. i od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.: dla Turcji*: 09.8541, dla Rosji*: 09.8542, dla Ukrainy*: 09.8543, dla Bośni i Hercegowiny*: 09.8544, dla Mołdawii*: 09.8545, dla Białorusi: 09.8546 i dla innych państw trzecich: 09.8628
* W przypadku wyczerpania własnych kwot zgodnie z art. 1.5
- ⁽¹⁵⁾ Od 2.2.2019 r. do 31.3.2019 r., od 1.7.2019 r. do 31.3.2020 r. i od 1.7.2020 r. do 31.3.2021 r.: 09.8629
Od 1.4.2019 r. do 30.6.2019 r., od 1.4.2020 r. do 30.6.2020 r. i od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.: 09.8630
- ⁽¹⁶⁾ Od 2.2.2019 r. do 31.3.2019 r., od 1.7.2019 r. do 31.3.2020 r. i od 1.7.2020 r. do 31.3.2021 r.: 09.8631
Od 1.4.2019 r. do 30.6.2019 r., od 1.4.2020 r. do 30.6.2020 r. i od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.: 09.8632
- ⁽¹⁷⁾ Od 2.2.2019 r. do 31.3.2019 r., od 1.7.2019 r. do 31.3.2020 r. i od 1.7.2020 r. do 31.3.2021 r.: 09.8633
Od 1.4.2019 r. do 30.6.2019 r.: 09.8634
Od 1.4.2020 r. do 30.6.2020 r. i od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.: dla Ukrainy*: 09.8551, dla Szwajcarii*: 09.8552, dla Rosji*: 09.8553, dla Turcji*: 09.8554, dla Białorusi*: 09.8555, dla Mołdawii*: 09.8556, dla Bośni i Hercegowiny*: 09.8557 i dla innych państw trzecich: 09.8634
* W przypadku wyczerpania własnych kwot zgodnie z art. 1.5
- ⁽¹⁸⁾ Od 2.2.2019 r. do 31.3.2019 r., od 1.7.2019 r. do 31.3.2020 r. i od 1.7.2020 r. do 31.3.2021 r.: 09.8635
Od 1.4.2019 r. do 30.6.2019 r., od 1.4.2020 r. do 30.6.2020 r. i od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.: 09.8636
- ⁽¹⁹⁾ Od 2.2.2019 r. do 31.3.2019 r., od 1.7.2019 r. do 31.3.2020 r. i od 1.7.2020 r. do 31.3.2021 r.: 09.8637
Od 1.4.2019 r. do 30.6.2019 r., od 1.4.2020 r. do 30.6.2020 r. i od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.: 09.8638
- ⁽²⁰⁾ Od 1.10.2019 r. kwota dla Ukrainy zostanie przekazana do kontyngentu na rzecz innych krajów, a niewykorzystana kwota zostanie przeniesiona zgodnie z art. 2 niniejszego rozporządzenia.
- ⁽²¹⁾ Od 2.2.2019 r. do 31.3.2019 r., od 1.7.2019 r. do 31.3.2020 r. i od 1.7.2020 r. do 31.3.2021 r.: 09.8639
Od 1.4.2019 r. do 30.6.2019 r., od 1.4.2020 r. do 30.6.2020 r. i od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.: 09.8640
- ⁽²²⁾ Od 2.2.2019 r. do 31.3.2019 r., od 1.7.2019 r. do 31.3.2020 r. i od 1.7.2020 r. do 31.3.2021 r.: 09.8641
Od 1.4.2019 r. do 30.6.2019 r., od 1.4.2020 r. do 30.6.2020 r. i od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.: 09.8642
- ⁽²³⁾ Od 2.2.2019 r. do 31.3.2019 r., od 1.7.2019 r. do 31.3.2020 r. i od 1.7.2020 r. do 31.3.2021 r.: 09.8643
Od 1.4.2019 r. do 30.6.2019 r., od 1.4.2020 r. do 30.6.2020 r. i od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.: 09.8644
- ⁽²⁴⁾ Od 1.10.2019 r. kwota dla Chin zostanie przekazana do kontyngentu na rzecz innych krajów, a niewykorzystana kwota zostanie przeniesiona zgodnie z art. 2 niniejszego rozporządzenia.
- ⁽²⁵⁾ Od 2.2.2019 r. do 31.3.2019 r., od 1.7.2019 r. do 31.3.2020 r. i od 1.7.2020 r. do 31.3.2021 r.: 09.8645
Od 1.4.2019 r. do 30.6.2019 r., od 1.4.2020 r. do 30.6.2020 r. i od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.: 09.8646
- ⁽²⁶⁾ Od 2.2.2019 r. do 31.3.2019 r., od 1.7.2019 r. do 31.3.2020 r. i od 1.7.2020 r. do 31.3.2021 r.: 09.8647
Od 1.4.2019 r. do 30.6.2019 r., od 1.4.2020 r. do 30.6.2020 r. i od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.: 09.8648
- ⁽²⁷⁾ Od 1.10.2019 r. kwoty dla Rosji, Turcji i Chin zostaną przekazane do kontyngentu na rzecz innych krajów, a niewykorzystana kwota zostanie przeniesiona zgodnie z art. 2 niniejszego rozporządzenia.
- ⁽²⁸⁾ Od 2.2.2019 r. do 31.3.2019 r., od 1.7.2019 r. do 31.3.2020 r. i od 1.7.2020 r. do 31.3.2021 r.: 09.8649
Od 1.4.2019 r. do 30.6.2019 r., od 1.4.2020 r. do 30.6.2020 r. i od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.: 09.8650
- ⁽²⁹⁾ Od 2.2.2019 r. do 31.3.2019 r., od 1.7.2019 r. do 31.3.2020 r. i od 1.7.2020 r. do 31.3.2021 r.: 09.8651
Od 1.4.2019 r. do 30.6.2019 r., od 1.4.2020 r. do 30.6.2020 r. i od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.: 09.8652
- ⁽³⁰⁾ Od 2.2.2019 r. do 31.3.2019 r., od 1.7.2019 r. do 31.3.2020 r. i od 1.7.2020 r. do 31.3.2021 r.: 09.8653
Od 1.4.2019 r. do 30.6.2019 r., od 1.4.2020 r. do 30.6.2020 r. i od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.: 09.8654
- ⁽³¹⁾ Od 2.2.2019 r. do 31.3.2019 r., od 1.7.2019 r. do 31.3.2020 r. i od 1.7.2020 r. do 31.3.2021 r.: 09.8655
Od 1.4.2019 r. do 30.6.2019 r., od 1.4.2020 r. do 30.6.2020 r. i od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.: 09.8656

IV.2 – Wielkość globalnych kontyngentów taryfowych w podziale na kwartał

Numer produktu		ROK 1		ROK 2				ROK 3			
		Od 2.2.2019 r. do 31.3.2019 r.	Od 1.4.2019 r. do 30.6.2019 r.	Od 1.7.2019 r. do 30.9.2019 r.	Od 1.10.2019 r. do 31.12.2019 r.	Od 1.1.2020 r. do 31.3.2020 r.	Od 1.4.2020 r. do 30.6.2020 r.	Od 1.7.2020 r. do 30.9.2020 r.	Od 1.10.2020 r. do 31.12.2020 r.	Od 1.1.2021 r. do 31.3.2021 r.	Od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.
1	Inne państwa	1 307 737,32	2 051 794,76	2 172 108,07	2 116 842,75	2 093 833,59	2 093 833,59	2 200 669,38	2 200 669,38	2 152 828,74	2 176 749,06
2	Inne państwa	167 401,61	262 647,35	278 048,49	270 974,05	268 028,68	268 028,68	281 704,58	281 704,58	275 580,57	278 642,58
3A	Inne państwa	119,25	187,09	198,07	193,03	190,93	190,93	200,67	200,67	196,31	198,49
3B	Inne państwa	3 268,01	5 127,39	5 428,05	5 289,94	5 232,44	5 232,44	5 499,42	5 499,42	5 379,87	5 439,65
4 A	Inne państwa	296 430,19	465 088,74	492 360,66	479 833,44	474 617,86	474 617,86	498 834,77	498 834,77	487 990,53	493 412,65
4 B	Inne państwa	48 890,51	76 707,53	81 205,51	79 139,39	78 279,18	78 279,18	82 273,30	82 273,30	80 484,75	81 379,02
5	Inne państwa	16 782,91	26 331,80	27 875,85	27 166,60	26 871,31	26 871,31	28 242,39	28 242,39	27 628,42	27 935,41
6	Inne państwa	12 910,76	20 256,54	21 444,34	20 898,73	20 671,57	20 671,57	21 726,32	21 726,32	21 254,01	21 490,16
7	Inne państwa	181 777,76	285 203,04	301 926,80	294 244,83	291 046,51	291 046,51	305 896,87	305 896,87	299 246,94	302 571,91
8	Inne państwa	3 969,15	6 227,46	6 592,63	6 424,89	6 355,05	6 355,05	6 679,31	6 679,31	6 534,11	6 606,71
9	Inne państwa	19 753,81	30 993,05	32 810,42	31 975,62	31 628,06	31 628,06	33 241,85	33 241,85	32 519,20	32 880,53
10	Inne państwa	560,56	879,51	931,08	907,39	897,53	897,53	943,32	943,32	922,81	933,07
12	Inne państwa	29 679,33	46 565,85	49 296,38	48 042,13	47 519,93	47 519,93	49 944,59	49 944,59	48 858,84	49 401,71
13	Inne państwa	84 771,67	133 003,83	140 802,92	137 220,44	135 728,92	135 728,92	142 654,35	142 654,35	139 553,17	141 103,76

Numer produktu		ROK 1		ROK 2				ROK 3			
		Od 2.2.2019 r. do 31.3.2019 r.	Od 1.4.2019 r. do 30.6.2019 r.	Od 1.7.2019 r. do 30.9.2019 r.	Od 1.10.2019 r. do 31.12.2019 r.	Od 1.1.2020 r. do 31.3.2020 r.	Od 1.4.2020 r. do 30.6.2020 r.	Od 1.7.2020 r. do 30.9.2020 r.	Od 1.10.2020 r. do 31.12.2020 r.	Od 1.1.2021 r. do 31.3.2021 r.	Od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.
14	Inne państwa	3 321,66	5 211,58	5 517,17	5 376,80	5 318,36	5 318,36	5 589,72	5 589,72	5 468,20	5 528,96
15	Inne państwa	445,48	698,95	739,93	721,11	713,27	713,27	749,66	749,66	733,36	741,51
16	Inne państwa	47 495,07	74 518,13	78 887,73	76 880,57	76 044,91	76 044,91	79 925,03	79 925,03	78 187,53	79 056,28
17	Inne państwa	5 745,47	9 014,45	9 543,04	16 567,39	16 387,31	16 387,31	15 287,52	15 287,52	14 955,19	15 121,36
18	Inne państwa	186,86	293,18	310,37	302,47	299,18	299,18	314,45	314,45	307,61	311,03
19	Inne państwa	393,49	617,37	653,57	636,94 ⁽¹⁾	630,02	630,02	1 092,93	1 092,93	1 069,17	1 081,05
20	Inne państwa	8 575,00	13 453,88	14 242,79	13 880,40	13 729,53	13 729,53	14 430,07	14 430,07	14 116,37	14 273,22
21	Inne państwa	9 834,81	15 430,48	16 335,29	15 919,67	15 746,63	15 746,63	16 550,09	16 550,09	16 190,30	16 370,19
22	Inne państwa	1 104,79	1 733,38	1 835,02	1 788,34 ⁽²⁾	1 768,90	1 768,90	2 710,71	2 710,71	2 651,78	2 681,24
24	Inne państwa	21 543,91	33 801,65	35 783,72	34 873,27	34 494,21	34 494,21	36 254,24	36 254,24	35 466,11	35 860,18
25	Inne państwa	13 239,52	20 772,34	21 990,39	21 430,89 ⁽³⁾	21 197,95	21 197,95	135 183,94	135 183,94	132 245,16	133 714,55
26	Inne państwa	14 363,20	22 535,37	23 856,80	23 249,80	22 997,09	22 997,09	24 170,49	24 170,49	23 645,05	23 907,77
27	Inne państwa	6 827,84	10 712,64	11 340,81	11 052,26	10 932,13	10 932,13	11 489,93	11 489,93	11 240,15	11 365,04
28	Inne państwa	15 481,05	24 289,24	25 713,51	25 059,28	24 786,90	24 786,90	26 051,62	26 051,62	25 485,28	25 768,45"

⁽¹⁾ Kwota ta zostanie zmieniona po przesunięciu niewykorzystanych pul kontyngentu dla danego kraju o numerze porządkowym 09.8909 zgodnie z art. 2 niniejszego rozporządzenia

⁽²⁾ Kwota ta zostanie zmieniona po przesunięciu niewykorzystanych pul kontyngentu dla danego kraju o numerze porządkowym 09.8931 zgodnie z art. 2 niniejszego rozporządzenia

⁽³⁾ Kwota ta zostanie zmieniona po przesunięciu niewykorzystanych kwot kontyngentów dla poszczególnych państw o numerach porządkowych 09.8941, 09.8942 i 09.8943, zgodnie z art. 2 niniejszego rozporządzenia

DECYZJE

DECYZJA KOMITETU POLITYCZNEGO I BEZPIECZEŃSTWA (WPZiB) 2019/1591

z dnia 19 września 2019 r.

w sprawie mianowania szefa misji Unii Europejskiej dotyczącej budowania zdolności w Somalii (EUCAP Somalia) (EUCAP Somalia/1/2019)

KOMITET POLITYCZNY I BEZPIECZEŃSTWA,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 38 akapit trzeci,

uwzględniając decyzję Rady 2012/389/WPZiB z dnia 16 lipca 2012 r. w sprawie misji Unii Europejskiej dotyczącej budowania zdolności w Somalii (EUCAP Somalia) ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na podstawie art. 9 ust. 1 decyzji 2012/389/WPZiB Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPiB) jest upoważniony – zgodnie z art. 38 akapit trzeci Traktatu – do podejmowania stosownych decyzji w celu sprawowania kontroli politycznej i kierownictwa strategicznego nad misją Unii Europejskiej dotyczącą budowania zdolności w Somalii (EUCAP Somalia), w tym decyzji o mianowaniu szefa misji.
- (2) W dniu 26 lipca 2016 r. KPiB przyjął decyzję (WPZiB) 2016/1633 ⁽²⁾ w sprawie mianowania Marii-Cristiny STEPANESCU na stanowisko szefa misji EUCAP NESTOR, jak pierwotnie nazywała się misja EUCAP Somalia.
- (3) W dniu 10 grudnia 2018 r. decyzją Rady (WPZiB) 2018/1942 ⁽³⁾ przedłużono mandat misji EUCAP Somalia do dnia 31 grudnia 2020 r.
- (4) W dniu 18 grudnia 2018 r. KPiB przyjął decyzję (WPZiB) 2018/2062 ⁽⁴⁾ przedłużającą mandat Marii-Cristiny STEPANESCU na stanowisku szefa misji EUCAP Somalia do dnia 31 sierpnia 2019 r.
- (5) W dniu 9 września 2019 r. Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa zaproponował, aby na stanowisko szefa misji EUCAP Somalia na okres od dnia 10 września 2019 r. do dnia 31 grudnia 2020 r. mianować Christophera REYNOLDSA,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Christopher REYNOLDS zostaje mianowany na stanowisko szefa misji Unii Europejskiej dotyczącej budowania zdolności w Somalii (EUCAP Somalia) na okres od dnia 10 września 2019 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 187 z 17.7.2012, s. 40.

⁽²⁾ Decyzja Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa (WPZiB) 2016/1633 z dnia 26 lipca 2016 r. w sprawie mianowania szefa misji Unii Europejskiej w dziedzinie dotyczącej budowania regionalnych zdolności morskich w Rogu Afryki (EUCAP NESTOR) (EUCAP NESTOR/1/2016) (Dz.U. L 243 z 10.9.2016, s. 8).

⁽³⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2018/1942 z dnia 10 grudnia 2018 r. w sprawie przedłużenia okresu obowiązywania i zmiany decyzji 2012/389/WPZiB w sprawie misji Unii Europejskiej dotyczącej budowania zdolności w Somalii (EUCAP Somalia) (Dz.U. L 314 z 11.12.2018, s. 56).

⁽⁴⁾ Decyzja Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa (WPZiB) 2018/2062 z dnia 18 grudnia 2018 r. przedłużająca mandat szefa misji Unii Europejskiej dotyczącej budowania zdolności w Somalii (EUCAP Somalia) (EUCAP Somalia/1/2018) (Dz.U. L 329 z 27.12.2018, s. 24).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 10 września 2019 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 września 2019 r.

W imieniu Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa

S. FROM-EMMESBERGER

Przewodnicząca

DECYZJA WYKONAWCZA RADY (UE) 2019/1592**z dnia 24 września 2019 r.****w sprawie upoważnienia Portugalii do wprowadzenia szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 193 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 395 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W piśmie, które wpłynęło do Komisji dnia 2 lipca 2018 r., Portugalia zwróciła się o upoważnienie do zastosowania szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 193 dyrektywy 2006/112/WE do dostaw korka, drewna, szyszek sosnowych i orzeszków piniowych w łupinkach, jeżeli osoba, na rzecz której realizowane są dostawy tych towarów, jest podatnikiem posiadającym siedzibę statutową, stałe miejsce prowadzenia działalności lub zwykle miejsce pobytu na terenie Portugalii i prowadzącym transakcje, w przypadku których ma prawo do częściowego lub pełnego odliczenia naliczonego podatku od wartości dodanej (VAT). Następnie w pismach, które wpłynęły do Komisji dnia 27 listopada 2018 r. i 19 marca 2019 r., Portugalia przekazała dalsze informacje.
- (2) Zgodnie z art. 395 ust. 2 akapit drugi dyrektywy 2006/112/WE pismem z dnia 27 marca 2019 r. Komisja poinformowała pozostałe państwa członkowskie o wniosku złożonym przez Portugalię. Pismem z dnia 28 marca 2019 r. Komisja zawiadomiła Portugalię, że posiada wszystkie informacje niezbędne do rozpatrzenia wniosku.
- (3) Zdaniem Portugalii skala oszustw podatkowych i przypadków uchylania się od opodatkowania w sektorze leśnictwa jest bardzo wysoka. Wynika to z faktu, że w sektorze tym dominuje liczna grupa drobnych producentów i podmiotów dokonujących zbiorów, którzy sprzedają surowce zakładom przetwórczym, nie zgłaszając ani nie płacąc podatku VAT od takiej sprzedaży. Charakter tego rynku oraz przedsiębiorstw na nim działających prowadzi do oszustw związanych z VAT, które są trudne do zwalczania dla organów podatkowych Portugalii pomimo wzmożonych kontroli i zastosowanych już środków. Aby zwalczać tego rodzaju uchylanie się od opodatkowania, Portugalia zamierza wprowadzić mechanizm odwrotnego obciążenia w odniesieniu do dostaw korka, drewna, szyszek sosnowych i orzeszków piniowych w łupinkach. Skutkowałoby to przeniesieniem obowiązku płacenia VAT na niewielką liczbę łatwych do zidentyfikowania zakładów przetwórczych. Zdaniem Portugalii pozwoliłoby to wyeliminować ten rodzaj oszustw związanych z VAT i zapobiegłoby utracie dochodów z tytułu VAT.
- (4) Należy zatem upoważnić Portugalię do wprowadzenia szczególnego środka stanowiącego odstępstwo na ograniczony okres do dnia 31 grudnia 2022 r.
- (5) Aby można było ocenić, czy szczególny środek jest odpowiedni i skuteczny, prawo do stosowania szczególnego środka przyznaje się zazwyczaj na czas oznaczony. Odstępstwa dają państwom członkowskim czas na wprowadzenie – do chwili wygaśnięcia szczególnego środka – innych środków konwencjonalnych służących wyeliminowaniu danego problemu, dzięki czemu ustaje potrzeba przedłużenia stosowania odstępstwa. Odstępstwa pozwalające na stosowanie mechanizmu odwrotnego obciążenia są przyznawane tylko wyjątkowo w odniesieniu do obszarów szczególnie podatnych na oszustwa i są stosowane w ostateczności. Portugalia powinna zatem wdrożyć inne konwencjonalne środki w celu zwalczania oszustw związanych z VAT i zapobiegania takim oszustwom w sektorze korka, drewna, szyszek sosnowych i orzeszków piniowych w łupinkach do chwili wygaśnięcia tego szczególnego środka i w rezultacie nie powinna już potrzebować odstępstwa od art. 193 dyrektywy 2006/112/WE w odniesieniu do takich dostaw.
- (6) Szczególny środek nie będzie miał negatywnego wpływu na zasoby własne Unii z tytułu VAT,

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Na zasadzie odstępstwa od art. 193 dyrektywy 2006/112/WE Portugalia jest upoważniona do wyznaczenia podatnika, na rzecz którego realizowane są dostawy korka, drewna, szyszek sosnowych lub orzeszków piniowych w łupinkach, jako osoby zobowiązanej do zapłaty VAT, jeżeli jest to podatnik, który posiada siedzibę statutową, stałe miejsce prowadzenia działalności lub zwykle miejsce pobytu na terenie Portugalii i prowadzi transakcje, w odniesieniu do których przysługuje mu prawo do częściowego lub pełnego odliczenia podatku VAT.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej notyfikacji.

Niniejsza decyzja ma zastosowanie od dnia 1 stycznia 2020 r. i wygasa z dniem 31 grudnia 2022 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Portugalskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 września 2019 r.

W imieniu Rady

K. KULMUNI

Przewodnicząca

DECYZJA WYKONAWCZA RADY (UE) 2019/1593**z dnia 24 września 2019 r.****zmieniająca decyzję wykonawczą Rady 2013/676/UE upoważniającą Rumunię do dalszego stosowania szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 193 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 395 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją wykonawczą Rady 2010/583/UE ⁽²⁾, a następnie decyzją wykonawczą Rady 2013/676/UE ⁽³⁾ upoważniono Rumunię do stosowania szczególnego środka polegającego na wyznaczeniu podatnika, na rzecz którego dokonywane są przez podatników dostawy produktów drzewnych, jako osoby zobowiązanej do zapłaty podatku od wartości dodanej (VAT) od tych dostaw. Upoważnienie to zostało przedłużone do dnia 31 grudnia 2019 r. decyzją wykonawczą Rady (UE) 2016/1206 ⁽⁴⁾.
- (2) Pismem zarejestrowanym przez Komisję w dniu 11 marca 2019 r. Rumunia wystąpiła z wnioskiem o upoważnienie do dalszego stosowania szczególnego środka po dniu 31 grudnia 2019 r. Do wniosku dołączono sprawozdanie dotyczące stosowania tego środka zgodnie z wymogami decyzji wykonawczej 2013/676/UE.
- (3) Pismami z dnia 9 kwietnia 2019 r. Komisja poinformowała pozostałe państwa członkowskie o wniosku złożonym przez Rumunię. Pismem z dnia 10 kwietnia 2019 r. Komisja powiadomiła Rumunię, że posiada wszystkie informacje konieczne do rozpatrzenia wniosku.
- (4) Zgodnie z informacjami przekazanymi przez Rumunię faktyczna sytuacja, która uzasadniała zastosowanie szczególnego środka, nie uległa zmianie. Ponadto analiza przeprowadzona przez władze rumuńskie wskazuje na to, że środek ten okazał się skuteczny w ograniczaniu zjawiska uchylania się od opodatkowania.
- (5) Szczególny środek jest proporcjonalny do zamierzonych celów, ponieważ ogranicza się do ściśle określonych operacji w sektorze, który stwarza poważne problemy w postaci uchylania się od opodatkowania i unikania opodatkowania. Ponadto dalsze stosowanie tego środka nie będzie wywierało niepożądanego wpływu na zapobieganie oszustwom na poziomie sprzedaży detalicznej ani w innych sektorach czy w innych państwach członkowskich.
- (6) Należy zatem upoważnić Rumunię do dalszego stosowania tego szczególnego środka w kolejnym ograniczonym okresie, tj. do dnia 31 grudnia 2022 r.
- (7) Aby umożliwić ocenę stosowności i skuteczności szczególnego środka, prawo do stosowania odstępstwa przyznaje się zazwyczaj na ograniczony okres. Odstępstwa dają państwom członkowskim czas na wprowadzenie – do chwili wygaśnięcia szczególnych środków – innych środków konwencjonalnych w celu rozwiązania danego problemu. Odstępstwa upoważniające do stosowania mechanizmu odwrotnego obciążenia są przyznawane tylko w wyjątkowych przypadkach w odniesieniu do obszarów szczególnie podatnych na oszustwa i są stosowane w ostateczności. Rumunia powinna zatem wprowadzić w życie inne konwencjonalne środki w celu zwalczania dalszego rozpowszechniania się oszustw związanych z VAT w sektorze drewna i zapobiegania temu zjawisku, co w konsekwencji spowoduje, że nie będzie już konieczności stosowania odstępstwa od art. 193 dyrektywy 2006/112/WE w odniesieniu do takich dostaw.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Decyzja wykonawcza Rady 2010/583/UE z dnia 27 września 2010 r. w sprawie upoważnienia Rumunii do wprowadzenia szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 193 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. U. L 256 z 30.9.2010, s. 27).

⁽³⁾ Decyzja wykonawcza Rady 2013/676/UE z dnia 15 listopada 2013 r. upoważniająca Rumunię do dalszego stosowania szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 193 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. U. L 316 z 27.11.2013, s. 31).

⁽⁴⁾ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2016/1206 z dnia 18 lipca 2016 r. zmieniająca decyzję wykonawczą 2013/676/UE upoważniającą Rumunię do dalszego stosowania szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 193 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 198 z 23.7.2016, s. 47).

- (8) Na obecnym etapie nie jest więc konieczne zawarcie w decyzji wykonawczej 2013/676/UE szczególnego przepisu dotyczącego składania po dniu 31 grudnia 2022 r. kolejnych wniosków o przedłużenie odstępstwa zatwierdzonego tą decyzją wykonawczą.
- (9) Szczególny środek nie ma negatywnego wpływu na zasoby własne Unii z tytułu VAT.
- (10) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję wykonawczą 2013/676/UE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji wykonawczej Rady 2013/676/UE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 datę „31 grudnia 2019 r.” zastępuje się datą „31 grudnia 2022 r.”;
- 2) uchyla się art. 3.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej notyfikacji.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Rumunii.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 września 2019 r.

W imieniu Rady
K. KULMUNI
Przewodnicząca

DECYZJA WYKONAWCZA RADY (UE) 2019/1594**z dnia 24 września 2019 r.****zmieniająca decyzję wykonawczą 2013/805/UE upoważniającą Rzeczpospolitą Polską do stosowania środków stanowiących odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a) i art. 168 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 395 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 168 dyrektywy 2006/112/WE ustanawia prawo podatnika do odliczenia podatku od wartości dodanej (VAT) naliczonego od dostarczanych mu towarów i świadczonych na jego rzecz usług, które są wykorzystywane na potrzeby opodatkowanych transakcji podatnika. Zgodnie z art. 26 ust. 1 lit. a) tej dyrektywy za świadczenie usług uznaje się użycie towarów stanowiących część majątku przedsiębiorstwa do celów prywatnych podatnika lub jego pracowników lub, bardziej ogólnie, do celów innych niż działalność jego przedsiębiorstwa.
- (2) Decyzją wykonawczą Rady 2013/805/UE ⁽²⁾ Polska została upoważniona do dnia 31 grudnia 2016 r. do ograniczenia do wysokości 50 % prawa do odliczania VAT od zakupu, nabycia wewnątrzwspólnotowego, przywozu, wynajmu lub leasingu niektórych silnikowych pojazdów drogowych oraz wydatków z nimi związanych, jeśli takie pojazdy nie są używane wyłącznie do celów działalności gospodarczej oraz do zwolnienia podatników z obowiązku uznawania korzystania z takich pojazdów w celach niezwiązanych z prowadzeniem działalności gospodarczej za świadczenie usług zgodnie z art. 26 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2006/112/WE (dalej „środki stanowiące odstępstwo”).
- (3) Decyzją wykonawczą Rady (UE) 2016/1837 ⁽³⁾, obowiązywanie tych środków stanowiących odstępstwo zostało przedłużone do dnia 31 grudnia 2019 r.
- (4) W piśmie, które wpłynęło do Komisji w dniu 14 stycznia 2019 r., Polska wystąpiła z wnioskiem o upoważnienie do dalszego stosowania środków stanowiących odstępstwo na kolejny okres do dnia 31 grudnia 2022 r.
- (5) Zgodnie z art. 395 ust. 2 dyrektywy 2006/112/WE pismem z dnia 15 kwietnia 2019 r. Komisja poinformowała pozostałe państwa członkowskie o wniosku złożonym przez Polskę. Pismem z dnia 16 kwietnia 2019 r. Komisja powiadomiła Polskę, że posiada wszystkie informacje konieczne do rozpatrzenia wniosku.
- (6) Do wniosku Polska dołączyła sprawozdanie dotyczące stosowania decyzji wykonawczej 2013/805/UE obejmujące przegląd stosowanego ograniczenia procentowego dotyczącego prawa do odliczenia VAT. Na podstawie dostępnych obecnie informacji Polska uważa, że stawka w wysokości 50 % pozostaje zasadna. Zdaniem władz polskich odstępstwo od wymogu określonego w art. 26 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2006/112/WE jest nadal konieczne w celu uniknięcia podwójnego opodatkowania. Te środki stanowiące odstępstwo są uzasadnione potrzebą uproszczenia procedury poboru podatku VAT i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania poprzez niewłaściwe prowadzenie dokumentacji oraz składanie fałszywych deklaracji podatkowych.
- (7) Przedłużenie okresu stosowania środków stanowiących odstępstwo powinno być ograniczone do czasu potrzebnego do oceny skuteczności tych środków oraz stosowności wysokości stawki. Należy zatem upoważnić Polskę do dalszego stosowania środków stanowiących odstępstwo do dnia 31 grudnia 2022 r.
- (8) Należy wyznaczyć termin na złożenie wniosku o ewentualne kolejne przedłużenie okresu stosowania środków stanowiących odstępstwo po 2022 r. Polska powinna być również zobowiązana do dołączania do takich wniosków sprawozdania, obejmującego przegląd stosowanego ograniczenia procentowego dotyczącego prawa do odliczenia VAT.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Decyzja wykonawcza Rady 2013/805/UE z dnia 17 grudnia 2013 r. upoważniająca Rzeczpospolitą Polską do stosowania środków stanowiących odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a) i art. 168 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 353 z 28.12.2013, s. 51).

⁽³⁾ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2016/1837 z dnia 11 października 2016 r. upoważniająca Rzeczpospolitą Polską do dalszego stosowania środków stanowiących odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a) i art. 168 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 280 z 18.10.2016, s. 28).

- (9) Przedłużenie stosowania środków stanowiących odstępstwo będzie miało jedynie znikomy wpływ na ogólną kwotę podatku pobieranego na końcowym etapie konsumpcji i nie wpłynie negatywnie na zasoby własne Unii z tytułu podatku VAT.
- (10) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję wykonawczą 2013/805/UE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Art. 3 decyzji wykonawczej 2013/805/UE otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 3*

Niniejsza decyzja traci moc z dniem 31 grudnia 2022 r.

Wniosek o przedłużenie obowiązywania środków stanowiących odstępstwo określonych w niniejszej decyzji przedkłada się Komisji do dnia 1 kwietnia 2022 r. Do takiego wniosku dołącza się sprawozdanie obejmujące przegląd stosowanego ograniczenia procentowego dotyczącego prawa do odliczenia VAT na podstawie niniejszej decyzji.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej notyfikacji.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Rzeczypospolitej Polskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 września 2019 r.

W imieniu Rady

K. KULMUNI

Przewodnicząca

DECYZJA RADY (WPZiB) 2019/1595**z dnia 26 września 2019 r.****zmieniająca decyzję (WPZiB) 2015/778 w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej w południowym rejonie środkowej części Morza Śródziemnego (operacja EUNAVFOR MED SOPHIA)**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 42 ust. 4 i art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 18 maja 2015 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2015/778 ⁽¹⁾ w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej w południowym rejonie środkowej części Morza Śródziemnego (operacja EUNAVFOR MED SOPHIA).
- (2) W dniu 29 marca 2019 r., na mocy decyzji (WPZiB) 2019/535 ⁽²⁾, Rada przedłużyła obowiązywanie decyzji (WPZiB) 2015/778 do dnia 30 września 2019 r.
- (3) W dniu 12 września 2019 r. Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa uzgodnił przedłużenie mandatu operacji EUNAVFOR MED SOPHIA na okres sześciu miesięcy. Należy odpowiednio zmienić decyzję (WPZiB) 2015/778.
- (4) Zgodnie z art. 5 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w opracowaniu oraz wprowadzaniu w życie decyzji i działań Unii, które mają wpływ na kwestie polityczno-obronne. W związku z tym Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji, nie jest nią związana, nie stosuje jej ani nie współfinansuje tej operacji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji (WPZiB) 2015/778 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 11 dodaje się następujący ustęp:

„7. W okresie od dnia 1 października 2019 r. do dnia 31 marca 2020 r. kwota odniesienia dla wspólnych kosztów operacji EUNAVFOR MED SOPHIA wynosi 3 059 000 EUR. Odsetek kwoty odniesienia, o którym mowa w art. 25 ust. 1 decyzji (WPZiB) 2015/528, wynosi 15 % w środkach na zobowiązania i 0 % w środkach na płatności.”;

2) art. 13 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Operacja EUNAVFOR MED SOPHIA zostaje zakończona w dniu 31 marca 2020 r.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 października 2019 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 września 2019 r.

W imieniu Rady

T. HARAKKA

Przewodniczący

⁽¹⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2015/778 z dnia 18 maja 2015 r. w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej w południowym rejonie środkowej części Morza Śródziemnego (operacja EUNAVFOR MED SOPHIA) (Dz.U. L 122 z 19.5.2015, s. 31).

⁽²⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2019/535 z dnia 29 marca 2019 r. zmieniająca decyzję (WPZiB) 2015/778 w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej w południowym rejonie środkowej części Morza Śródziemnego (operacja EUNAVFOR MED SOPHIA) (Dz.U. L 92 z 1.4.2019, s. 1).

DECYZJA RADY (WPZiB) 2019/1596**z dnia 26 września 2019 r.****zmieniająca decyzję (WPZiB) 2017/2074 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Wenezueli**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 13 listopada 2017 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2017/2074 ⁽¹⁾ w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Wenezueli.
- (2) W dniu 16 lipca 2019 r. Wysoki Przedstawiciel wydał w imieniu Unii oświadczenie, w którym stwierdzono, że kryzys polityczny i zapaść gospodarcza w Wenezueli nadal bardzo niekorzystnie wpływają na jej mieszkańców, czego wyrazem jest ucieczka z Wenezueli 4 milionów osób, oraz że kryzys pozostaje także istotną przyczyną niestabilności w regionie.
- (3) W oświadczeniu tym podkreślono, że w niedawno opublikowanym sprawozdaniu wysokiego komisarza ONZ ds. praw człowieka (zwanym dalej „sprawozdaniem”) przedstawiono jasną i szczegółową analizę, która potwierdza zakres i powagę naruszeń praw człowieka, erozję praworządności i demontaż demokratycznych instytucji w Wenezueli. Ponadto, w oświadczeniu wymieniono tragiczną śmierć kapitana Rafaela Acosty Arévalo przetrzymanego przez wenezuelskie siły bezpieczeństwa jako rażący dowód na to, że sytuacja w zakresie praw człowieka stale się pogarsza.
- (4) Unia zdecydowanie poparła wnioski ze sprawozdania i zaapelowała do reżimu, by natychmiast położył kres powszechnemu łamaniu praw człowieka, podjął pełną współpracę z Biurem Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka i przestrzegał wszystkich specjalnych procedur ONZ w celu zagwarantowania, że zalecenia ze sprawozdania zostaną wdrożone. Unia zasygnalizowała także, iż jest gotowa rozpocząć prace nad ukierunkowanymi środkami przeciwko członkom sił bezpieczeństwa stosującym tortury i dopuszczającym się innych ciężkich naruszeń praw człowieka.
- (5) W związku z utrzymującą się poważną sytuacją w Wenezueli – o której doniósł także wysoki komisarz ONZ ds. praw człowieka – oraz z poważnymi naruszeniami praw człowieka, w tym torturami, za które odpowiedzialność ponosi część popierających reżim sił bezpieczeństwa i wywiadu Wenezueli, do znajdującego się w załączniku I do decyzji (WPZiB) 2017/2074 wykazu osób fizycznych i prawnych, podmiotów i organów podlegających środkom ograniczającym należy wpisać siedem osób.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik I do decyzji (WPZiB) 2017/2074,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku I do decyzji (WPZiB) 2017/2074 wprowadza się zmiany zamieszczone w załączniku do niniejszej decyzji.

*Artykuł 2*Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 września 2019 r.

W imieniu Rady
T. HARAKKA
Przewodniczący

⁽¹⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2017/2074 z dnia 13 listopada 2017 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Wenezueli (Dz.U. L 295 z 14.11.2017, s. 60).

ZAŁĄCZNIK

Następujące osoby dodaje się do wykazu osób fizycznych i prawnych, podmiotów i organów zamieszczonego w załączniku I do decyzji (WPZiB) 2017/2074:

	Imię i nazwisko	Informacje identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data umieszczenia w wykazie
„19.	Nestor Blanco Hurtado	Data urodzenia: 26 września 1982 r. Numer identyfikacyjny V-15222057 Płeć: mężczyzna	Major w Boliwariańskiej Gwardii Narodowej; działał wraz z urzędnikami dyrekcji generalnej kontrwywiadu wojskowego (<i>Dirección General de Contrainteligencia Militar</i> (DGCIM)) co najmniej od grudnia 2017 roku. Odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka, w tym tortury, stosowanie nadmiernej siły i złe traktowanie zatrzymanych w obiektach DGCIM.	27.9.2019
20.	Rafael Ramon Blanco Marrero	Data urodzenia: 28 lutego 1968 r. Numer identyfikacyjny V-6250588 Płeć: mężczyzna	Zastępca dyrektora w dyrekcji generalnej kontrwywiadu wojskowego (<i>Dirección General de Contrainteligencia Militar</i> (DGCIM)) co najmniej od grudnia 2018 roku i generał dywizji w wenezuelskiej Boliwariańskiej Armii Narodowej od 5 lipca 2019 r. Odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka, w tym tortury, stosowanie nadmiernej siły i złe traktowanie zatrzymanych w obiektach DGCIM, które to naruszenia popełniali funkcjonariusze DGCIM pod jego dowództwem. Powiązany ze śmiercią kapitana Rafaela Acosty.	27.9.2019
21.	Carlos Calderon	Płeć: mężczyzna	Piastuje wysokie stanowisko (określany jako komisarz, dyrektor i dyrektor generalny) w Boliwariańskich Narodowych Służbach Wywiadowczych (SEBIN). Odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka, w tym tortury, stosowanie nadmiernej siły i złe traktowanie zatrzymanych w obiektach SEBIN. W szczególności brał udział w torturowaniu i okrutnym, nieludzkim i poniżającym traktowaniu zatrzymanych w należącym do SEBIN więzieniu El Helicoide oraz był odpowiedzialny za popełnianie ww. czynów.	27.9.2019
22.	Alexis Enrique Escalona Marrero	Data urodzenia: 12 października 1962 r. Płeć: mężczyzna	Szef krajowego biura zwalczania przestępczości zorganizowanej i finansowania terroryzmu (ONDOFT). Krajowy dowódca krajowej jednostki ds. zwalczania wymuszeń i porwań (<i>Comando Nacional Antiextorsión y Secuestro</i> (CONAS)) w okresie między rokiem 2014 a 2017. Odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka, w tym tortury, stosowanie nadmiernej siły i złe traktowanie zatrzymanych osób przez członków CONAS pod jego dowództwem. Odpowiedzialny także za represje wobec organizacji społeczeństwa obywatelskiego stosowane przez członków CONAS pod jego dowództwem.	27.9.2019

	Imię i nazwisko	Informacje identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data umieszczenia w wykazie
23.	Rafael Antonio Franco Quintero	Data urodzenia: 14 października 1973 r. Numer identyfikacyjny V-11311672 Płeć: mężczyzna	Agent Boliwariańskich Narodowych Służb Wywiadowczych (SEBIN). Szef działu dochodzeń w dyrekcji generalnej kontrwywiadu wojskowego (<i>Dirección General de Contrainteligencia Militar</i> (DGCIM)) co najmniej od roku 2017 do grudnia 2018 roku. Odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka, w tym tortury, stosowanie nadmiernej siły i złe traktowanie zatrzymanych osób przez członków DGCIM pod jego dowództwem. Odpowiedzialny także za represje wobec organizacji społeczeństwa obywatelskiego i opozycji demokratycznej stosowane przez członków DGCIM pod jego dowództwem. Powiązany ze śmiercią kapitana Rafaela Acosty.	27.9.2019
24.	Alexander Enrique Granko Arteaga	Data urodzenia: 25 marca 1981 r. Numer identyfikacyjny V-14970215 Płeć: mężczyzna	Szef (dyrektor) wydziału spraw specjalnych w dyrekcji generalnej kontrwywiadu wojskowego (<i>Dirección General de Contrainteligencia Militar</i> (DGCIM)). Odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka, w tym tortury, stosowanie nadmiernej siły powodujące zgony i urazy oraz złe traktowanie – przez niego samego oraz członków DGCIM pod jego dowództwem – osób zatrzymanych w obiektach DGCIM. Odpowiedzialny także za represje wobec organizacji społeczeństwa obywatelskiego stosowane przez członków DGCIM pod jego dowództwem; brał także udział bezpośrednio w stosowaniu tych represji. Powiązany ze śmiercią kapitana Rafaela Acosty.	27.9.2019
25.	Hannover Esteban Guerrero Mijares	Data urodzenia: 14 stycznia 1971 r. Płeć: mężczyzna	Szef działu dochodzeń w dyrekcji generalnej kontrwywiadu wojskowego (<i>Dirección General de Contrainteligencia Militar</i> (DGCIM)) co najmniej od kwietnia do sierpnia 2019 roku. Jako szef działu dochodzeń nadzorował obiekt DGCIM w miejscowości Boleita. Odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka, w tym tortury, stosowanie nadmiernej siły i złe traktowanie – przez niego samego oraz członków DGCIM pod jego dowództwem – zatrzymanych osób, zwłaszcza w obiekcie w Boleita. Powiązany ze śmiercią kapitana Rafaela Acosty.	27.9.2019”

DECYZJA DELEGOWANA KOMISJI (UE) 2019/1597

z dnia 3 maja 2019 r.

uzupełniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE w odniesieniu do wspólnej metody i minimalnych wymagań jakościowych dla jednolitego pomiaru poziomów odpadów żywności

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylającą niektóre dyrektywy ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 8,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa 2008/98/WE nakłada na państwa członkowskie obowiązek włączenia kwestii zapobiegania powstawaniu odpadów żywności do swoich programów zapobiegania powstawaniu odpadów oraz monitorowania i oceny wdrażania środków służących zapobieganiu powstawaniu odpadów żywności poprzez pomiar poziomów odpadów żywności na podstawie wspólnej metody. Na podstawie wyników prac Unijnej Platformy ds. Strat i Marnotrawienia Żywności Komisja ma ustanowić wspólną metodę i określić minimalne wymogi jakościowe dla jednolitego pomiaru poziomów odpadów żywności.
- (2) Definicja „żywności” zawarta w rozporządzeniu (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾ obejmuje żywność jako całość, wzdłuż całego łańcucha dostaw żywności, od produkcji do konsumpcji. Żywność obejmuje również części niejadalne, w przypadku gdy nie zostały one oddzielone od jadalnych części podczas produkcji żywności, takie jak kości z przylegającym do nich mięsem przeznaczonym do spożycia przez ludzi. W związku z tym odpady żywności mogą zawierać elementy, które obejmują części żywności przeznaczone do spożycia, oraz części żywności, które nie są przeznaczone do spożycia.
- (3) Odpady żywności nie obejmują strat powstałych na etapach łańcucha dostaw żywności zanim określone produkty stały się żywnością w rozumieniu art. 2 rozporządzenia (WE) nr 178/2002, np. jeszcze nie zebrane jadalne rośliny. Ponadto nie obejmują one produktów ubocznych powstających w wyniku produkcji żywności, które spełniają kryteria określone w art. 5 ust. 1 dyrektywy 2008/98/WE, ponieważ takie produkty uboczne nie są odpadami.
- (4) Należy zapobiegać powstawaniu odpadów żywności i ograniczać je w całym łańcuchu dostaw żywności. Ponieważ rodzaje odpadów żywności i czynniki przyczyniające się do wytwarzania odpadów żywności różnią się znacznie między poszczególnymi etapami łańcucha dostaw żywności, poziom odpadów żywności powinien być mierzony osobno dla każdego etapu.
- (5) Przyporządkowanie odpadów żywności do poszczególnych etapów łańcucha dostaw żywności powinno odbywać się zgodnie ze wspólną klasyfikacją statystyczną działalności gospodarczej w Unii ustanowioną rozporządzeniem (WE) nr 1893/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾ jako „NACE Rev. 2”. W przypadku braku właściwej klasyfikacji NACE Rev. 2 przyporządkowanie do „gospodarstw domowych” powinno odbywać się poprzez odniesienie do sekcji 8 pkt 1.2 w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 2150/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁴⁾.
- (6) Decyzja Komisji 2000/532/WE ⁽⁵⁾ ustanawiająca europejski wykaz odpadów wprawdzie nie zawsze pozwala na precyzyjną identyfikację odpadów żywności, może ona jednak stanowić wytyczne dla organów krajowych w kontekście pomiaru poziomów odpadów żywności.
- (7) Substancje pochodzące z produkcji rolniczej, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. f) dyrektywy 2008/98/WE, oraz produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego, o których mowa w art. 2 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2008/98/WE, są wyłączone z zakresu stosowania tej dyrektywy i dlatego nie powinny być poddawane pomiarowi jako odpady żywności.

⁽¹⁾ Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3.

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1893/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie statystycznej klasyfikacji działalności gospodarczej NACE Rev. 2 i zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 3037/90 oraz niektóre rozporządzenia WE w sprawie określonych dziedzin statystycznych (Dz.U. L 393 z 30.12.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie (WE) nr 2150/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 listopada 2002 r. w sprawie statystyk odpadów (Dz.U. L 332 z 9.12.2002, s. 1).

⁽⁵⁾ Decyzja Komisji 2000/532/WE z dnia 3 maja 2000 r. zastępująca decyzję 94/3/WE ustanawiającą wykaz odpadów zgodnie z art. 1 lit. a) dyrektywy Rady 75/442/EWG w sprawie odpadów oraz decyzję Rady 94/904/WE ustanawiającą wykaz odpadów niebezpiecznych zgodnie z art. 1 ust. 4 dyrektywy Rady 91/689/EWG w sprawie odpadów niebezpiecznych (Dz.U. L 226 z 6.9.2000, s. 3).

- (8) Aby metoda mogła być stosowana w praktyce oraz aby obciążenia wynikające z monitorowania były proporcjonalne i uzasadnione, niektóre strumienie odpadów, które nie powinny zawierać odpadów żywności ani odpadów żywności w nieznacznych ilościach, nie powinny być poddawane pomiarowi jako odpady żywności.
- (9) W celu zwiększenia precyzji pomiaru poziomów odpadów żywności materiały nieżywnościowe zmieszane z odpadami żywności (np. gleba lub opakowania) powinny być w możliwie największym stopniu wyłączone z masy odpadów żywności.
- (10) Istnieje kilka rodzajów żywności, które są zazwyczaj wyrzucane jako ścieki lub razem ze ściekami, takie jak woda butelkowana i woda mineralna, napoje i inne ciecze. Obecnie nie istnieją metody pomiaru takich odpadów, które zapewniłyby wystarczający poziom zaufania i porównywalności przekazywanych danych. Dlatego takie rodzaje żywności nie powinny być poddawane pomiarowi jako odpady żywności. Państwa członkowskie powinny mieć jednak możliwość dobrowolnego zgłaszania informacji o tych rodzajach żywności.
- (11) Chociaż substancje przeznaczone do użycia jako materiały paszowe, o których mowa w art. 2 ust. 2 lit. e) dyrektywy 2008/98/WE, są wyłączone z zakresu stosowania tej dyrektywy i dlatego nie powinny być poddawane pomiarowi jako odpady żywności, informacje na temat żywności pierwotnie przeznaczonej do spożycia przez ludzi, a następnie przeznaczonej na paszę (w tym wycofane środki spożywcze określone w części A pkt 3 załącznika do rozporządzenia Komisji (UE) nr 68/2013 ⁽⁶⁾) są istotne dla zrozumienia przepływów materiałowych związanych z żywnością i mogą być przydatne przy planowaniu ukierunkowanej polityki zapobiegania powstawaniu odpadów żywności. W związku z tym państwa członkowskie powinny mieć możliwość zgłaszania tych informacji w sposób jednolity na zasadzie dobrowolności.
- (12) Aby umożliwić dokładne wskazanie ilości odpadów żywności wytworzonych na każdym etapie łańcucha dostaw żywności, państwa członkowskie powinny dokonywać dokładnego pomiaru ilości odpadów żywności. Taki dokładny pomiar powinien być przeprowadzany regularnie w odniesieniu do każdego etapu łańcucha dostaw żywności, a co najmniej raz na cztery lata.
- (13) Zgodnie z art. 37 ust. 3 dyrektywy 2008/98/WE państwa członkowskie co roku zgłaszają ilości odpadów żywności. Aby zapewnić proporcjonalność i ograniczyć obciążenia administracyjne, państwa członkowskie powinny dysponować szeregiem metod pomiaru poziomów odpadów żywności na potrzeby tych rocznych sprawozdań, w tym istniejących analiz dotyczących wytwarzania odpadów żywności, nowych ukierunkowanych badań na temat odpadów żywności, a także danych zgromadzonych w odniesieniu do statystyk odpadów lub obowiązków sprawozdawczych w zakresie odpadów i innych danych społeczno-ekonomicznych lub kombinacji tych opcji. W miarę możliwości należy korzystać z uznanych źródeł danych, takich jak Europejski System Statystyczny.
- (14) Aby zapewnić jednolite monitorowanie przepływów materiałowych w łańcuchu dostaw żywności w kontekście ukierunkowanej polityki w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów żywności, należy zagwarantować, by państwa członkowskie, które zdecydują się na bardziej szczegółowy pomiar ilości odpadów żywności lub objęcie zakresem pomiaru powiązane przepływy materiałowe, mogły czynić to w jednolity sposób.
- (15) Aby umożliwić weryfikację zgłoszonych danych i usprawnienie metod pomiarowych oraz aby zapewnić porównywalność tych metod, państwa członkowskie powinny przedstawiać dodatkowe informacje związane z metodami pomiarowymi i jakością zgromadzonych danych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zakres pomiaru poziomów odpadów żywności

1. Ilości odpadów żywności mierzy się oddzielnie dla następujących etapów łańcucha dostaw żywności:
 - a) produkcja podstawowa;
 - b) przetwórstwo i wytwórstwo;
 - c) sprzedaż detaliczna i inna dystrybucja żywności;
 - d) restauracje i usługi gastronomiczne;
 - e) gospodarstwa domowe.

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 68/2013 z dnia 16 stycznia 2013 r. w sprawie katalogu materiałów paszowych (Dz.U. L 29 z 30.1.2013, s. 1).

2. Odpady żywności przyporządkowuje się każdemu z etapów łańcucha dostaw żywności, o których mowa w ust. 1, zgodnie z załącznikiem I.
3. Pomiar obejmuje odpady żywności, które są klasyfikowane przy pomocy kodów odpadów, o których mowa w załączniku II, lub przy pomocy jakiegokolwiek innego kodu odpadów w odniesieniu do odpadów, które obejmują odpady żywności.
4. Pomiar poziomów odpadów żywności nie obejmuje następujących elementów:
 - a) substancji pochodzących z produkcji rolniczej, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. f) dyrektywy 2008/98/WE;
 - b) produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, o których mowa w art. 2 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2008/98/WE;
 - c) pozostałości odpadów żywności zebranych w ramach odpadów opakowaniowych sklasyfikowanych pod kodem odpadów „15 01 – odpady opakowaniowe (włączając w to oddzielnie gromadzone komunalne odpady opakowaniowe)” w europejskim wykazie odpadów ustanowionym w decyzji 2000/532/WE;
 - d) pozostałości odpadów żywności zebranych w ramach odpadów sklasyfikowanych pod kodem odpadów „20 03 03 – odpady z czyszczenia ulic i placów” w europejskim wykazie odpadów ustanowionym w decyzji 2000/532/WE;
 - e) w miarę możliwości – materiałów nieżywnościowych, które podczas zbiórki są mieszane z odpadami żywności.
5. Pomiar poziomów odpadów żywności nie obejmuje następujących elementów, bez uszczerbku dla pomiaru dobrowolnego, o którym mowa w art. 3:
 - a) odpadów żywności wyrzucanych jako ścieki lub ze ściekami;
 - b) substancji przeznaczonych do użycia jako materiały paszowe, o których mowa w art. 2 ust. 2 lit. e) dyrektywy 2008/98/WE.

Artykuł 2

Metoda pomiaru poziomów odpadów żywności

1. Państwa członkowskie co roku dokonują pomiaru ilości odpadów żywności wytworzonych w pełnym roku kalendarzowym.
2. Państwa członkowskie dokonują pomiaru ilości odpadów żywności na danym etapie łańcucha dostaw żywności przy użyciu metody określonej w załączniku III co najmniej raz na cztery lata.
3. W przypadku niestosowania metody określonej w załączniku III państwa członkowskie dokonują pomiaru ilości odpadów żywności na danym etapie łańcucha dostaw żywności przy użyciu metody określonej w załączniku IV.
4. W odniesieniu do pierwszego okresu sprawozdawczego, o którym mowa w art. 37 ust. 3 akapit trzeci dyrektywy 2008/98/WE, państwa członkowskie dokonują pomiaru ilości odpadów żywności na wszystkich etapach łańcucha dostaw żywności przy użyciu metody określonej w załączniku III. W odniesieniu do tego okresu państwa członkowskie mogą wykorzystywać dane zebrane już w ramach istniejących ustaleń na rok 2017 lub później.
5. Pomiaru ilości odpadów żywności dokonuje się w tonach metrycznych świeżej masy.

Artykuł 3

Pomiar dobrowolny

Państwa członkowskie mogą dokonywać pomiarów i dostarczać Komisji dalsze dane dotyczące poziomów odpadów żywności oraz dane dotyczące zapobiegania powstawaniu odpadów żywności. Dane te mogą obejmować:

- a) ilości odpadów żywności uznawanych za składające się częściowo z żywności przeznaczonej do spożycia przez ludzi;
- b) ilości odpadów żywności wyrzucanych jako ścieki lub ze ściekami;
- c) ilości żywności, która została przeznaczona do redystrybucji w celu spożycia przez ludzi, o której mowa w art. 9 ust. 1 lit. h) dyrektywy 2008/98/WE;
- d) ilości żywności, która nie jest już przeznaczona do spożycia przez ludzi, wprowadzonej do obrotu w celu przetworzenia na paszę przez podmiot działający na rynku pasz określony w art. 3 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 178/2002;
- e) wycofane środki spożywcze określone w części A pkt 3 załącznika do rozporządzenia (UE) nr 68/2013.

Artykuł 4

Minimalne wymagania jakościowe

1. Państwa członkowskie wprowadzają odpowiednie środki w celu zapewnienia wiarygodności i dokładności pomiarów odpadów żywności. W szczególności państwa członkowskie dbają o to, by:
 - a) pomiary prowadzone zgodnie z metodą określoną w załączniku III opierały się na reprezentatywnej próbie populacji, do której mają zastosowanie jej wyniki, i odpowiednio odzwierciedlały różnice w danych dotyczących ilości odpadów żywności, które mają być mierzone;
 - b) pomiary prowadzone zgodnie z metodą określoną w załączniku IV opierały się na najlepszych dostępnych informacjach.
2. Państwa członkowskie przekazują Komisji informacje na temat metod stosowanych do pomiaru poziomów odpadów żywności na każdym etapie łańcucha dostaw żywności oraz na temat wszelkich istotnych zmian stosowanych metod w porównaniu z metodami stosowanymi przy poprzednim pomiarze.

Artykuł 5

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 maja 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Przyporządkowanie odpadów żywności do różnych etapów łańcucha dostaw żywności

		Działalność, w ramach której powstają odpady		
Etapy łańcucha dostaw żywności	Oдноśna pozycja w statystyce odpadów ⁽¹⁾ , uwzględniająca dany etap łańcucha dostaw żywności	Oдноśny kod NACE Rev. 2	Opis	
Produkcja podstawowa	Część pozycji 1	Sekcja A	Rolnictwo, leśnictwo i rybactwo	
			Dział 01	<i>Uprawy rolne, chów i hodowla zwierząt, łowiectwo, włączając działalność usługową</i>
			Dział 03	<i>Rybactwo</i>
Przetwórstwo i wytwórstwo	Część pozycji 3	Sekcja C	Przetwórstwo przemysłowe	
			Dział 10	<i>Produkcja artykułów spożywczych</i>
			Dział 11	<i>Produkcja napojów</i>
Sprzedaż detaliczna i inna dystrybucja żywności	Część pozycji 17	Sekcja G	Handel hurtowy i detaliczny; naprawa pojazdów samochodowych i motocykli	
			Dział 46	<i>Handel hurtowy, z wyłączeniem handlu pojazdami samochodowymi i motocyklami</i>
			Dział 47	<i>Handel detaliczny, z wyłączeniem handlu pojazdami samochodowymi i motocyklami</i>
Restauracje i usługi gastronomiczne	Część pozycji 17	Sekcja I	Działalność związana z zakwaterowaniem i usługami gastronomicznymi	
			Dział 55	<i>Zakwaterowanie</i>
			Dział 56	<i>Działalność usługowa związana z żywnością</i>
		Sekcje N, O, P, Q, R, S		
			Działy obejmujące działalność, w ramach której świadczone są usługi gastronomiczne (żywienie personelu, opieka zdrowotna, edukacja, catering turystyczny).	
Gospodarstwa domowe	Pozycja 19	„Gospodarstwa domowe”, o których mowa w sekcji 8 pkt 1.2 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 2150/2002 w sprawie statystyk odpadów	Odpady wytwarzane przez gospodarstwa domowe	

⁽¹⁾ Sekcja 8 pkt 1 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 2150/2002.

ZAŁĄCZNIK II

Kody odpadów zawarte w europejskim wykazie odpadów w odniesieniu do rodzajów odpadów, które zazwyczaj obejmują odpady żywności

Produkcja podstawowa

02 01 02	odpadowa tkanka zwierzęca
02 01 03	odpadowa tkanka roślinna

Przetwórstwo i wytwórstwo

02 02	odpady z przygotowania i przetwórstwa mięsa, ryb i innych środków spożywczych pochodzenia zwierzęcego
02 03	odpady z przygotowania i przetwórstwa owoców, warzyw, zbóż, olejów jadalnych, kakao, kawy, herbaty i tytoniu; produkcji konserw; produkcji drożdży i ekstraktu drożdżowego, produkcji i fermentacji melasy
02 04	odpady z przemysłu cukrowniczego
02 05	odpady z przemysłu mleczarskiego
02 06	odpady z przemysłu piekarniczego i cukierniczego
02 07	odpady z produkcji napojów alkoholowych i bezalkoholowych (z wyłączeniem kawy, herbaty i kakao)

Sprzedaż detaliczna i inna dystrybucja żywności

20 01 08	odpady kuchenne ulegające biodegradacji
20 01 25	oleje i tłuszcze jadalne
20 03 01	niesegregowane (zmieszane) odpady komunalne
20 03 02	odpady z targowisk
16 03 06	odpady organiczne inne niż wymienione w 16 03 05

Restauracje i usługi gastronomiczne

20 01 08	odpady kuchenne ulegające biodegradacji
20 01 25	oleje i tłuszcze jadalne
20 03 01	niesegregowane (zmieszane) odpady komunalne

Gospodarstwa domowe

20 01 08	odpady kuchenne ulegające biodegradacji
20 01 25	oleje i tłuszcze jadalne
20 03 01	niesegregowane (zmieszane) odpady komunalne

Metoda dokładnego pomiaru odpadów żywności

Ilość odpadów żywności na etapie łańcucha dostaw żywności ustala się poprzez pomiar poziomów odpadów żywności wytwarzanych przez próbkę podmiotów prowadzących przedsiębiorstwo spożywcze lub gospodarstw domowych zgodnie z jedną z poniższych metod lub kombinacją tych metod albo z dowolną inną metodą równoważną pod względem adekwatności, reprezentatywności i wiarygodności.

Etap łańcucha dostaw żywności	Metody pomiaru				
Produkcja podstawowa	— Pomiar bezpośredni	— Bilans masy		— Kwestionariusze i wywiady	
Przetwórstwo i wytwórstwo				— Współczynniki i statystyki produkcji	
Sprzedaż detaliczna i inna dystrybucja żywności			— Liczenie/skanowanie		
Restauracje i usługi gastronomiczne			— Analiza składu odpadów		— Dzienniki
Gospodarstwa domowe					

Opis metod

Metody oparte na bezpośrednim dostępie do odpadów żywności/pomiar bezpośredni

Jednostka, która ma bezpośredni (fizyczny) dostęp do odpadów żywności, w celu pomiaru poziomów odpadów żywności lub w celu określenia wartości przybliżonej stosuje następujące metody:

— **Pomiar bezpośredni (ważenie lub ocena objętości)**

Zastosowanie narzędzia pomiarowego w celu ustalenia masy próbek odpadów żywności lub frakcji wszystkich odpadów, bezpośrednio lub na podstawie objętości. Obejmuje to pomiar oddzielnie zebranych odpadów żywności.

— **Skanowanie/Liczenie**

Ocena liczby elementów składających się na odpady żywności oraz wykorzystanie wyników do określenia masy.

— **Analiza składu odpadów**

Fizyczne oddzielenie odpadów żywności od innych frakcji w celu ustalenia masy oddzielonych frakcji.

— **Dzienniki**

Osoba fizyczna lub grupa osób regularnie odnotowuje informacje na temat odpadów żywności lub prowadzi rejestr takich informacji.

Inne metody

Jeżeli nie ma bezpośredniego (fizycznego) dostępu do odpadów żywności lub gdy nie jest możliwe przeprowadzenie bezpośredniego pomiaru, stosuje się następujące metody:

— **Bilans masy**

Obliczenie ilości odpadów żywności na podstawie masy żywności wchodzącej do systemu będącego obiektem pomiaru oraz z niego wychodzącej oraz na podstawie przetwarzania i konsumpcji żywności w ramach systemu.

— **Współczynniki**

Zastosowanie wcześniej ustanowionych współczynników marnotrawienia żywności lub wartości procentowych reprezentatywnych dla podsektora przemysłu spożywczego lub dla indywidualnego podmiotu gospodarczego. Takie współczynniki lub wartości procentowe ustala się poprzez pobieranie próbek, dane dostarczane przez podmioty prowadzące przedsiębiorstwo spożywcze lub za pomocą innych metod.

ZAŁĄCZNIK IV

Metoda pomiaru odpadów żywności, w przypadku gdy nie stosuje się dokładnego pomiaru zgodnie z metodą określoną w załączniku III

Jeżeli nie stosuje się dokładnego pomiaru, o którym mowa w art. 2, pomiaru ilości odpadów żywności wytworzonych na danym etapie łańcucha dostaw żywności dokonuje się za pomocą następujących metod lub ich kombinacji:

- a) Obliczenie ilości odpadów żywności na podstawie najnowszych dostępnych danych na temat udziału odpadów żywności na danym etapie łańcucha dostaw żywności (ustalonego zgodnie z załącznikiem III) i całkowitej ilości wytwarzanych odpadów na tym etapie. Całkowitą ilość wytwarzanych odpadów na danym etapie łańcucha dostaw żywności ustala się na podstawie danych zgłoszonych zgodnie z wymogami rozporządzenia (WE) nr 2150/2002 w odniesieniu do każdego etapu łańcucha dostaw żywności, o których mowa w załączniku I. W przypadkach, w których takie dane nie są dostępne w danym roku, wykorzystuje się dane za poprzedni rok.
- b) Obliczenie ilości odpadów żywności na podstawie danych społeczno-ekonomicznych odnoszących się do poszczególnych etapów łańcucha dostaw żywności. Obliczenie ilości odpadów żywności opiera się na najnowszych danych dotyczących ilości wytworzonych odpadów żywności na etapie łańcucha dostaw żywności oraz na wzroście lub spadku – w okresie od roku, w którym dokonano ostatniego pomiaru tych danych, do bieżącego okresu sprawozdawczego – poziomu co najmniej jednego z następujących wskaźników społeczno-ekonomicznych:

Etap łańcucha dostaw żywności	Wskaźnik
Produkcja podstawowa	— Produkcja żywności w rolnictwie, rybactwie i łowiectwie
Przetwórstwo i wytwórstwo	— Produkcja żywności przetworzonej na podstawie danych PRODCOM ⁽¹⁾
Sprzedaż detaliczna i inna dystrybucja żywności	— Obrót artykułami spożywczymi — Ludność
Restauracje i usługi gastronomiczne	— Obrót — Zatrudnienie (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy)
Gospodarstwa domowe	— Ludność — Dochód do dyspozycji gospodarstw domowych ⁽²⁾

(1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 912/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. wykonujące rozporządzenie Rady (EWG) nr 3924/91 w sprawie ustanowienia wspólnotowego badania produkcji przemysłowej (Dz.U. L 163 z 30.4.2004, s. 71).

(2) Według danych Eurostatu.

Państwa członkowskie mogą stosować inne wskaźniki, jeżeli są one lepiej skorelowane z wytwarzaniem odpadów żywności na danym etapie łańcucha dostaw żywności.

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2019/1598

z dnia 26 września 2019 r.

zmieniająca decyzję wykonawczą Komisji (UE) 2018/638 ustanawiającą środki nadzwyczajne zapobiegające wprowadzaniu do Unii i rozprzestrzenianiu się w niej organizmu szkodliwego *Spodoptera frugiperda* (Smith)

(notyfikowana jako dokument nr C(2019) 6818)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 16 ust. 3 zdanie trzecie,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2018/638 ⁽²⁾ ustanowiono środki nadzwyczajne zapobiegające wprowadzaniu do Unii i rozprzestrzenianiu się w niej organizmu szkodliwego *Spodoptera frugiperda* (Smith) („określony organizm”), który jest wymieniony w części A sekcja I lit. a) pkt 22 w załączniku I do dyrektywy 2000/29/WE jako organizm szkodliwy, którego występowania nie stwierdzono w Unii.
- (2) Od czasu przyjęcia decyzji wykonawczej (UE) 2018/638 określony organizm został wprowadzony do Azji, gdzie nadal się rozprzestrzenia. Biorąc pod uwagę szybkie rozprzestrzenianie się, zakres geograficzny określony w decyzji wykonawczej (UE) 2018/638 powinien zostać rozszerzony na wszystkie państwa trzecie, ponieważ nie ma pewności co do rozprzestrzeniania się tego organizmu na całym świecie.
- (3) Biorąc pod uwagę tempo rozprzestrzeniania się określonego organizmu, należy przedłużyć datę wygaśnięcia środków nadzwyczajnych do dnia 30 czerwca 2021 r., aby umożliwić ich przegląd przed tym terminem.
- (4) Niniejszą decyzję należy stosować od dnia 1 października 2019 r., aby umożliwić zainteresowanym organom urzędowym, podmiotom zawodowym i państwom trzecim dostosowanie się do tych wymogów.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję wykonawczą (UE) 2018/638.
- (6) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji wykonawczej (UE) 2018/638 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) »określone rośliny« oznaczają owoce *Capsicum* L., *Momordica* L., *Solanum aethiopicum* L., *Solanum macrocarpon* L. i *Solanum melongena* L. oraz rośliny, inne niż żywy pyłek, roślinne hodowle tkankowe, nasiona i ziarna *Zea mays* L. pochodzące z państw trzecich innych niż Szwajcaria;”;

⁽¹⁾ Dz.U. L 169 z 10.7.2000, s. 1.

⁽²⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2018/638 z dnia 23 kwietnia 2018 r. ustanawiająca środki nadzwyczajne zapobiegające wprowadzaniu do Unii i rozprzestrzenianiu się w niej organizmu szkodliwego *Spodoptera frugiperda* (Smith) (Dz.U. L 105 z 25.4.2018, s. 31).

2) tekst art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 30 czerwca 2021 r.”.

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 października 2019 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 września 2019 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH

DECYZJA RADY STOWARZYSZENIA UE–UKRAINA NR 1/2019

z dnia 8 lipca 2019 r.

w sprawie zmiany załącznika XXVII do Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony [2019/1599]

RADA STOWARZYSZENIA UE–UKRAINA,

uwzględniając Układ o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony, w szczególności jego art. 463,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Układ o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony⁽¹⁾ (zwany dalej „Układem”) został podpisany w dniach 21 marca i 27 czerwca 2014 r. i wszedł w życie w dniu 1 września 2017 r.
- (2) W preambule Układu uznaje się dążenie Stron do przyspieszenia procesu reform i zbliżania przepisów na Ukrainie, a tym samym do przyczynienia się do stopniowej integracji gospodarczej i pogłębienia stowarzyszenia politycznego oraz do osiągnięcia integracji gospodarczej przez szeroko zakrojone zbliżenie prawodawstwa. W preambule jest również mowa o zobowiązaniu Stron do zwiększenia bezpieczeństwa energetycznego przez, między innymi, zwiększenie integracji rynkowej i zbliżenie przepisów do najważniejszych elementów dorobku prawnego UE.
- (3) Ponadto w ramach dwustronnego protokołu ustaleń w sprawie strategicznego partnerstwa energetycznego pomiędzy Unią Europejską a Ukrainą z dnia 24 listopada 2016 r. uznano, że celem ściślejszej współpracy w obszarze energii i celem reformy sektora energetycznego jest pełna integracja rynków energii Unii i Ukrainy.
- (4) Art. 1 Układu odnosi się do celu, jakim jest wspieranie wysiłków Ukrainy mających na celu przejście do funkcjonującej gospodarki rynkowej między innymi poprzez stopniowe zbliżenie jej prawodawstwa do prawodawstwa Unii.
- (5) Zgodnie z art. 273 Układu Strony dostosowują swoje prawodawstwo, o którym mowa w załączniku XXVII do Układu, w celu zapewnienia, aby wszystkie warunki dla transportu energii elektrycznej i gazu były obiektywne, uzasadnione, przejrzyste i niedyskryminujące.
- (6) Ponadto art. 337 Układu przewiduje, że Strony kontynuują i intensyfikują swoją współpracę w kwestiach energetycznych, w tym przez stopniowe zbliżenie w sektorze energetycznym w celu poczynienia postępów w integracji rynkowej.
- (7) Art. 341 Układu przewiduje stopniowe zbliżanie przepisów w sektorze energetycznym zgodnie z harmonogramem przedstawionym w załączniku XXVII do Układu.
- (8) W art. 474 Układu przypomina się o ogólnym zobowiązaniu Ukrainy do stopniowego zbliżenia jej prawodawstwa do prawodawstwa Unii, w tym w sektorze energetycznym.
- (9) Od czasu zakończenia negocjacji w sprawie Układu znacząco zmienił się dorobek prawny UE w sektorze energetycznym, podobnie jak zobowiązania Ukrainy wynikające z wdrożenia Układu i jej członkostwa w Traktacie o Wspólnocie Energetycznej. Zmiany te muszą znaleźć odzwierciedlenie w załączniku XXVII do Układu, który należy w związku z tym zaktualizować.

⁽¹⁾ Dz.U. L 161 z 29.5.2014, s. 3.

- (10) W art. 475 Układu określono w sposób ogólny monitorowanie postępów w zbliżeniu prawa Ukrainy do prawa Unii, w tym monitorowanie wdrażania i egzekwowania środków. Artykuł ten stanowi, że proces sprawozdawczości i oceny będzie uwzględniał szczególne procedury określone w Układzie lub decyzje organów instytucjonalnych powołanych na mocy Układu.
- (11) Aby zapewnić skuteczniejsze przeprowadzanie reform przez Ukrainę, konieczne jest wzmocnienie mechanizmu monitorowania reformy sektora energetycznego, tak aby osiągnięte reformy były nieodwracalne i przyczyniły się do trwałej modernizacji tego sektora.
- (12) Zgodnie z art. 463 ust. 1 i 3 Układu Rada Stowarzyszenia jest uprawniona do podejmowania decyzji w celu osiągnięcia celów Układu. W szczególności Rada Stowarzyszenia może aktualizować lub zmieniać załączniki do Układu, uwzględniając zmiany w prawie Unii oraz mających zastosowanie standardach określonych w międzynarodowych instrumentach uznanych przez Strony za istotne.
- (13) Rada Stowarzyszenia ma zatem zmienić załącznik XXVII do Układu w celu ustanowienia bardziej szczegółowych zasad monitorowania zbliżenia prawodawstwa Ukrainy do prawodawstwa Unii w sektorze energetycznym. W tym celu w załączniku XXVII do Układu należy dodać odpowiednie przepisy wzmocniające proces monitorowania,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załącznik XXVII do Układu zastępuje się załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* oraz w *Dzienniku Urzędowym Ukrainy*.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 lipca 2019.

W imieniu Rady Stowarzyszenia
V. GROYSMAN
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK XXVII DO ROZDZIAŁU 1

WSPÓŁPRACA W DZIEDZINIE ENERGETYKI, W TYM KWESTIE DOTYCZĄCE ENERGII JĄDROWEJ

ZAŁĄCZNIK XXVII-A

MONITOROWANIE ZBLIŻENIA PRAWODAWSTWA W SEKTORZE ENERGETYCZNYM

Strony stosują opisane poniżej dodatkowe środki zgodnie z art. 475 ust. 2 Układu w celu wzmocnienia monitorowania zbliżenia dorobku prawnego UE w sektorze energetycznym do prawa krajowego Ukrainy oraz w celu osiągnięcia trwałej modernizacji ukraińskiego sektora energetycznego. Środki te nie mają wpływu na prawa i obowiązki żadnej ze Stron, wynikające z ich członkostwa w Traktacie Wspólnoty Energetycznej.

Skuteczne wprowadzenie w życie dorobku prawnego UE

1. Komisja Europejska niezwłocznie informuje Ukrainę o wszelkich wnioskach Komisji Europejskiej w sprawie przyjęcia lub zmiany aktów UE zmieniających dorobek prawny UE, o których mowa w niniejszym załączniku.
2. Ukraina zapewnia skuteczne wprowadzenie w życie zbliżonych aktów krajowych i podejmuje wszelkie działania konieczne do uwzględnienia zmian w prawie Unii w swoim prawie krajowym w sektorze energetycznym zgodnie z wykazem w załączniku XXVII-B. W szczególności każdy akt prawny stanowiący:
 - a) rozporządzenie lub decyzję UE – włącza się do wewnętrznego porządku prawnego Ukrainy;
 - b) dyrektywę UE pozostawia organom Ukrainy wybór formy i metody wdrożenia;
 - c) rozporządzenie Komisji Europejskiej w sprawie kodeksu sieci w sektorze energii elektrycznej lub gazu – włącza się do wewnętrznego porządku prawnego Ukrainy bez zmian w strukturze i w tekście rozporządzenia innych niż tłumaczenie, chyba że Komisja Europejska uzna te zmiany za konieczne.
3. Ukraina powstrzymuje się od wszelkich działań, które mogłyby zagrozić osiągnięciu celu lub wyniku zbliżenia jej prawa krajowego do dorobku prawnego UE w sektorze energetycznym, zgodnie z wykazem w załączniku XXVII-B.
4. Ukraina uchyla przepisy prawa krajowego lub zaprzestaje praktyk krajowych, które są niezgodne z prawem Unii lub z przepisami krajowymi Ukrainy zbliżonymi do prawa Unii w sektorze energetycznym, zgodnie z wykazem w załączniku XXVII-B.

Konsultacje

5. Ukraina konsultuje się z Komisją Europejską w sprawie zgodności z dorobkiem prawnym UE wniosku ustawodawczego w obszarach, w których ma się dokonać zbliżenie przepisów do aktów prawnych UE wymienionych w załączniku XXVII-B, zanim wejdzie w życie. Obowiązek konsultacji obejmuje wnioski w sprawie zmiany już zbliżonego krajowego aktu ustawodawczego, niezależnie od formy prawnej takich wniosków.
6. Rząd Ukrainy może konsultować się z Komisją Europejską w sprawie zgodności z dorobkiem prawnym UE wniosku dotyczącego aktu wdrażającego przepisy prawne w sektorze energetycznym, który został lub ma zostać zbliżony do dorobku prawnego UE wymienionego w załączniku XXVII-B. Jeżeli rząd Ukrainy postanowi skonsultować się z Komisją Europejską w sprawie takiego aktu, zastosowanie ma pkt 7.
7. Ukraina powstrzymuje się od wprowadzenia w życie aktów przedłożonych do konsultacji, o których mowa w pkt 5 i 6, do momentu kiedy Komisja Europejska oceni zgodność zaproponowanego aktu z odpowiednim dorobkiem prawnym UE oraz w przypadkach, w których Komisja Europejska uzna, że zaproponowany akt jest niezgodny z przedmiotowym dorobkiem prawnym UE.
8. W swojej ocenie zgodności Komisja Europejska może sformułować zalecenia dotyczące zaproponowanego aktu lub jego części, które Komisja Europejska uzna za niezgodne z dorobkiem prawnym UE. Na potrzeby takiej oceny Komisja Europejska może skonsultować się z Sekretariatem Wspólnoty Energetycznej lub zorganizować misję ekspertów, jeżeli uzna to za stosowne. Ocena zgodności musi zakończyć się w terminie trzech miesięcy od dnia otrzymania angielskiej wersji zaproponowanego aktu lub w dłuższym terminie uzgodnionym przez Komisję Europejską i Ukrainę. W przypadku braku odpowiedzi ze strony Komisji Europejskiej w takim terminie Ukraina może wprowadzić w życie zaproponowany akt. Brak odpowiedzi w takim terminie nie oznacza, że Komisja Europejska uważa zaproponowany akt prawny za zgodny z dorobkiem prawnym UE.

9. Ukraina przekazuje Komisji Europejskiej ostateczną wersję każdego aktu w obszarach, w których ma nastąpić zbliżenie przepisów do dorobku prawnego UE wymienionego w załączniku XXVII-B, lub aktu, który zmienia zbliżone przepisy krajowe w tych obszarach.
10. Rząd Ukrainy może przedstawić Komisji Europejskiej inny akt lub wniosek dotyczący kwestii energetycznych objętych Układem i zwrócić się o wydanie niewiążącej opinii w sprawie zgodności takiego aktu z dorobkiem prawnym UE wymienionym w załączniku XXVII-B.
11. Strony przekazują sobie informacje zgodnie z niniejszym załącznikiem za pośrednictwem sekretarzy Komitetu Stowarzyszenia.

Sprawozdania dla Rady Stowarzyszenia

12. Przed dorocznym posiedzeniem Rady Stowarzyszenia Komisja Europejska informuje ją o wszelkich opiniach dotyczących zgodności krajowych aktów Ukrainy z dorobkiem prawnym UE, o które Ukraina się zwróciła i które zostały wydane Ukrainie na podstawie niniejszego załącznika.
13. Na trzy miesiące przed dorocznym posiedzeniem Rady Stowarzyszenia Ukraina składa jej pisemne sprawozdanie na temat postępów w realizacji reformy sektora energetycznego na podstawie dorobku prawnego UE wymienionego w załączniku XXVII-B. Sprawozdanie zawiera szczegółowy opis sposobu, w jaki Ukraina uwzględniła w przyjętych aktach opinie i zalecenia wydane przez Komisję Europejską, a także informacje na temat skutecznego stosowania przyjętych przepisów.
14. Wyniki monitorowania przedkłada się do dyskusji wszystkim właściwym organom ustanowionym na mocy Układu, m.in. na potrzeby zaleceń, o których mowa w art. 475 ust. 4 Układu.

ZAŁĄCZNIK XXVII-B

ZOBOWIĄZANIA UKRAINY DO ZBLIŻENIA PRAWODAWSTWA W SEKTORZE ENERGETYCZNYM

Ukraina zobowiązuje się do stopniowego zbliżenia swojego prawodawstwa do następujących przepisów UE we wskazanych terminach.

1. Dorobek prawny UE, który Ukraina zobowiązała się wdrożyć w ramach Traktatu o Wspólnocie Energetycznej. Do niniejszego załącznika zastosowanie mają terminy uzgodnione w Traktacie.

Energia elektryczna

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/72/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylająca dyrektywę 2003/54/WE

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 714/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci w odniesieniu do transgranicznej wymiany energii elektrycznej i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1228/2003

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1227/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie integralności i przejrzystości hurtowego rynku energii

Dyrektywa 2005/89/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 stycznia 2006 r. dotycząca działań na rzecz zagwarantowania bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej i inwestycji infrastrukturalnych

Rozporządzenie Komisji (UE) nr 838/2010 z dnia 23 września 2010 r. w sprawie ustanowienia wytycznych dotyczących mechanizmu rekompensat dla operatorów działających między systemami przesyłowymi i wspólnego podejścia regulacyjnego do opłat przesyłowych

Rozporządzenie Komisji (UE) nr 543/2013 z dnia 14 czerwca 2013 r. w sprawie dostarczania i publikowania danych na rynkach energii elektrycznej, zmieniające załącznik I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 714/2009

Rozporządzenie Komisji (UE) 2016/1388 z dnia 17 sierpnia 2016 r. ustanawiające kodeks sieci dotyczący przyłączenia odbioru

Rozporządzenie Komisji (UE) 2016/631 z dnia 14 kwietnia 2016 r. ustanawiające kodeks sieci dotyczący wymogów w zakresie przyłączenia jednostek wytwórczych do sieci

Rozporządzenie Komisji (UE) 2016/1447 z dnia 26 sierpnia 2016 r. ustanawiające kodeks sieci określający wymogi dotyczące przyłączenia do sieci systemów wysokiego napięcia prądu stałego oraz modułów parku energii z podłączeniem prądu stałego

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1952 z dnia 26 października 2016 r. w sprawie europejskiej statystyki dotyczącej cen gazu ziemnego i energii elektrycznej oraz uchylające dyrektywę 2008/92/WE

Gaz

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/73/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylająca dyrektywę 2003/55/WE

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 715/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1775/2005

Dyrektywa Rady 2004/67/WE z dnia 26 kwietnia 2004 r. dotycząca środków zapewniających bezpieczeństwo dostaw gazu ziemnego

Rozporządzenie (UE) 2015/703 z dnia 30 kwietnia 2015 r. ustanawiające kodeks sieci dotyczący zasad interoperacyjności i wymiany danych

Rozporządzenie Komisji (UE) 2017/459 z dnia 16 marca 2017 r. ustanawiające kodeks sieci dotyczący mechanizmów alokacji zdolności w systemach przesyłowych gazu i uchylające rozporządzenie (UE) nr 984/2013

Rozporządzenie Komisji (UE) 2017/460 z dnia 16 marca 2017 r. ustanawiające kodeks sieci dotyczący zharmonizowanych struktur taryf przesyłowych dla gazu

Odnawialne źródła energii

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE

Ropa naftowa

Dyrektywa Rady 2009/119/WE z dnia 14 września 2009 r. nakładająca na państwa członkowskie obowiązek utrzymywania minimalnych zapasów ropy naftowej lub produktów ropopochodnych

Infrastruktura energetyczna

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 347/2013 z dnia 17 kwietnia 2013 r. w sprawie wytycznych dotyczących transeuropejskiej infrastruktury energetycznej, uchylające decyzję nr 1364/2006/WE oraz zmieniające rozporządzenia (WE) nr 713/2009, (WE) nr 714/2009 i (WE) nr 715/2009

Efektywność energetyczna

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylecia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/31/UE z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie charakterystyki energetycznej budynków

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1369 z dnia 4 lipca 2017 r. ustanawiające ramy etykietowania energetycznego i uchylające dyrektywę 2010/30/UE

Rozporządzenia wykonawcze

— Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 518/2014 z dnia 5 marca 2014 r. zmieniające rozporządzenia delegowane Komisji (UE) nr 1059/2010, (UE) nr 1060/2010, (UE) nr 1061/2010, (UE) nr 1062/2010, (UE) nr 626/2011, (UE) nr 392/2012, (UE) nr 874/2012, (UE) nr 665/2013, (UE) nr 811/2013 i (UE) nr 812/2013 w odniesieniu do etykietowania produktów związanych z energią w internecie;

- Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/254 z dnia 30 listopada 2016 r. zmieniające rozporządzenia delegowane (UE) nr 1059/2010, (UE) nr 1060/2010, (UE) nr 1061/2010, (UE) nr 1062/2010, (UE) nr 626/2011, (UE) nr 392/2012, (UE) nr 874/2012, (UE) nr 665/2013, (UE) nr 811/2013, (UE) nr 812/2013, (UE) nr 65/2014, (UE) nr 1254/2014, (UE) 2015/1094, (UE) 2015/1186 i (UE) 2015/1187 w odniesieniu do dopuszczalnych odchyleń w procedurach weryfikacji;
- Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1060/2010 z dnia 28 września 2010 r. uzupełniające dyrektywę 2010/30/UE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do etykiet efektywności energetycznej dla urządzeń chłodniczych dla gospodarstw domowych;
- Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 65/2014 z dnia 1 października 2013 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE w odniesieniu do etykiet efektywności energetycznej dla domowych piekarników i okapów nadkuchennych;
- Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 626/2011 z dnia 4 maja 2011 r. uzupełniające dyrektywę 2010/30/UE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do etykiet efektywności energetycznej dla klimatyzatorów;
- Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 874/2012 z dnia 12 lipca 2012 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE w odniesieniu do etykietowania energetycznego lamp elektrycznych i opraw oświetleniowych;
- Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1059/2010 z dnia 28 września 2010 r. uzupełniające dyrektywę 2010/30/UE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do etykiet efektywności energetycznej dla zmywarek do naczyń dla gospodarstw domowych;
- Dyrektywa Komisji 96/60/WE z dnia 19 września 1996 r. wykonująca dyrektywę Rady 92/75/EWG w zakresie etykiet efektywności energetycznej pralko-suszarek bębnowych typu domowego;
- Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 392/2012 z dnia 1 marca 2012 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE w odniesieniu do etykietowania energetycznego suszarek bębnowych dla gospodarstw domowych;
- Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1061/2010 z dnia 28 września 2010 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE w odniesieniu do etykiet efektywności energetycznej dla pralek dla gospodarstw domowych;
- Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 665/2013 z dnia 3 maja 2013 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE w odniesieniu do etykietowania energetycznego odkurzaczy;
- Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 812/2013 z dnia 18 lutego 2013 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE w odniesieniu do etykiet efektywności energetycznej dla podgrzewaczy wody, zasobników ciepłej wody użytkowej i zestawów zawierających podgrzewacz wody i urządzenie słoneczne;
- Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 811/2013 z dnia 18 lutego 2013 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE w odniesieniu do etykiet efektywności energetycznej dla ogrzewaczy pomieszczeń, ogrzewaczy wielofunkcyjnych, zestawów zawierających ogrzewacz pomieszczeń, regulator temperatury i urządzenie słoneczne oraz zestawów zawierających ogrzewacz wielofunkcyjny, regulator temperatury i urządzenie słoneczne;
- Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1062/2010 z dnia 28 września 2010 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE w odniesieniu do etykiet efektywności energetycznej dla telewizorów;
- Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1254/2014 z dnia 11 lipca 2014 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE w odniesieniu do etykiet efektywności energetycznej systemów wentylacyjnych przeznaczonych do budynków mieszkalnych;
- Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/1094 z dnia 5 maja 2015 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE w odniesieniu do etykietowania energetycznego szaf chłodniczych lub mroźniczych;
- Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/1186 z dnia 24 kwietnia 2015 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE w odniesieniu do etykietowania energetycznego miejscowych ogrzewaczy pomieszczeń;
- Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/1187 z dnia 27 kwietnia 2015 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE w odniesieniu do etykiet efektywności energetycznej dla kotłów na paliwo stałe.

2. Dorobek prawny UE, który Ukraina powinna wdrożyć, wykraczający ponad zobowiązania Ukrainy wynikające z Traktatu o Wspólnocie Energetycznej.

Gaz

Rozporządzenie Komisji (UE) nr 312/2014 z dnia 26 marca 2014 r. ustanawiające kodeks sieci dotyczący bilansowania gazu w sieciach przesyłowych

Harmonogram: Przepisy rozporządzenia należy wdrożyć do dnia 31 grudnia 2019 r.

Poszukiwanie i badanie węglowodorów

Dyrektywa 94/22/WE w sprawie warunków udzielania i korzystania z zezwoleń na poszukiwanie, badanie i produkcję węglowodorów

Harmonogram: przepisy dyrektywy podlegają wdrożeniu w ciągu trzech lat od wejścia w życie niniejszego Układu, z uwzględnieniem artykułów (279 i 280) postanowień dotyczących zagadnień energetycznych związanych z handlem, zawartych w rozdziale 11 (Zagadnienia energetyczne związane z handlem) – Tytuł IV (Handel i zagadnienia związane z handlem).

Efektywność energetyczna – charakterystyka energetyczna budynków

Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 244/2012 z dnia 16 stycznia 2012 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/31/UE w sprawie charakterystyki energetycznej budynków i ustanawiające ramy metodologii porównawczej do celów obliczania optymalnego pod względem kosztów poziomu wymagań minimalnych dotyczących charakterystyki energetycznej budynków i elementów budynków

Harmonogram: przepisy rozporządzenia należy wdrożyć do dnia 30 czerwca 2019 r.

Efektywność energetyczna – ekoprojekt

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiająca ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów związanych z energią

Harmonogram: przepisy dyrektywy 2009/125/WE podlegają wdrożeniu w ciągu 3 lat od dnia wejścia w życie niniejszego Układu.

Rozporządzenia wykonawcze

- Rozporządzenie Komisji (UE) 2016/2282 z dnia 30 listopada 2016 r. zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1275/2008, (WE) nr 107/2009, (WE) nr 278/2009, (WE) nr 640/2009, (WE) nr 641/2009, (WE) nr 642/2009, (WE) nr 643/2009, (UE) nr 1015/2010, (UE) nr 1016/2010, (UE) nr 327/2011, (UE) nr 206/2012, (UE) nr 547/2012, (UE) nr 932/2012, (UE) nr 617/2013, (UE) nr 666/2013, (UE) nr 813/2013, (UE) nr 814/2013, (UE) nr 66/2014, (UE) nr 548/2014, (UE) nr 1253/2014, (UE) 2015/1095, (UE) 2015/1185, (UE) 2015/1188, (UE) 2015/1189 oraz (UE) 2016/2281 w odniesieniu do dopuszczalnych odchyłeń w procedurach weryfikacji

Harmonogram: harmonogram wdrożenia przepisów rozporządzenia należy ustanowić do dnia 31 grudnia 2021 r.

- Rozporządzenie Komisji (UE) 2016/2281 z dnia 30 listopada 2016 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE ustanawiającej ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów związanych z energią w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów do ogrzewania powietrznego, produktów chłodzących, wysokotemperaturowych agregatów chłodniczych i klimakonwektorów wentylatorowych

Harmonogram: harmonogram wdrożenia przepisów rozporządzenia należy ustanowić do dnia 31 grudnia 2021 r.

- Rozporządzenie Komisji (UE) 2015/1189 z dnia 28 kwietnia 2015 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla kotłów na paliwo stałe

Harmonogram: harmonogram wdrożenia przepisów rozporządzenia należy ustanowić do dnia 31 grudnia 2021 r.

- Rozporządzenie Komisji (UE) 2015/1188 z dnia 28 kwietnia 2015 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla miejscowych ogrzewaczy pomieszczeń
Harmonogram: harmonogram wdrożenia przepisów rozporządzenia należy ustanowić do dnia 31 grudnia 2021 r.
- Rozporządzenie Komisji (UE) 2015/1185 z dnia 24 kwietnia 2015 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla miejscowych ogrzewaczy pomieszczeń na paliwo stałe
Harmonogram: harmonogram wdrożenia przepisów rozporządzenia należy ustanowić do dnia 31 grudnia 2021 r.
- Rozporządzenie Komisji (UE) 2015/1095 z dnia 5 maja 2015 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla szaf chłodniczych lub mroźniczych, schładzarek lub zamrażarek szokowych, urządzeń skraplających i agregatów do oziębiania cieczy
- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1253/2014 z dnia 7 lipca 2014 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla systemów wentylacyjnych
Harmonogram: harmonogram wdrożenia przepisów rozporządzenia należy ustanowić do dnia 31 grudnia 2021 r.
- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 548/2014 z dnia 21 maja 2014 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do transformatorów elektroenergetycznych małej, średniej i dużej mocy
Harmonogram: harmonogram wdrożenia przepisów rozporządzenia należy ustanowić do dnia 31 grudnia 2021 r.
- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 66/2014 z dnia 14 stycznia 2014 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla domowych piekarników, płyt grzejnych i okapów nadkuchennych
Harmonogram: harmonogram wdrożenia przepisów rozporządzenia należy ustanowić do dnia 31 grudnia 2021 r.
- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 813/2013 z dnia 2 sierpnia 2013 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla ogrzewaczy pomieszczeń i ogrzewaczy wielofunkcyjnych
Harmonogram: harmonogram wdrożenia przepisów rozporządzenia należy ustanowić do dnia 31 grudnia 2021 r.
- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 814/2013 z dnia 2 sierpnia 2013 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla podgrzewaczy wody i zasobników ciepłej wody użytkowej
Harmonogram: harmonogram wdrożenia przepisów rozporządzenia należy ustanowić do dnia 31 grudnia 2021 r.
- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 666/2013 z dnia 8 lipca 2013 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla odkurzaczy
Harmonogram: harmonogram wdrożenia przepisów rozporządzenia należy ustanowić do dnia 31 grudnia 2021 r.
- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 617/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla komputerów i serwerów
Harmonogram: harmonogram wdrożenia przepisów rozporządzenia należy ustanowić do dnia 31 grudnia 2021 r.
- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 932/2012 z dnia 3 października 2012 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla suszarek bębnowych dla gospodarstw domowych
Harmonogram: harmonogram wdrożenia przepisów rozporządzenia należy ustanowić do dnia 31 grudnia 2021 r.

- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 622/2012 z dnia 11 lipca 2012 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 641/2009 w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla pomp cyrkulacyjnych bezdławnicowych wolnostojących i pomp cyrkulacyjnych bezdławnicowych zintegrowanych z produktami

Harmonogram: harmonogram wdrożenia przepisów rozporządzenia należy ustanowić do dnia 31 grudnia 2021 r.
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 641/2009 z dnia 22 lipca 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla pomp cyrkulacyjnych bezdławnicowych wolnostojących i pomp cyrkulacyjnych bezdławnicowych zintegrowanych z produktami

Harmonogram: harmonogram wdrożenia przepisów rozporządzenia należy ustanowić do dnia 31 grudnia 2021 r.
- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 547/2012 z dnia 25 czerwca 2012 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla pomp do wody

Harmonogram: harmonogram wdrożenia przepisów rozporządzenia należy ustanowić do dnia 31 grudnia 2021 r.
- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 206/2012 z dnia 6 marca 2012 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2009/125/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla klimatyzatorów i wentylatorów przenośnych

Harmonogram: harmonogram wdrożenia przepisów rozporządzenia należy ustanowić do dnia 31 grudnia 2021 r.
- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 327/2011 z dnia 30 marca 2011 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla wentylatorów napędzanych silnikiem elektrycznym o poborze mocy od 125 W do 500 kW

Harmonogram: harmonogram wdrożenia przepisów rozporządzenia należy ustanowić do dnia 31 grudnia 2021 r.
- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1016/2010 z dnia 10 listopada 2010 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla zmywarek do naczyń dla gospodarstw domowych

Harmonogram: harmonogram wdrożenia przepisów rozporządzenia należy ustanowić do dnia 31 grudnia 2021 r.
- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1015/2010 z dnia 10 listopada 2010 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2009/125/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla pralek dla gospodarstw domowych

Harmonogram: harmonogram wdrożenia przepisów rozporządzenia należy ustanowić do dnia 31 grudnia 2021 r.
- Rozporządzenie Komisji (UE) 2015/1428 z dnia 25 sierpnia 2015 r. zmieniające rozporządzenie Komisji (WE) nr 244/2009 w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla bezkierunkowych lamp do użytku domowego oraz rozporządzenie Komisji (WE) nr 245/2009 w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla lamp fluorescencyjnych bez wbudowanego statecznika, dla lamp wyładowczych dużej intensywności, a także dla stateczników i opraw oświetleniowych służących do zasilania takich lamp, oraz uchylające dyrektywę 2000/55/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie Komisji (UE) nr 1194/2012 w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla lamp kierunkowych, lamp z diodami elektroluminescencyjnymi i powiązanego wyposażenia

Harmonogram: harmonogram wdrożenia przepisów rozporządzenia należy ustanowić do dnia 31 grudnia 2021 r.
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 245/2009 z dnia 18 marca 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla lamp fluorescencyjnych bez wbudowanego statecznika, dla lamp wyładowczych dużej intensywności, a także dla stateczników i opraw oświetleniowych służących do zasilania takich lamp, oraz uchylające dyrektywę 2000/55/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, z późniejszymi zmianami

Harmonogram: przepisy rozporządzenia podlegają wdrożeniu w ciągu trzech lat od dnia wejścia w życie niniejszego Układu.

- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1194/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2009/125/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla lamp kierunkowych, lamp z diodami elektroluminescencyjnymi i powiązanego wyposażenia

Harmonogram: harmonogram wdrożenia przepisów rozporządzenia należy ustanowić do dnia 31 grudnia 2021 r.

- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 244/2009 z dnia 18 marca 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla bezkierunkowych lamp do użytku domowego, z późniejszymi zmianami

Harmonogram: przepisy rozporządzenia podlegają wdrożeniu w ciągu trzech lat od dnia wejścia w życie niniejszego Układu.

- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 859/2009 z dnia 18 września 2009 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 244/2009 w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu w zakresie promieniowania ultrafioletowego bezkierunkowych lamp do użytku domowego

Harmonogram: harmonogram wdrożenia przepisów rozporządzenia należy ustanowić do dnia 31 grudnia 2021 r.

- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 347/2010 z dnia 21 kwietnia 2010 r. zmieniające rozporządzenie Komisji (WE) nr 245/2009 w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla lamp fluorescencyjnych bez wbudowanego statecznika, lamp wyładowczych dużej intensywności oraz stateczników i opraw oświetleniowych służących do zasilania takich lamp

Harmonogram: harmonogram wdrożenia przepisów rozporządzenia należy ustanowić do dnia 31 grudnia 2021 r.

- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 643/2009 z dnia 22 lipca 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla urządzeń chłodniczych przeznaczonych dla gospodarstw domowych

Harmonogram: harmonogram wdrożenia przepisów rozporządzenia należy ustanowić do dnia 31 grudnia 2021 r.

- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 642/2009 z dnia 22 lipca 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla telewizorów

Harmonogram: harmonogram wdrożenia przepisów rozporządzenia należy ustanowić do dnia 31 grudnia 2021 r.

- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 4/2014 z dnia 6 stycznia 2014 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 640/2009 w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla silników elektrycznych

Harmonogram: harmonogram wdrożenia przepisów rozporządzenia należy ustanowić do dnia 31 grudnia 2021 r.

- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 640/2009 z dnia 22 lipca 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla silników elektrycznych + sprostowanie Dz.U. L 46 z 19.2.2011.

Harmonogram: harmonogram wdrożenia przepisów rozporządzenia należy ustanowić do dnia 31 grudnia 2021 r.

- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 278/2009 z dnia 6 kwietnia 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu w zakresie zużycia energii elektrycznej przez zasilacze zewnętrzne w stanie bez obciążenia oraz ich średniej sprawności podczas pracy, z późniejszymi zmianami

Harmonogram: przepisy rozporządzenia podlegają wdrożeniu w ciągu trzech lat od dnia wejścia w życie niniejszego Układu.

- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 107/2009 z dnia 4 lutego 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla prostych set-top boksów, z późniejszymi zmianami

Harmonogram: przepisy rozporządzenia podlegają wdrożeniu w ciągu trzech lat od dnia wejścia w życie niniejszego Układu.

- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1275/2008 z dnia 17 grudnia 2008 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla zużycia energii przez elektryczne i elektroniczne urządzenia gospodarstwa domowego i urządzenia biurowe w trybie czuwania i wyłączenia, z późniejszymi zmianami

Harmonogram: przepisy rozporządzenia podlegają wdrożeniu w ciągu trzech lat od dnia wejścia w życie niniejszego Układu.

- Dyrektywa Rady 92/42/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie wymogów sprawności dla nowych kotłów wody gorącej opalanych paliwem płynnym lub gazowym, z późniejszymi zmianami

Harmonogram: przepisy dyrektywy podlegają wdrożeniu w ciągu trzech lat od dnia wejścia w życie niniejszego Układu.

- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 643/2009 z dnia 22 lipca 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla urządzeń chłodniczych przeznaczonych dla gospodarstw domowych, z późniejszymi zmianami

Harmonogram: harmonogram wdrożenia przepisów rozporządzenia należy ustanowić do dnia 31 grudnia 2021 r.

Reaktory

Dyrektywa Rady 2013/59/Euratom z dnia 5 grudnia 2013 r. ustanawiająca podstawowe normy bezpieczeństwa w celu ochrony przed zagrożeniami wynikającymi z narażenia na działanie promieniowania jonizującego oraz uchylająca dyrektywy 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom i 2003/122/Euratom

Harmonogram: przepisy dyrektywy podlegają wdrożeniu w ciągu czterech lat od dnia wejścia w życie niniejszego Układu.

Dyrektywa Rady 2006/117/Euratom z dnia 20 listopada 2006 r. w sprawie nadzoru i kontroli nad przemieszczaniem odpadów promieniotwórczych oraz wypalonego paliwa jądrowego

Harmonogram: przepisy dyrektywy podlegają wdrożeniu w ciągu dwóch lat od dnia wejścia w życie niniejszego Układu.

Dyrektywa Rady 2009/71/Euratom z dnia 25 czerwca 2009 r. ustanawiająca wspólnotowe ramy bezpieczeństwa jądrowego obiektów jądrowych

Harmonogram: przepisy dyrektywy podlegają wdrożeniu w ciągu trzech lat od dnia wejścia w życie niniejszego Układu.

Dyrektywa Rady 2014/87/Euratom z dnia 8 lipca 2014 r. zmieniająca dyrektywę 2009/71/Euratom ustanawiającą wspólnotowe ramy bezpieczeństwa jądrowego obiektów jądrowych

Harmonogram: przepisy dyrektywy podlegają wdrożeniu w ciągu trzech lat od dnia wejścia w życie niniejszego Układu.

Dyrektywa Rady 2011/70/Euratom z dnia 19 lipca 2011 r. ustanawiająca ramy wspólnotowe w zakresie odpowiedzialnego i bezpiecznego gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi.

Harmonogram: przepisy dyrektywy podlegają wdrożeniu w ciągu trzech lat od dnia wejścia w życie niniejszego Układu.”

**DECYZJA NR 2/2019 WSPÓLNEGO KOMITETU USTANOWIONEGO NA MOCY UMOWY
O PARTNERSTWIE GOSPODARCZYM MIĘDZY UNIĄ EUROPEJSKĄ A JAPONIĄ**

z dnia 26 sierpnia 2019 r.

w sprawie ustanowienia listy osób chcących i mogących pełnić rolę arbitrów [2019/1600]

WSPÓLNY KOMITET,

uwzględniając Umowę o partnerstwie gospodarczym między Unią Europejską a Japonią („UPG UE–Japonia”), podpisaną w Tokio dnia 17 lipca 2018 r., w szczególności jej art. 21.9 ust. 1 oraz art. 22.2,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Ustanawia się listę osób chcących i mogących pełnić rolę arbitrów, określoną w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Cecilia MALMSTRÖM
Członek Komisji Europejskiej ds. Handlu

Taro KONO
Minister Spraw Zagranicznych Japonii

ZAŁĄCZNIK

LISTA ARBITRÓW, O KTÓREJ MOWA W ART. 21.9 UST. 1 UPG UE-JAPONIA

Część listy dla Unii Europejskiej

1. Laurence BOISSON DE CHAZOURNES
2. Pieter Jan KUIJPER
3. H  l  ne RUIZ FABRI
4. Giorgio SACERDOTI

Część listy dla Japonii

1. Ichiro ARAKI
2. Kozo KAWAI
3. Shotaro OSHIMA
4. Hironobu SAKAI
5. Akio SHIMIZU

Część listy z  łożona z osób niebędących obywatelami żadnej ze Stron, które mają pełniąc rolę przewodniczącego zespołu orzekającego

1. William DAVEY (Stany Zjednoczone)
 2. Armand DE MESTRAL (Kanada)
 3. Christian H  BERLI (Szwajcaria)
 4. Jennifer A. HILLMAN (Stany Zjednoczone)
 5. Merit JANOW (Stany Zjednoczone)
 6. David UNTERHALTER (RPA)
-

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 889/2008 z dnia 5 września 2008 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych w odniesieniu do produkcji ekologicznej, znakowania i kontroli

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 250 z dnia 18 września 2008 r.)

Strona 38, załącznik III, pkt 2, wpis dotyczący kur niosek, czwarta kolumna „Gniazdo”:

zamiast: „7 niosek na gniazdo lub w przypadku wspólnego gniazda 120 cm/ptaka”,

powinno być: „7 niosek na gniazdo lub w przypadku wspólnego gniazda 120 cm²/ptaka”.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL